Nr. 20. **Warszawa, dnia 15 grudnia 1930 r.** **Rok XIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Senatorska Nr. 12. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 2 grudnia Nr. 82 Rok 1930

Poz. 640. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r. w sprawie stopu monet srebrnych po 5 złotych i po 2 złote.

Poz. 641. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe[1]).

Na podstawie art 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 568) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

2) w art. 2 dodaje się ustęp drugi o brzmieniu następującem:

„Organom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" służą wszystkie publiczno-prawne uprawnienia dotychczasowego państwowego zarządu kolejowego";

3) po art. 2 wstawia się nowy artykuł o brzmieniu następującem:

„Art. 3. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" będzie wpisane do rejestru handlowego. Wpisaniu do rejestru handlowego ulega firma, siedziba i przedmiot przedsiębiorstwa. Prokury nie wpisuje się do rejestru handlowego, natomiast wpisaniu do rejestru handlowego ulegają imiona i nazwiska osób, uprawnionych do podpisywania skryptów dłużnych i weksli w imieniu przedsiębiorstwa";

4) numerację art. 3 zmienia się na 4, a ust. 1 tego artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" prowadzi eksploatację wszystkich linij kolejowych, zarządzanych dotychczas przez Ministerstwo Komunikacji, i w tym celu obejmuje w zarząd powierniczy i użytkowanie cały ich majątek nieruchomy. Majątek ruchomy, przeznaczony do użytku kolei państwowych, z całym istniejącym zapasem gotówki i zapasem materjałów, przechodzi na własność przedsiębiorstwa";

„Art. 6. Cały majątek, oddany w myśl art. 4 przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe" w użytkowanie i powierniczy zarząd lub na własność przedsiębiorstwa, wyodrębnia się z ogólnego majątku Skarbu Państwa.

„Art. 10. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" zarządza kolejami, znajdującemi się w zarządzie państwowym, a nie stanowiącemi własności Państwa. Wszystkie wydatki, wypływające z gwarancyj na rzecz tych kolei, pokrywane dotąd z funduszów państwowych, pokrywać będzie przedsiębiorstwo, co nie uchyla odpowiedzialności Skarbu Państwa za te wydatki w granicach gwarancyj, objętych przez Skarb Państwa.

Minister Komunikacji może poruczyć przedsiębiorstwu lub poszczególnym jego organom wykonywanie przysługujących mu uprawnień nadzorczych nad kolejami, nie zarządzanemi przez przedsiębiorstwo";

„Art. 16. Bezpośredni zarząd przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" sprawuje Minister Komunikacji.

Ustrój Ministerstwa Komunikacji określa Statut Ministerstwa Komunikacji, zatwierdzany uchwałą Rady Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji".

„Art. 17. Sieć kolejowa przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" dzieli się na okręgi dyrekcyjne, w których bezpośredni zarząd sprawami przedsiębiorstwa wykonują Dyrektorzy Kolei Państwowych, mianowani przez Ministra Komunikacji.

Dla centralnego prowadzenia poszczególnych agend przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" mogą być tworzone, na podstawie uchwał Rady Ministrów, osobne urzędy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", podlegające bezpośrednio Ministrowi Komunikacji.

Ustrój i zakres działania wszystkich urzędów przesiębiorstwa oraz granice Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych ustala Minister Komunikacji.

Ilość i siedziby Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych ustala Rada Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji".

„Art. 18. Dokumenty imieniem przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" podpisują uprawnione do tego osoby, umieszczając swój podpis pod pieczęcią: Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe".

Skrypty dłużne i weksle, wystawiane przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe", podpisują bądź Minister Komunikacji, bądź dwie osoby, z pośród osób, upoważnionych do tego przez Ministra Komunikacji i wpisanych do rejestru handlowego";

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

[1]) W wyjątkach.

Poz. 642. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie [1]).

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 378) ulega następującym zmianom:

1. W art. 1 ust. 3 po wyrazie „radjotelegraf" wyraz „i" zastępuje się przecinkiem; po wyrazie „radjotelefon" kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się słowo „radjofon".

3. W art. 9 dodaje się nowy ustęp, jako ustęp ostatni, o następującem brzmieniu:

Wzajemne świadczenia władz i urzędów państwowych, wynikające z ustępu poprzedniego, ustali rozporządzenie zainteresowanych ministrów".

4. W art. 14 po ustępie 1 dodaje się nowy ustęp, jako ustęp 2, o następującem brzmieniu:

„Zarządowi Poczt i Telegrafów przysługuje również prawo umieszczania w sieniach domów szafek listowych dla bezpłatnego doręczania korespondencji mieszkańcom tych domów, oraz prawo udzielania zezwoleń na urządzanie takich szafek przedsiębiorcom prywatnym, bez uiszczania jakichkolwiek opłat na rzecz właścicieli domów".

5. W art. 20 wyrazy „podobnie jak należytości skarbowe" zastępuje się wyrazami „na zasadach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342)".

6. W art. 23:

a) w ust. 1 lit. e) po wyrazach „władz i urzędów" średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się następujące wyrazy: „jak również doniesienia o chorobach zakaźnych i zawodowych, w wykonaniu obowiązku doniesienia, nałożonego przepisami prawnemi";

b) ustęp 3 pod literami c) i d) otrzymuje następujące brzmienie;

„c) telegramy, wysyłane przez jakiekolwiek osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych, epidemij i innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami;

d) telegramy władz wojskowych w czasie mobilizacji ogólnej lub częściowej i wojny oraz w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów";

[1]) W wyjątkach.

c) ustęp 4 pod literą b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) rozmowy telefoniczne władz wojskowych w czasie mobilizacji ogólnej lub częściowej i wojny oraz w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;".

7. Art. 28 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 28. Winny zakładania lub utrzymywania w ruchu urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych wbrew postanowieniom niniejszej ustawy będzie karany aresztem do trzech miesięcy i grzywną do trzech tysięcy złotych, lub jedną z tych kar.

Równocześnie z karą można orzec konfiskatę urządzeń na rzecz Skarbu Państwa.

Do orzekania właściwe są władze administracji ogólnej".

11. Art. 48 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, wykonanie art. 29, 30, 31 i 32 Ministrowi Sprawiedliwości, a art. 28 Ministrowi Spraw Wewnętrznych".

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 643. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej [1]).

Poz. 644. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 lipca 1924 r., zawierającej niektóre postanowienia o organizacji szkolnictwa.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Do art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r., zawierającej niektóre postanowienia o organizacji szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 766), dodaje się drugi ustęp treści następującej:

„Zmiana języka nauczania może nastąpić nie wcześniej, niż po 7 latach, licząc od daty uprawomocnienia się ostatniego orzeczenia, ustalającego język nauczania w danej szkole".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

[1]) Treść pominięto. Po ukazaniu się obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z ogłoszeniem jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o P. P. z dn. 6 marca 1928 r. nastąpi jego przedruk w Dz. Urz.

Poz. 645. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o zmianie ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym w brzmieniu ogłoszonem obwieszczeniem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 458), ulega następującym zmianom:

1) Art. 90 otrzymuje następujące brzmienie:

„Osoby zwolnione w całości lub częściowo od obowiązku służby wojskowej (art. 38, C, D, E i art. 60), płacą podatek wojskowy, który w całości lub w części może być przekazany na rzecz gmin miejskich i wiejskich. Wysokość i sposób poboru podatku oraz jego podział między Państwo a gminy ustali rozporządzenie Rady Ministrów".

2) W art. 94 ust. 1 słowa: „szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia (art. 88 ustęp 2)" zastępuje się słowami: „oficerowie tudzież szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia".

3) W art. 95 słowo: „szeregowi" zastępuje się słowami: „oficerowie oraz szeregowi".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej i obowiązuje, o ile idzie o zmianę wymienioną w art. 1 pkt. 1 od dnia 1 stycznia 1930 r.

Poz. 646. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. zmieniające art. 4 ustawy z dnia 25 marca 1929 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 4 ustawy z dnia 25 marca 1929 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 3, poz. 18) słowa „w ciągu jednego roku" zastępuje się słowami „w ciągu trzech lat".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 647. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Poz. 648. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. uchylające rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. o przymusie połączeń nieruchomości zabudowanych z kanalizacją i wodociągiem miejskim w niektórych miastach.

Poz. 649. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o zmianie granic województw poleskiego i wołyńskiego.

Poz. 650. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie wymiany akcyj rublowych Wileńskiego Banku Ziemskiego.

z 3 grudnia Nr. 83 Rok 1930

Poz. 651. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. Kodeks Postępowania Cywilnego [1]).

Art. 112. Przyznania prawa ubogich domagać się może osoba fizyczna lub prawna, która wykaże na podstawie zaświadczenia władzy administracyjnej państwowej lub samorządowej, zwierzchności służbowej lub sądu opiekuńczego, że nie posiada dostatecznych środków na koszty procesu. Zaświadczenie powinno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach.

Art. 149. Doręczenia szeregowym w czynnej służbie wojskowej, policji państwowej i straży granicznej dokonywa się przez władzę bezpośrednio przełożoną.

Art. 153. § 1. W razie niemożności doręczenia w sposób, przewidziany artykułami poprzedzającemi, należy złożyć pismo w urzędzie pocztowym lub gminnym, a zawiadomienie o tem przybić na drzwiach mieszkania, biura, lokalu przemysłowego lub handlowego adresata.

§ 2. W razie odmowy przyjęcia pisma przez adresata lub jego domownika, pozostawia się je w miejscu doręczenia, a gdyby to było niemożliwe, składa się je — uprzedzając o tem — w urzędzie pocztowym lub gminnym.

Art. 154. Doręczenia urzędom państwowym lub samorządowym dokonywa się do rąk ustanowionego do odbioru pism funkcjonarjusza lub przełożonego urzędu.

---

[1]) W wyjątkach.

Poz. 652. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. Przepisy wprowadzające Kodeks Postępowania Cywilnego.

---

z 4 grudnia Nr. 84 Rok 1930.

Poz. 653. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych co do art. 14 ust. 2, 20 ust. 1, 23 ust. 2 i 3 oraz z Ministrem Spraw Zagranicznych co do art. 20 ust. 2 o meldunkach i księgach ludności.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 2, 5, 14, 20, 22, 23 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Powołane w niniejszem rozporządzeniu artykuły oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309), a powołane paragrafy oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia. Powołane paragrafy rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych oznaczają rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 16 marca 1930 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 270).

§ 2. (1) Włożony na gminy wiejskie i miejskie w ust. 1 art. 1 obowiązek prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności spełniają one za pośrednictwem swoich zarządów.

(2) W gminach lub miejscowościach, w których prowadzenie ewidencji i kontroli ruchu ludności zostanie powierzone innym organom lub władzom (art. 1 ust. 2), wskazane w niniejszem rozporządzeniu obowiązki gmin należy rozumieć, jako obowiązki tych władz lub organów.

§ 3. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

(1) Ludność gminy, z uwzględnieniem wypadków przewidzianych w §§ 8—10, składa się:

a) z osób, mających rzeczywiste miejsce zamieszkania w jakimkolwiek domu w obrębie gminy lub na statku w gminie zarejestrowanym, chociażby w gminie czasowo nieobecnych,

b) z osób czasowo w gminie przebywających.

(2) Przez zamieszkanie w gminie rozumie się fakt zajmowania w obrębie gminy mieszkania wśród okoliczności, wskazujących na ześrodkowanie tam stosunków osobistych i gospodarczych.

(3) Pojęcie czasowego pobytu obejmuje stan przebywania w jakimkolwiek domu bez zamiaru obrania sobie tam miejsca zamieszkania.

(4) Dowodem zamieszkania jest zapisanie do rejestru mieszkańców gminy, o ile nie zostanie przeprowadzony dowód przeciwny.

§ 4. (1) Zmiana miejsca zamieszkania następuje przez rzeczywiste zamieszkanie w obrębie innej gminy, połączone z zamiarem ustalenia tam swej siedziby.

(2) Zmiana miejsca zamieszkania nie następuje z powodu czasowej nieobecności w danej miejscowości.

§ 5. Do czasowo nieobecnych w miejscuswego zamieszkania zalicza się:

a) osoby, znajdujące się w podróży,

b) osoby, pracujące sezonowo, jeżeli powracają perjodycznie do swego miejsca zamieszkania,

c) osoby, przebywające w innej gminie dla wypoczynku, kuracji i t. p., albo w szpitalach i innych tym podobnych zakładach publicznych względnie prywatnych dla poprawy zdrowia,

d) osoby, przebywające w innej gminie w celu kształcenia się,

e) niemowlęta, oddane na wykarmienie,

f) osoby, przebywające w więzieniach, zakładach karnych i poprawczych,

g) szeregowi, odbywający służbę wojskową

h) oficerowie i urzędnicy państwowi delegowani czasowo z miejsca swej służby do innej miejscowości,

i) osoby nieobecne w miejscu swego zamieszkania z powodów natury przemijającej.

§ 6. Następujące osoby będą uważane za mieszkańców gmin, w których, stosownie do poniżej wskazanych okoliczności, się znajdują:

a) osoby, wyszczególnione w § 5 pkt. d), e) f) i g), jeżeli nie posiadają w żadnej gminie miejsca zamieszkania (§§ 3, 7 i 8),

b) służba domowa wedle miejsca zamieszkania swego pracodawcy, jeżeli nie zachodzą okoliczności, przewidziane w § 9.

c) dzieci nieznanych rodziców, przebywające w domach dla podrzutków, sierocińcach, zakładach wychowawczych, opiekuńczych i t. p. względnie znalezione.

§ 7. Osoby, posiadające prawne miejsce zamieszkania w obrębie pewnej gminy (art. 1—5 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o prawie właściwem dla stosunków prywatnych wewnętrznych, Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 580), będą uważane za mieszkańców tej gminy tylko wówczas, jeżeli zachodzą warunki, ustalone w § 3 ustęp 1 punkt a) oraz w ust. 2 tegoż paragrafu, albo jeżeli zachodzi wypadek, przewidziany w §§ 8 i 9.

§ 8. Osoby, nieposiadające w żadnej gminie miejsca zamieszkania w zrozumieniu §§ 3—7 tudzież osoby, zamieszkujące na wozach, w taborach, nigdzie nie zarejestrowanych barkach lub łodziach albo innych t. p. ruchomych urządzeniach mieszkalnych, a nie zajmujące lokalu w jakimkolwiek domu w obrębie gminy (§ 3) będą uważane za mieszkańców gmin według miejsca ostatniego ich zamieszkania, a w braku takowego za mieszkańców gmin, w których posiadają prawne miejsce zamieszkania stosownie do przepisów prawa cywilnego lub stosownie do okoliczności za mieszkańców gmin, w których się urodziły.

§ 9. Za miejsce zamieszkania osoby, zwykle mieszkającej w 2 lub więcej miejscowościach, będzie uważana stosownie do okoliczności jedna z tych miejscowości, a mianowicie ta, w której osoba interesowana posiada siedzibę główną, lub w której wykonywa główny swój zawód lub urząd lub gdzie znajduje się jej majętność, albo, o ile chodzi o małoletnich i niewłasnowolnych — gdzie znajduje się ich prawne miejsce zamieszkania.

§ 10. (1) Miejsce zamieszkania ustala z urzędu lub na wniosek zainteresowanej osoby lub też na żądanie władz zarząd gminy stosownie do postanowień §§ 3—9.

(2) Od decyzji w tym względzie zarządu gminy może być wniesione odwołanie w przeciągu dni 14 do właściwej władzy administracji ogólnej, która rozstrzyga ostatecznie.

(3) W wypadkach, w których miejsce zamieszkania nie da się ustalić na podstawie §§ 3—9, określa je właściwa terytorjalnie władza administracji ogólnej.

(4) W wypadkach sporu między zainteresowanemi gminami mają zastosowanie przepisy art. 5 ust. 1 i 4 zdanie ostatnie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

Rozdział II.

O meldunkach.

§ 11. (1) Obowiązek zameldowania i wymeldowania (art. 7 i 8) polega na dostarczeniu właściwym władzom lub organom (art. 1, 6 i 15) odpowiedniego zgłoszenia lub odpowiedniej karty zameldowania względnie wymeldowania w 2 egzemplarzach podpisanych i wypełnionych pismem czytelnem ściśle według wzoru Nr. 1, 2, 3 lub 4. W wypadkach przewidzianych w § 46 ust. 2 zgłoszenia (karty) są dostarczane w jednym egzemplarzu. W wypadkach przewidzianych w § 46 ust. 4 meldunki mogą być dokonywane ustnie.

(2) Zgłoszenie zamieszkania wzoru Nr. 1 jest przeznaczone do meldowania osób, które przybywają do danego domu z zamiarem zamieszkania tam.

(3) Zgłoszenie zmiany miejsca zamieszkania wzoru Nr. 2 przeznaczone jest do wymeldowywania mieszkańców gminy, którzy wyprowadzają się z zajmowanych przez nich mieszkań.

(4) Karta zameldowania wzoru Nr. 3 jest przeznaczona do meldowania osób, które przybywają do danego domu tylko dla czasowego tam pobytu, t. j. bez zamiaru obrania sobie tam miejsca zamieszkania.

(5) Karta wymeldowania wzoru Nr. 4 przeznaczona jest do wymeldowywania osób, które opuszczają miejsce czasowego swego pobytu.

(6) Karty zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 3 i 4 służą również do meldowania czasowej nieobecności w miejscu zamieszkania lub powrotu tam po czasowej nieobecności w wypadkach wyjazdu (i powrotu) zagranicę lub na okres ponad 2 miesiące, osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

(7) Zgłoszenie (karta) służy do zameldowania względnie wymeldowania tylko jednej osoby z wyjątkiem kart wzorów 3A oraz 4A, które służą również do meldowania osób towarzyszących, a mianowicie: żony i dzieci do lat 18.

§ 12. (1) Zgłoszenia urodzeń dzieci żywo urodzonych i zgonów (art. 11) uskutecznia się stosownie do okoliczności przy pomocy zgłoszeń (kart), przewidzianych w § 11, przyczem wzór Nr. 1 i 2 będzie miał zastosowanie w wypadkach, dotyczących osób, zamieszkałych w gminie miejsca urodzenia lub zgonu, zaś wzór Nr. 3 i 4 w wypadkach, dotyczących osób czasowo w gminie przebywających.

(2) Karta urodzenia powinna zawierać: 1) nazwisko, imię i datę urodzenia dziecka, 2) imiona rodziców tudzież nazwisko panieńskie matki, 3) miejsce zamieszkania i dokładny adres tudzież zawód ojca.

(3) Przy dzieciach nieślubnych podaje się nazwisko, stan cywilny i inne wskazane wyżej dane matki.

(4) W braku imienia podaje się płeć noworodka.

(5) W wypadkach, kiedy rodzice nie zamieszkują razem, należy w rubryce „uwagi“ wskazać miejsce zamieszkania i dokładny adres tego z małżonków, przy którym dziecko pozostaje.

(6) Karta zgonu winna zawierać: imię, nazwisko, imiona rodziców, miejsce zamieszkania, zawód, datę urodzenia i wyznanie osoby zmarłej oraz dzień, miesiąc i rok zgonu tudzież wskazanie miejsca zgonu.

(7) Zawiadomienia o zmianach w stanie rodzinnym i innych zmianach dotyczących danych, zawartych w zgłoszeniu meldunkowem, lub karcie meldunkowej, uskutecznia się w drodze pisemnej.

(8) Karty zgonu, urodzenia tudzież zawiadomienia o zmianach w stanie rodzinnym, o których mowa w niniejszym paragrafie, powinny być przesyłane gminie w terminie 48 godzin od dnia urodzenia, zgonu lub od dnia do-

konania się faktu, będącego przedmiotem zawiadomienia, przyczem postanowienia §§ 13—16 mają tu analogiczne zastosowanie.

§ 13. (1) Wykonanie obowiązku, przewidzianego w art. 10 ust. 1, polega na doręczeniu należycie wypełnionego i podpisanego zgłoszenia (karty) odpowiedniego wzoru (§ 11) właścicielowi domu lub osobie go zastępującej, a w wypadkach, przewidzianych w art. 10 ust. 2, osobie, obowiązanej do zawiadomienia o przybyciu względnie wyjeździe.

(2) Wykonanie powyższego obowiązku w stosunku do osób małoletnich ciąży stosownie do okoliczności, na lokatorze głównym, głowie rodziny lub pracodawcy.

(3) Obowiązek lokatora głównego, głowy rodziny, lub pracodawcy zawiadomienia o przybyciu względnie wyjeździe (art. 10 ust. 2) polega na podpisaniu i doręczeniu dostarczonego mu zgłoszenia (karty) właścicielowi domu względnie osobie go zastępującej.

(4) Zgłoszenie (karta) winno być doręczone w takim czasie, aby zameldowanie względnie wymeldowanie mogło się odbyć w terminie przewidzianym w art. 7 i 8.

(5) Potrzebnych druków, zgłoszeń i kart dostarcza osoba, obowiązana do dokonywania czynności meldunkowych (art. 7 i 8) za zwrotem kosztu druków.

(6) Lokator główny, głowa rodziny, pracodawca (art. 10 ust. 2) tudzież właściciel domu obowiązani są przyjąć dostarczone im zgłoszenia i karty (ust. 1 — 3 niniejszego paragrafu) w obrębie tej samej nieruchomości, której zameldowanie względnie wymeldowanie dotyczy o ile nie zachodzą wypadki wyjątkowe, przewidziane w § 46 ust. 3, oraz na żądanie osoby interesowanej wydać pokwitowanie z odbioru.

(7) Z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 20 ust. 7, karty wzoru Nr. 4 wypełnia i podpisuje tylko właściciel domu lub osoba go zastępująca na podstawie ustnego zawiadomienia o wyjeździe otrzymanego od osoby do tego obowiązanej.

§ 14. (1) Właściciel domu względnie osoba go zastępująca winien upewnić się w dostateczny sposób co do prawdziwości danych, zawartych w zgłoszeniu (karcie) oraz co do tożsamości osoby w niem wyszczególnionej. W tym celu może on żądać uwiarogodnienia zawartych w zgłoszeniu względnie karcie meldunkowej danych przez okazanie dokumentów, a w razie odmowy winien zawiadomić o tem gminę.

(2) Odmawiający uwiarogodnienia zawartych w zgłoszeniu meldunkowem danych będzie wezwany przez gminę do osobistego wylegitymowania się względnie okazania potrzebnych dowodów (§ 43 ust. 4).

(3) Doręczenie zgłoszenia (karty) niepodpisanego albo wypisanego nieczytelnie oraz niewypełnionego należycie bez usprawiedliwionych powodów albo wreszcie doręczenie zgłoszenia (karty), nieodpowiadającego ściśle przepisanemu wzorowi (§ 11), będzie uważane za niedopełnienie obowiązku, przewidzianego w §§ 11 względnie 13, o ile osoba, która niedbale dopełniła swego obowiązku, nie usunie braków na żądanie gminy.

§ 15. (1) Niedostarczenie danych, o których mowa w § 13 ust. 1, 3 i 7, przez osobę do tego obowiązaną nie zwalnia właściciela domu lub osoby go zastępującej od obowiązku uskutecznienia zameldowania względnie wymeldowania we właściwym terminie.

(2) W tym wypadku należy wypełnić zgłoszenie (kartę) w miarę posiadanych informacyj. Powyższe stosuje się analogicznie również do głównego lokatora, głowy rodziny i pracodawcy (§ 13).

(3) Postanowienia § 14 ust. 2 i 3 i § 16 ust. 4 mają przytem analogiczne zastosowanie.

§ 16. (1) Niewykonanie obowiązków meldunkowych w czasie właściwym, albo wykonanie ich w sposób nieodpowiadający istotnemu stanowi rzeczy nie zwalnia od obowiązku dopełnienia wymaganych czynności w czasie późniejszym względnie dokonania odpowiedniego sprostowania lub uzupełnienia, gdy tylko braki zostaną spostrzeżone.

(2) W razie, gdy z faktu dłuższego pobytu lub z innych okoliczności wynika, że osoba, zameldowana, jako czasowo przebywająca, w rzeczywistości zamieszkuje w danym domu, albo odwrotnie, gdy z powodu dłuższej nieobecności lub z innych powodów należy wnosić, że osoba zameldowana, jako zamieszkała, w rzeczywistości przebywa tam tylko czasowo — właściciel domu względnie osoba go zastępująca obowiązana jest zażądać potrzebnych wyjaśnień oraz dopełnić zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy odpowiednich czynności meldunkowych w myśl §§ 11 — 15.

(3) Analogiczny obowiązek powiadomienia właściciela domu ciąży również na lokatorze głównym, głowie rodziny i pracodawcy.

(4) W wypadkach, kiedy ustalenie faktu zamieszkania, pobytu względnie faktu zmiany miejsca zamieszkania nasuwa trudności, należy powiadomić gminę (art. 7 — 8), której obowiązkiem będzie przeprowadzenie z urzędu dalszych czynności. Powiadomienie to może nastąpić w formie ustnej albo pisemnej.

§ 17. (1) Potwierdzenie, przewidziane w art. 12, wydaje gmina bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem osoby, dokonywującej zameldowania względnie wymeldowania, zależnie od żądania osoby interesowanej.

(2) Potwierdzenie uskutecznia się przez umieszczenie daty i podpisu urzędnika oraz odciśnięcie pieczęci gminy na odpowiednim odcinku zgłoszenia względnie karty.

(3) Żądanie potwierdzenia wyraża się przez wypełnienie przeznaczonego do tego celu

odcinka zgłoszenia względnie karty. Potwierdzenie uskutecznia gmina jednocześnie z przyjęciem meldunku.

§ 18. (1) Postanowienia §§ 11 — 17 mają zastosowanie również do cudzoziemców, z tem jednakże, że podlegają oni wymeldowaniu również w wypadkach zmiany miejsca czasowego pobytu.

(2) Zameldowanie i wymeldowanie cudzoziemców dokonywa się przez wypełnienie jednego egzemplarza zgłoszenia (karty) wzorów: Nr. Nr. 1A, 2A, 3A i 4A i dostarczenie go gminie łącznie z dwoma sporządzonemi i potwierdzonemi przez właściciela domu lub osobę go zastępującą odpisami.

(3) Jeden z dostarczonych gminie odpisów zgłoszenia (karty) cudzoziemca winien być przez gminę niezwłocznie przesłany miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej.

(4) Postanowienia niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do osób wskazanych w art. 20 ust. 2.

§ 19. (1) Zameldowanie i wymeldowanie pielgrzymek i wycieczek zbiorowych uskutecznia się w drodze uproszczonej, polegającej na doręczeniu właściwym władzom lub organom zbiorowej listy uczestników wycieczki zamiast indywidualnych kart meldunkowych.

(2) Przy takim uproszczonym trybie postępowania stosowane będą następujące przepisy:

a) Pielgrzymka względnie wycieczka winna być prowadzona przez kierownika pielgrzymki względnie wycieczki, zaopatrzonego w zaświadczenie, stwierdzające charakter pielgrzymki względnie wycieczki i fakt jej zorganizowania pod przewodnictwem danej osoby.

Zaświadczenia takie wystawiają właściwe albo zainteresowane władze, instytucje lub organa państwowe i gminne zależnie od okoliczności.

Polska wiza zbiorowa zastępuje zaświadczenie dla wycieczek przybywających z zagranicy.

Oprócz zaświadczenia kierownik wycieczki winien posiadać przez siebie podpisaną listę uczestników wycieczki, o ile wymaganie to będzie zastrzeżone w zaświadczeniu.

b) Obowiązek zawiadomienia o przybyciu względnie wyjeździe oraz obowiązek udzielenia potrzebnych do zameldowania względnie wymeldowania informacyj (§ 13) jest dokonywany w zastępstwie uczestników wycieczki przez kierownika wycieczki.

c) Obowiązek zameldowania względnie wymeldowania wycieczki (pielgrzymki) dotyczy tylko osoby kierownika wycieczki i polega na:

aa) podaniu gminie listy uczestników, a w wypadku zwolnienia od tego obowiązku— ilości uczestników pielgrzymki względnie wycieczki,

bb) wskazaniu czasu (ilości dni), w jakim pielgrzymka, względnie wycieczka ma przebywać w danej miejscowości,

cc) podaniu imienia, nazwiska i adresu kierownika pielgrzymki względnie wycieczki oraz,

dd) wskazaniu miejscowości, skąd pielgrzymka względnie wycieczka wyruszyła.

Rozdział III.

O meldunkach osób, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskawemu.

§ 20. (1) Zameldowania i wymeldowania, przewidziane w § 474 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych, będą uskuteczniane łącznie z meldunkami, określonemi w art. 7 — 16 w sposób ustalony w rozdziale 2 niniejszego rozporządzenia i niezależnie od tego, czy wynikają one z tytułu wykonania powszechnego obowiązku służby wojskowej, czy też z tytułu wykonania ogólnych przepisów meldunkowych (art. 14 ust. 2, art. 23 ust. 2 i 3).

(2) Na podstawie otrzymanych zgłoszeń i kart zameldowania względnie wymeldowania:

oficerów i szeregowych rezerwy lub pospolitego ruszenia, osób zakwalifikowanych do kategorji „A": które nie odbyły jeszcze obowiązkowej służby wojskowej, szeregowych służby czynnej, urlopowanych stale w myśl art. 72 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym oraz szeregowych służby czynnej, urlopowanych stale wskutek czasowej niezdolności,

urzędy gminne sporządzają i przesyłają do Powiatowej Komendy Uzupełnień zawiadomienia wzoru Nr. 5, lecz tylko w wypadkach gdy zgłoszenia dotyczą:

a) przybycia do danej miejscowości na zamieszkanie,

b) wyjazdu zagranicę,

c) przyjazdu z zagranicy,

d) wprowadzenia się do innego domu w tej samej miejscowości (zmiana adresu),

e) przybycia do danej miejscowości na czasowy pobyt ponad 2 miesiące,

f) powrotu z czasowego pobytu (pkt. e) do miejsca zamieszkania.

(3) Zawiadomienia należy przesyłać do Powiatowej Komendy Uzupełnień, w której dana osoba znajduje się w ewidencji.

(4) Przesłanie zawiadomienia wzoru Nr. 5. Powiatowym Komendom Uzupełnień powinno nastąpić niezwłocznie po otrzymaniu odpowiedniego zgłoszenia (karty), a w wypadkach, przewidzianych w § 475 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych niezwłocznie po osobistem stawieniu się w gminie osoby, której zgłoszenie (karta) dotyczy.

(5) Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie również do zawiadomień o zgonach (§ 12) osób, wskazanych w § 474 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych oraz do oficerów zawodowych w stanie spoczynku bez względu na wiek, a podoficerów zawodowych w stanie spoczynku do 56 roku życia włącznie. Obowiązek przesyłania

tych zawiadomień do P. K. U. ciąży na gminie miejsca zamieszkania osoby zmarłej.

(6) Potwierdzenia zameldowania względnie wymeldowania w wypadkach, przewidzianych w § 475 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych, uskutecznia gmina na dokumentach wojskowych, względnie poborowych, a w razie ich braku w sposób wskazany w § 17 (§ 478 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych).

(7) Danych potrzebnych do wypełnienia karty wymeldowania wzoru Nr. 4 (§ 13 ust. 7) obowiązana jest udzielić osoba, podlegająca wymeldowaniu przez podpisanie i wypełnienie karty (§ 13 ust. 1). Postanowienia § 13 ust. 3—6 mają przytem analogiczne zastosowanie.

(8) Rubrykę „stosunek do wojskowości" należy w zgłoszeniach (kartach) wypełniać względnie sprawdzać na podstawie wojskowego dokumentu osobistego względnie dokumentu poborowego, przedłożonego przez osobę, której zgłoszenie (karta) dotyczy.

§ 21. (1) W wypadkach osobistego zgłoszenia się (§ 475 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych) gmina jest obowiązana zbadać dokumenty wojskowe zgłaszającego się oraz sprawdzić treść otrzymanego zameldowania względnie wymeldowania.

(2) Jeżeli w chwili osobistego zgłoszenia się zameldowania względnie wymeldowania jeszcze niedostarczono gminie, urząd gminny obowiązany jest przyjąć meldunek ustny (lub pisemny), sporządzić odpowiednią kartę meldunkową stosownie do § 11 i potwierdzić zgłaszającemu się dopełnienie tego obowiązku w myśl § 20 ust. 6. Urząd gminny jest obowiązany w tych wypadkach zażądać natychmiast wyjaśnień co do niedostarczenia zgłoszenia (karty), spowodować jej dostarczenie (§ 16 ustęp 1), poczem po sprawdzeniu przesłać kartę meldunkową do P. K. U. (§ 20 ust. 2).

(3) W wypadkach stwierdzenia, że osoba, której zgłoszenie (karta) dotyczy, nie posiada dokumentu wojskowego lub poborowego, albo posiada ten dokument sfałszowany lub zniszczony, tudzież w razie stwierdzenia niedopełnienia obowiązku meldunkowego czy też innego naruszenia wskazanych wyżej przepisów meldunkowych — urząd gminny jest obowiązany spisać odpowiedni protokół i przesłać go powiatowej władzy administracji ogólnej celem pociągnięcia winnego do odpowiedzialności. Fakt pociągnięcia do odpowiedzialności powinna gmina zaznaczyć na przesyłanej do Powiatowej Komendy Uzupełnień karcie meldunkowej.

(4) W stosunku do osób, które nie są obowiązane do osobistego zgłoszenia w gminie zmiany miejsca zamieszkania lub pobytu, fakt nieposiadania wojskowego dokumentu osobistego ma być stwierdzony w rubryce „uwagi" zgłoszenia (karty) przez właściciela domu względnie osobę obowiązaną do zawiadomienia o przybyciu względnie wyjeździe.

(5) Przeciwko osobom, które nie dopełnią obowiązku osobistego zgłoszenia się do gminy, gmina obowiązana jest wdrożyć kroki, przewidziane w § 43 ust. 4.

§ 22. (1) Właściciele domów względnie osoby ich zastępujące obowiązani są niezwłocznie powiadomić gminy o wszelkich niedokładnościach lub zmianach dotyczących meldunków, przewidzianych w §§ 474 i 475 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych, a w szczególności obowiązani są niezwłocznie powiadamiać gminy o osobach, które: a) zgłosiły wyjazd zagranicę, a faktycznie nie wyjechały, b) zmieniają często miejsce swego pobytu (komiwojażerowie, handlarze wędrowni i t. p.), c) są nieobecne w miejscu swego zamieszkania dłużej aniżeli 2 miesiące bez wymeldowania (§ 474 pkt. 4), d) których charakter pobytu w danej miejscowości jest nieustalony lub wątpliwy z punktu widzenia przepisów meldunkowych (§§ 14—16).

(2) Analogiczny obowiązek powiadomienia właściciela domu ciąży również na lokatorze głównym, głowie rodziny i pracodawcy.

(3) Wskazane w ust. 1 § 20 meldunki winny być również sprawdzane przez gminy w myśl § 43. We wszystkich wypadkach ujawnionych niedokładności względnie wątpliwości, o których mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, gminy obowiązane są nadto wzywać osoby interesowane do osobistego zgłoszenia się, a to celem ustalenia stanu faktycznego lub kwestji odpowiedzialności, sprawdzenia odpowiednich meldunków i t. p, a w stosunku do osób, wskazanych w § 477 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych celem uzyskania od nich stałych adresów, umożliwiających przesyłanie im rozkazów wojskowych.

(4) O wszelkich stwierdzonych niedokładnościach lub zmianach, dotyczących zgłoszeń i zawiadomień, wymienionych w § 20 lit. a — f gminy są obowiązane zawiadamiać niezwłocznie właściwe Powiatowe Komendy Uzupełnień.

(5) Ewidencję osób, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, prowadzą gminy stosownie do § 24 i stosownie do otrzymywanych w tym względzie instrukcyj specjalnych.

Rozdział IV.

O sposobie prowadzenia ewidencji ruchu ludności.

§ 23. (1) Prowadzenie ewidencji i kontroli ruchu ludności (art. 2) polega na utrzymywaniu stałej ewidencji ludności, zamieszkałej w danej gminie i zmian w składzie tejże ludności, oraz na utrzymywaniu ewidencji ludności, przebywającej w gminie czasowo.

(2) Ewidencja ludności zamieszkałej w gminie prowadzi się przy pomocy rejestru mieszkańców i ksiąg pomocniczych, wskazanych w rozdziale V.

(3) Zgłoszenia wzoru Nr. 1 i 2 (1A i 2A) są przechowywane przez gminy i służą dla celów ewidencji ruchu ludności, stosownie do potrzeb gminy. przyczem zgłoszenia już nieaktualne każdego 10-ciolecia powinny być wydzielane w odrębne jednostki archiwalne.

(4) Ewidencję ruchu ludności czasowo przebywającej prowadzi się stosownie do potrzeb gminy na podstawie kart zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 3 i 4 (3A i 4A), przechowywanych w układzie alfabetycznym nazwisk lub według ulic i Nr. domów względnie według poszczególnych wsi i osiedli, albo wreszcie w porządku chronologicznym. Karty nieaktualne tychże wzorów każdego roku są wydzielane w odrębne jednostki archiwalne.

(5) Sposób prowadzenia archiwum, przechowywania zgłoszeń i kart tudzież sposób prowadzenia kartotek ustalą gminy w wydanych przez siebie regulaminach (§ 46).

§ 24. (1) Niezależnie od powyższych obowiązkowych dla każdej gminy form ewidencji, gminy mogą z własnej inicjatywy utrzymywać dodatkową ewidencję ruchu poszczególnych kategoryj ludności np. ewidencję osób korzystających z opieki społecznej, dzieci w wieku szkolnym, stałą ewidencję osób, posiadających prawa wyborcze i t. p. (§ 46).

(2) Na ten cel może być użyty drugi egzemplarz zgłoszenia (karty).

(3) Urzędy gminne, które w myśl § 57 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 71, poz. 643) są obowiązane przyjmować meldunki szeregowych czasowo urlopowanych — prowadzą oddzielną księgę meldunkową według wzoru Nr. 2, ustalonego temże rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, tudzież wydają poświadczenia przewidziane w § 57 wymienionego rozporządzenia.

Rozdział V.

O rejestrze mieszkańców gminy i o księgach pomocniczych.

§ 25. Gminy, względnie organa, obowiązane do utrzymywania ewidencji i kontroli ruchu ludności prowadzą:

a) rejestr mieszkańców gminy, według wzoru Nr. 6 lub 7,

b) księgę kontroli ruchu ludności zamieszkałej w gminie — według wzoru Nr. 8 i 8A, która służy za podstawę do obliczeń ruchu ludności każdej gminy w okresie rocznym oraz za podstawę do kontroli czynności gminy dotyczących prowadzenia rejestru mieszkańców i ksiąg pomocniczych (§§ 31 ust. 5, 33 ust. 2).

§ 26. (1) Rejestr mieszkańców prowadzony jest:

a) w formie księgi (wzór Nr. 6), albo też

b) w postaci kartoteki z kart rodzinnych (wzór Nr. 7), układanej w porządku alfabetycznym według nazwiska głowy rodziny.

(2) O wyborze jednego ze wskazanych wyżej systemów (księga, kartoteka) decydują gminy.

(3) Rejestr mieszkańców, prowadzony w postaci księgi może być podzielony na tomy (zeszyty) stosownie do alfabetycznego porządku ulic i bieżącego porządku numerów domów, albo według poszczególnych wsi i osiedli.

(4) Jeżeli zastosowano podział według ulic, numerów domów, wsi lub innych zasadniczych działów na tomy (zeszyty), to do każdego tomu stosuje się wszelkie przepisy dotyczące rejestru, jako całości.

§ 27. (1) W wypadku zaprowadzenia rejestru mieszkańców w formie księgi, gmina obowiązana jest założyć i utrzymywać alfabetyczny skorowidz do tego rejestru w postaci listy lub kartoteki ogólnej mieszkańców całej gminy. Do tego celu może służyć jeden egzemplarz zgłoszenia.

(2) Jeżeli rejestr mieszkańców składa się z kilku tomów, — każdy tom winien być zaopatrzony, niezależnie od skorowidza ogólnego w alfabetyczny wykaz nazwisk wpisanych do tego tomu.

(3) W wypadku zaprowadzenia rejestru mieszkańców systemem kartoteki w porządku alfabetycznym, gmina obowiązana jest założyć i utrzymywać dodatkowo rejestr domów, zawierający spis wszystkich domów, zamieszkałych i niezamieszkałych wedle ich numeracji porządkowej (wzór Nr. 9). Postanowienia ust 3 i 4 § 26 mają przytem analogiczne zastosowanie.

(4) Rejestr domów winien zawierać nadto wyszczególnienie według numerów porządkowych wszystkich mieszkań (lokali) każdego domu, imię i nazwisko głównego lokatora, sublokatora (sublokatorów), tudzież osób zamieszkujących tam z jakiegokolwiek innego tytułu (członkowie rodziny, służba domowa etc.), jeżeli noszą inne nazwiska oraz inne dane, stosownie do rubryk, wskazanych we wzorze. Poszczególnych członków rodzin, noszących jedno i to samo nazwisko i zajmujących wspólne mieszkanie, nie wymienia się, lecz tylko podaje się ogólną ich ilość (łącznie z głową rodziny).

(5) Postanowienia ustępu poprzedniego nie mają zastosowania do hoteli, szpitali i t. p. zakładów, przeznaczonych dla osób chwilowo tam przebywających. Wyjątek stanowią mieszkania administracji, personelu służbowego lub innych osób, stale w tych zakładach zamieszkałych.

(6) Wyszczególnienie mieszkań nie jest również wymagane w zakładach i instytucjach, prowadzących gospodarstwo domowe pod wspólnym zarządem, jak np. bursach, przytułkach dla starców lub osób nieuleczalnie chorych, sierocińcach, klasztorach i t. p.

(7) W gminach wiejskich wyszczególnienie mieszkań w poszczególnych domach może być zaniechane w wypadkach, gdy domy nie składają się z większej ilości mieszkań.

(8) Sposób dokonania numeracji domów tudzież numeracji mieszkań w poszczególnych domach określą w miarę potrzeby rozporządzenia właściwych wojewodów.

§ 28. (1) Przewidzianą w art. 5 księgę meldunkową prowadzi się według wzoru Nr. 10,

wpisując do niej wszystkie osoby, przybywające i opuszczające zakład.

(2) Przewidziane w tymże artykule listy prowadzi się według wzoru Nr. 10A. Powinny one zawierać wykaz osób, przebywających w zakładzie.

Rozdział VI.

O prowadzeniu rejestru mieszkańców.

§ 29. (1) Rejestr zawierać winien nazwiska wszystkich osób w gminie zamieszkałych oraz wszelkie zmiany, dotyczące zarówno składu mieszkańców gminy i ich stanu rodzinnego, jak i ich miejsca zamieszkania.

(2) Nikt nie może być zapisany do rejestru w dwóch lub więcej gminach równocześnie.

(3) W razie zmiany miejsca zamieszkania powinno nastąpić skreślenie z rejestru jednej gminy i zapisanie do rejestru drugiej. Datę skreślenia względnie zapisania stanowią: data faktycznego opuszczenia miejsca poprzedniego zamieszkania względnie data przybycia do miejsca nowego zamieszkania.

(4) Osoby, zamieszkujące w dwóch lub więcej miejscowościach, mogą być zapisane tylko w jednej z nich, a mianowicie w tej, która stanowi siedzibę główną (§ 9).

§ 30. (1) Z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 36, zapisanie i skreślenie z rejestru dokonywa się na podstawie dowodu zamieszkania względnie dowodu zmiany miejsca zamieszkania, które zainteresowane gminy przesyłają sobie w drodze wzajemnej wymiany odpowiednich zawiadomień (wzór A, B, C, D i E).

(2) Zawiadomienie wzoru A, czyli dowód zmiany miejsca zamieszkania, stwierdzający fakt opuszczenia dotychczasowego miejsca zamieszkania, przesyła gmina, która otrzymała zgłoszenie wzoru Nr. 2, albo zawiadomienie wzoru C, do gminy nowego miejsca zamieszkania osoby wymeldowanej, o ile gmina ta znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Zawiadomienie wzoru B, czyli dowód zamieszkania jest stwierdzeniem faktu zamieszkania i zapisania do rejestru mieszkańców osoby, której zamiar zmiany miejsca zamieszkania był zapowiedziany zawiadomieniem wzoru A.

(4) Zawiadomienie wzoru C przesyła gmina w wypadku skonstatowania u siebie faktu zamieszkania osoby, o której nie otrzymano zawiadomienia wzoru A z gminy poprzedniego jej zamieszkania. Zawiadomienie to w odróżnieniu od zawiadomienia wzoru B, zawiera nadto prośbę o nadesłanie dowodu zmiany miejsca zamieszkania wzoru A.

(5) Zawiadomienie wzoru D jest odpowiedzią na zawiadomienie wzoru A, lub C w wypadkach negatywnego wyniku poszukiwań.

(6) Zawiadomienie wzoru E przesyła się w celu ponaglenia odpowiedzi na zawiadomienie wzoru A względnie C.

(7) Jeżeli po wysłaniu zawiadomienia wzoru A względnie C okaże się, że osoba, o którą chodzi, zamieszkuje względnie zamieszkiwała ostatnio w innej gminie, aniżeli gmina, do której wysłano zawiadomienie, gmina wysyłająca obowiązana jest przesłać ponownie zawiadomienie odpowiedniego wzoru pod właściwym adresem.

(8) Osoba skreślona albo zapisana do rejestru mieszkańców może żądać od właściwej gminy wydania jej odpisu dowodu zmiany miejsca zamieszkania (wzór A) względnie dowodu zamieszkania (wzór B). Za wydanie takiego dowodu gminy mogą pobierać opłaty, w wysokości określonej regulaminem (§ 46).

§ 31. (1) Zawiadomienie wzoru A i C winno być wysłane niezwłocznie t. j. bezpośrednio po otrzymaniu zgłoszenia zmiany miejsca zamieszkania lub zgłoszenia zamieszkania względnie od chwili otrzymania wiadomości o fakcie, który ma być potwierdzony w drodze wymiany zawiadomień (§ 32).

(2) Najpóźniej do dnia 15 po otrzymaniu zawiadomienia gmina obowiązana jest przesłać żądaną odpowiedź.

(3) O ile gmina wysyłająca zawiadomienie wzoru A względnie C nie otrzyma żądanej odpowiedzi w ciągu 21 dni, obowiązana jest wystosować ponaglenie wzoru E.

(4) W braku odpowiedzi w ciągu dalszych dni 14, gmina obowiązana jest przesłać zawiadomienie wzoru E powiatowej władzy administracji ogólnej terytorjalnie właściwej dla gminy, która nie udzieliła odpowiedzi.

(5) Przebieg powyższej korespondencji winien być uwidoczniony w odpowiedniej rubryce księgi kontroli ruchu ludności (§ 25 punkt b).

§ 32. (1) Jeżeli po wysłaniu zawiadomienia wzoru A — okaże się że dowód zamieszkania wzoru B nie może być uzyskany, ponieważ osoba wymeldowana nie zamieszkała w miejscowości, wskazanej przez nią w zgłoszeniu zmiany miejsca zamieszkania, gmina, którą wymeldowany opuścił, powinna z urzędu ustalić nowe miejsce zamieszkania, wdrażając niezbędne dochodzenia (§ 43) oraz spowodować odpowiednie sprostowanie wymeldunku (§ 16 ust. 1).

(2) Gminy obowiązane są postępować w powyższy sposób również w wypadkach, kiedy stwierdzone zostanie, że osoba, zamieszkała w gminie, opuściła swą dotychczasową siedzibę bez wymeldowania.

(3) Analogiczny obowiązek ciąży także na gminie, która ustali, że na jej obszarze obrała sobie miejsce zamieszkania osoba, co do której nie otrzymano zawiadomienia wzoru A.

§ 33. (1) Miejscem poprzedniego zamieszkania osoby, przybyłej na zamieszkanie do pewnej gminy z zagranicy, lub z obszaru W. M. Gdańska, a zamieszkałej poprzednio na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (reemigracja,

repatrjacja), jest gmina, w której osoba ta zamieszkiwała bezpośrednio przed opuszczeniem granic Rzeczypospolitej Polskiej i tam też powinno być skierowane zawiadomienie wzoru C.

(2) Do osób, które przybyły na zamieszkanie (stały pobyt, osiedlenie się) z zagranicy i nie zamieszkiwały nigdy przedtem w Rzeczypospolitej Polskiej (imigracja) oraz osób, które przenoszą swe miejsce zamieszkania poza granice Rzeczypospolitej Polskiej (emigrują) postanowienia § 30 ust. 1—5 nie mają zastosowania. W wypadkach takich w odpowiednich rubrykach księgi kontroli ruchu ludności, należy uczynić odpowiednią adnotację (§ 31 ust. 5).

§ 34. W wypadkach:

a) braku informacyj co do nowego miejsca zamieszkania osoby, która wyprowadziła się z danej gminy,

b) wyjazdu na zamieszkanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej względnie na obszar W. M. Gdańska.

c) braku informacyj co do poprzedniego miejsca zamieszkania, oraz braku miejsca zamieszkania wogóle (§ 10 ustęp 3),

d) przybycia na zamieszkanie do gminy z zagranicy, lub z obszaru W. M. Gdańska (§ 33),

gminy, na których ciąży obowiązek dokonania wskazanych w § 30 czynności, winne są w terminie dni 30 przesłać stosownie do okoliczności zgłoszenie Nr. 1 lub 2 względnie 1 A lub 2 A do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdzie zgłoszenia te będą utrzymywane w osobnej ewidencji. W wypadkach wskazanych w punktach a) oraz c) zgłoszenie takie winno być przesłane po uprzedniem dokonaniu poszukiwań (§ 32) w terminie 6 miesięcy od dnia zamieszkania w gminie względnie od dnia wyprowadzenia się z gminy danej osoby, a w wypadkach wskazanych w punktach b) oraz d) — w terminie dni 30.

§ 35. (1) Gminy i organa, prowadzące ewidencję i kontrolę ruchu ludności, obowiązane są sprawdzić dane, które mają być wciągnięte do rejestru.

(2) Treść zapisu w każdej rubryce rejestru winna być potwierdzona właściwemi dokumentami i dowodami.

(3) Rubryki, których treść nie może być potwierdzona w sposób powyższy, powinny być pozostawione bez wypełnienia, aż do czasu uzyskania właściwych dowodów.

§ 36. (1) Skreślenie z rejestru osób, zamieszkałych w gminie, może nastąpić również bez wymiany zawiadomień (§ 30 ustęp 1), na podstawie posiadanych przez gminę dowodów względnie zgłoszeń:

a) w razie śmierci osoby, zapisanej do rejestru,

b) w razie jej wyjazdu w celu osiedlenia się poza granicami Rzeczypospolitej (emigracji) lub na obszarze W. M. Gdańska,

c) w razie opuszczenia miejsca zamieszkania w danej gminie, o ile nowe miejsce zamieszkania, pomimo przedsięwziętych kroków (§ 32) nie zostało ujawnione w ciągu pięciu miesięcy.

(2) Zapisanie do rejestru z pominięciem trybu postępowania, przewidzianego w § 30 może nastąpić:

a) z decyzji gminy, powziętej na podstawie dostarczonych jej dokumentów (§ 35) w wypadku urodzenia się dziecka z rodziców, zamieszkałych w danej gminie,

b) na podstawie decyzji miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej:

aa) w wypadkach braku miejsca zamieszkania wogóle (§ 10 ustęp 3),

bb) w wypadkach braku wiadomości co do poprzedniego miejsca zamieszkania o ile ono pomimo przedsięwziętych kroków nie zostało ujawnione w ciągu 5 miesięcy (§ 32) oraz

cc) w wypadkach przybycia do gminy na zamieszkanie z zagranicy.

§ 37. Prowadzący akta stanu cywilnego względnie księgi metrykalne powinni w ciągu pierwszych 15 dni miesięcy: stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku przesyłać do gminy zamieszkania wyciągi z aktów stanu cywilnego względnie ksiąg metrykalnych, dotyczące każdego indywidualnie wypadku urodzenia, zgonu tudzież zawarcia związku małżeńskiego, zarejestrowanego w tych aktach względnie księgach w ciągu poprzedniego kwartału. Wyciągi powyższe powinny zawierać numer odpowiedniej księgi względnie aktu tudzież dane wyszczególnione dla każdego wypadku w § 12. Zawiadomienie o zaślubinach winno zawierać: a) numer rejestru, b) dzień, miesiąc, rok zaślubin, c) nazwiska i imiona, zawód, datę i miejsce urodzenia (miejscowość, gmina, powiat), miejsce zamieszkania, wyznanie, tudzież imiona rodziców każdego z małżonków.

§ 38. Otrzymane przez gminę w myśl § 12 zawiadomienia (o zgonie, urodzinach i t. p.), dotyczące osób, czasowo w gminie przebywających, t. j. osób, zamieszkałych w innej gminie, powinny być niezwłocznie przesłane do gminy ich miejsca zamieszkania.

§ 39. (1) W wypadkach nadania lub stwierdzenia obywatelstwa polskiego, uznania za obywatela polskiego, wystawienia, zaświadczenia o obywatelstwie polskiem na dowodzie osobistym (art. 19), pozbawienia, utraty, lub zrzeczenia się obywatelstwa polskiego oraz w wypadkach udzielenia zezwolenia na zmianę nazwiska władza, która wydała odnośny akt administracyjny, obowiązana jest powiadomić

o tem w terminie dni 10 gminę miejsca zamieszkania osoby, której orzeczenie dotyczy, a to celem poczynienia odpowiednich adnotacyj we właściwych rubrykach rejestru.

(2) Władza administracji ogólnej powiadamia również gminę o wiadomych jej wypadkach zmiany przynależności państwowej osiedlonego w Polsce cudzoziemca.

§ 40. Zapisanie do rejestru cudzoziemca może nastąpić tylko z decyzji właściwej władzy administracji ogólnej.

§ 41. (1) Dane rejestru mieszkańców będą sprawdzane na podstawie wyników każdorazowego powszechnego spisu ludności.

(2) Kwestję użycia do tego celu operatów powszechnego spisu ludności reguluje art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464).

Rozdział VII.

Postanowienia specjalne.

§ 42. (1) Gminy obowiązane są utrzymywać księgi, rejestry i kartoteki, przewidziane w rozdziale IV i V, oraz akta, dotyczące prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności we wzorowym porządku i przechowywać je w sposób zabezpieczający przed zniszczeniem.

(2) W wypadku zniszczenia rejestru mieszkańców wojewódzka władza administracji ogólnej zarządzi założenie nowego rejestru na podstawie wyników powszechnego spisu ludności (§ 41 ust. 2) albo też w drodze ankiety wzoru Nr. 11, 11A i 12, jeżeli założenie rejestru miałoby nastąpić w okresie pomiędzy dwoma powszechnemi spisami ludności.

§ 43. (1) Gminy obowiązane są utrzymywać ciągłą kontrolę ruchu ludności przez zorganizowanie systematycznego nadzoru nad należytem przestrzeganiem przez ludność postanowień, dotyczących meldunków.

(2) W wyniku dokonanej kontroli gmina obowiązana jest z własnej inicjatywy przedsięwziąć potrzebne kroki do poczynienia odpowiednich poprawek w rejestrze mieszkańców względnie do wykonania postanowień § 16 ust. 1 i 4 tudzież §§ 29 — 38.

(3) Właściciele domów lub osoby ich zastępujące (art. 9) tudzież osoby obowiązane do udzielenia danych, potrzebnych do zameldowania względnie wymeldowania (art. 10) obowiązane są udzielić gminom oraz działającym z ramienia gminy urzędnikom wszelkich potrzebnych w tym zakresie informacyj.

(4) W razie potrzeby ustalenia tożsamości lub ustalenia innych danych, wymaganych przy prowadzeniu rejestru mieszkańców (§ 35 ust. 1 i 2), gmina może żądać osobistego stawiennictwa osoby, której dane te dotyczą lub osoby, obowiązanej do udzielania tych danych (art. 10) w celu wylegitymowania względnie przedłożenia gminie potrzebnych dokumentów.

(5) W wypadkach niewykonania obowiązków meldunkowych, albo w razie niewykonania zarządzeń, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez władze do tego powołane, będą w granicach niezbędnej potrzeby stosowane środki postępowania przymusowego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 36, poz. 342).

(6) Rozporządzenia szczegółowe, dotyczące unormowania kwestji kontroli, przewidzianej w niniejszym paragrafie oraz w § 45, wydawać będą w miarę potrzeby wojewódzkie władze administracji ogólnej na zasadzie art. 22.

§ 44. (1) Właściwa władza administracji ogólnej obowiązana jest co najmniej raz do roku dokonać lustracji czynności gmin w zakresie prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności, badając stan i prawidłowość prowadzenia ksiąg i rejestrów, oraz sposób ich przechowywania (§ 42 ust. 1).

(2) Niezależnie od tego księgi i rejestry powinny być badane przy okazji każdej inspekcji dokonywanej przez te władze.

§ 45. (1) Ze względu na interesy bezpieczeństwa i spokoju publicznego nadzór nad przestrzeganiem przez ludność obowiązków meldunkowych należy również do organów Policji Państwowej.

(2) Organa Policji Państwowej będą wspierały organa gminne przy wykonywaniu przez nie nadzoru przewidzianego w § 43.

(3) Organa Policji Państwowej obowiązane są powiadamiać gminę o każdym spostrzeżonym fakcie, wymagającym sprostowania w rejestrze mieszkańców względnie wymagającym dopełnienia zaniechanego obowiązku (§ 16). Doniesienia o zachodzących w tym względzie przekroczeniach (art. 24 i 25) należy kierować według właściwości.

§ 46. (1) Organizację biur meldunkowych i ewidencji ruchu ludności w gminie oraz ich tryb urzędowania określą regulaminy, uchwalone przez zarządy gmin, a zatwierdzone przez właściwe władze administracji ogólnej W stosunku do gmin wiejskich będą w tym wypadku właściwe powiatowe władze administracji ogólnej przy współudziale wydziału powiatowego, a w stosunku do wszystkich gmin miejskich—wojewódzkie władze administracji ogólnej przy współudziale wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym.

(2) W miarę potrzeby i w trybie wyżej przewidzianym gminy mogą zwolnić od obowiązku dostarczania zgłoszeń i kart w 2 egzemplarzach (§ 11 ust. 1), jeżeli jeden egzemplarz tych zgłoszeń i kart okazałby się ze względu na miejscowe warunki wystarczający dla potrzeb gminy.

(3) Regulaminy gmin mogą określić sposób przyjmowania zgłoszeń i kart (§ 13 ust. 6) oraz tryb postępowania wyjątkowego w wypadkach, gdy przyjmowanie przez właściciela

domu zgłoszeń i kart na miejscu okazałoby się niemożliwe ze względów lokalnych.

(4) Regulaminy gmin mogą również przewidzieć wypadki wypełniania przez gminy w drodze wyjątku zgłoszeń i kart na podstawie ustnych zeznań (meldunków) osób interesowanych (§ 11 ust. 1).

§ 47. W stolicy i wszystkich miastach, będących siedzibą wojewódzkich i powiatowych władz administracji ogólnej, ustanawia się obowiązek wymeldowywania czasowego pobytu (art. 16 punkt b).

§ 48. Przewidziane w niniejszem rozporządzeniu obowiązki gmin mogą być na terenach uzdrowiskowych powierzone zarządom tych terenów. Rozporządzenia szczegółowe w tym zakresie wydają właściwi terytorjalnie wojewodowie.

§ 49. (1) W pomieszczeniach i budynkach, zajmowanych i zarządzanych przez wojsko tudzież w koszarach i innych miejscach postoju oddziałów armji (art. 20 ust. 1) przewidziane w art. 4, 5, 7, 8 i 11 (§§ 11 — 22) obowiązki właściciela domu ciążą na administratorach gmachów (komendantach gmachów). Władze wojskowe, zajmujące te gmachy lub niemi zarządzające, podają do wiadomości gmin nazwiska administratorów (komendantów) gmachów w myśl art. 9.

(2) Do osób, podlegających zameldowaniu i wymeldowaniu w takich gmachach i miejscach postoju oddziałów armji, nie należą szeregowi wojsk polskich, powołani do służby wojskowej i z tego tytułu tam przebywający.

(3) Postanowienia ust. 1 niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie do wszelkich domów i gmachów, znajdujących się pod zarządem instytucyj lub władz rządowych i samorządowych tudzież do wszelkich zakładów publicznych i prywatnych jako to — zakładów wychowawczych, konwiktów, klasztorów, seminarjów, burs, przytułków i t. p.

§ 50. Przewidziany w art. 5 obowiązek prowadzenia ksiąg meldunkowych w hotelach i t. p. zakładach tudzież list uskutecznia się przy pomocy wzorów Nr. 10 i 10A.

§ 51. (1) Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie dotyczą osób, korzystających z przywileju zakrajowości tudzież lokali i pomieszczeń, bądź to zajmowanych przez powyższe osoby, bądź też służących do celów urzędowania przedstawicielstw dyplomatycznych. W wypadkach wątpliwych rozstrzyga Minister Spraw Zagranicznych.

(2) Czynności meldowania innych osób wyszczególnionych w art. 20 ust. 2 przez osoby do tego zobowiązane dokonywane będą zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

(3) Jako dokumenty legitymacyjne (art. 17) osób, wskazanych w art. 20 ust. 2 służyć będą: legitymacje wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zaświadczenia specjalne, wystawiane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub przez podległe Ministerstwu Spraw Zagranicznych urzędy dyplomatyczne tudzież paszporty dyplomatyczne lub służbowe.

Rozdział VIII.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 52. Gminy obowiązane są założyć i prowadzić rejestry, księgi i kartoteki, wymienione w dziale IV i V od dnia 1 lipca 1931 r.

§ 53. (1) Osoby, które w dniu 1 stycznia 1931 r. mają na obszarze danej gminy swoje miejsce zamieszkania, t. j. których pobyt w gminie nie ma charakteru pobytu czasowego, będą przez gminę wpisane do rejestru mieszkańców stopniowo najdalej do 1 lipca 1931 r. na podstawie ankiety wzoru Nr. 11, 11A i 12 zarządzonej przez właściwych wojewodów.

(2) Karty ankiety będą przechowywane przez gminy na równi ze zgłoszeniami i kartami zameldowania oraz wymeldowania stosownie do § 23.

§ 54. (1) Istniejące dotychczas księgi meldunkowe (księgi ludności stałej i niestałej, księgi stanowej i t. p.) powinny być zamknięte, sprawdzone i przechowywane przez gminę stosownie do § 42 ustęp 1 i § 44 ustęp 1.

(2) Przechowywanie tych ksiąg może być, jeżeli tego zajdzie potrzeba, powierzone powiatowym władzom administracji ogólnej.

(3) O zamknięciu i oddaniu do przechowania ksiąg winien być w każdym wypadku sporządzony dokładny protokół.

(4) Szczegółowe w tym względzie zarządzenia wydadzą terytorjalnie właściwe władze administracji ogólnej.

§ 55. Sposób prowadzenia ksiąg i rejestrów, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, określa instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych. Instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Zagranicznych, ustala obowiązki gmin i urzędów konsularnych w zakresie prowadzenia przez te urzędy ewidencji i kontroli ruchu osób, podlegających obowiązkowi wojskowemu.

§ 56. Pojęcie „stałego miejsca zamieszkania", użyte w rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym - należy rozumieć, jako „zamieszkanie" w znaczeniu § 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 57. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Załączniki do rozp. Min. Spraw Wewn. z dn. 16 października 1930 r. (póz. 653).

Strona 1

Tom .... Str. .... Wzór Nr. 1.

ZGŁOSZENIE ZAMIESZKANIA
KWESTJONARJUSZ

....
powiat gmina miejscowość lub Komisarjat P. P.

ul. .... Nr. domu .... Nr. mieszk. ....

1. **a) Nazwisko** ....
b) dla mężatek nazwisko panieńskie i z poprzedniego (ch) małżeństwa (w) ....
....

2. **Imiona** ....
(kolejność i pisownia imion według metryki urodzenia — imię używane podkreślić)

3. **Imiona rodziców** ....
i nazwisko panieńskie matki ....

4. **Zamieszkał (a) dn.** .... **m-ca** .... 19..........
u kogo ....
(wymienić nazwisko lub stopień pokrewieństwa)
w charakterze ....
(głównego lokatora, członka rodziny, sublokatora, pracownika)

5. **Miejsce poprzedniego zamieszkania** ....
....
(miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr. domu)

6. **Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania** ....

7. **Urodził (a) się dn** .... **m-ca** .... 19.......... r.
w ....
(miejscowość, gmina, powiat, wzgl. kraj.)

8. **Wyznanie (według metryki)** ....

9. **a) stan cywilny** ....
(kawaler, żonaty, wdowiec rozwiedziony (a), panna, mężatka, wdowa)
b) Imię drugiego z małżonków ....

Potwierdzenie zameldowania.

....
Województwo powiat gmina miejscowość

Nazwisko ....
Imiona ....

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor biały.

Strona 2.

10. **Czy posiada dowód osobisty i jaki** ....
(nazwa dowodu)
Nr. .... **wydany dn.** .... **m-ca** .... 19.......... r.
przez ....
(urząd wystawiający — miejscowość)

11. **Przynależność państwowa** ....

12. **Czy posiada dowód, stwierdzający przynależność państwową i jaki** ....
(nazwa dowodu)
Nr. .... **wydany dn.** .... **m-ca** .... 19.......... r.
przez ....
(urząd wystawiający — miejscowość)

13. **Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego:**
a) stopień wojskowy ....
b) Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu, wzgl. księgi ewid. oficerów, wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru ....
c) P. K. U. ....

14. **Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn.** .... **m-ca** .... 19.......... r.
....
(podpis)

15. **Uwagi:**

16. **Stwierdzam, że wyżej wymieniona osoba zamieszkała dn** .... **m-ca** .... 19.......... r.
w lokalu ....
(wymienić głównego lokatora)
pieczęć domu
Podpisy ....
(osoby obow. do zawiad. o przybyciu) (prowadzącego meldunki)
Data ....

17. **Adnotacje urzędowe:**
Zgłoszenie w Biurze Meldunkowem przyjął dn. ....
m-ca .... 19.......... r. ....
(podpis)

Poprzednio zamieszkały w ....
Zgłosił się na zamieszkanie dn .... **m-ca** ....
19 .... **r. i został zameldowany w domu Nr.** ...... **Nr. mieszk.** ......
przy ul. .... **Kom.** .... **P. P.**
Podpis urzędnika ....
dn .... **m-ca** .... **19** .... **r.**
pieczęć gminy

Strona 1.

Tom ... Str ... Wzór Nr. 2.

ZGŁOSZENIE ZMIANY MIEJSCA ZAMIESZKANIA
KWESTJONARJUSZ

....
powiat gmina miejscowość lub Kom. P. P.

ul........ Nr........ Nr. mieszk.........

1. a) **Nazwisko**........
   b) dla mężatek nazwisko panieńskie i z poprzedniego (ch) małżeństwa (w) ....

2. Imiona ....
   (kolejność i pisownia imion według metryki urodzenia—imię używane podkreślić)

3. **Imiona rodziców** ....
   i nazwisko panieńskie matki ....

4. **Wyprowadził (a) się dn.**........ **m-ca** .... 19........r.

5. **Dokąd się wyprowadził(a) (następne miejsce zamieszkania)**
   ....
   (miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr. domu)

6. **Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania** ....

7. **Urodził(a) się dn.**........**m-ca**........ 1........
   w ....
   (miejscowość, gmina, powiat, względnie kraj)

8. **Wyznanie (według metryki)**........

9. a) stan cywilny ....
   (kawaler, żonaty, wdowiec, rozwiedziony (a), panna, mężatka, wdowa)
   b) imię drugiego z małżonków ....

Potwierdzenie wymeldowania.

....
Województwo powiat gmina miejscowość

Nazwisko ....

Imiona ....

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor biały z niebieskim pasem.

Strona 2.

10. **Czy posiada dowód osobisty i jaki** ....
    (nazwa dowodu)
    Nr........ **wydany dn.**........**m-ca**........ 19........r.
    przez ....
    (urząd wystawiający - miejscowość)

11. **Przynależność państwowa**........

12. **Czy posiada dowód stwierdzający przynależność państwową i jaki** ....
    (nazwa dowodu)
    Nr .... **wydany dn.**........**m-ca**........ 19........r
    przez ....
    (urząd wystawiający — miejscowość)

13. **Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego**
    a) **stopień wojskowy** ....
    b) **Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu, wzgl. księgi ewid. oficerów, wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru** ....
    c) **P. K. U.** ....

14. **Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn.**........ **m-ca** .... 19........r.
    (podpis)

15. **Uwagi:**

16. **Stwierdzam, że wyżej wymieniona osoba wyprowadziła się dn.**........**m-ca**........ 19........r.
    z lokalu........ ....
    (wymienić głównego lokatora)
    Podpisy........ ....
    (osoby obow. do zawiad. o wyjeździe) (prowadzącego meldunki)
    Data........ ....
    pieczęć domu

17. **Adnotacje urzędowe:**
    Zgłoszenie w Biurze Meldunkowem przyjął dn. ....
    m-ca........ 19........ r. ....
    (podpis)

Zgłosił zmianę miejsca zamieszkania dn.........m-ca........
19........ **r. i został wymeldowany z domu** Nr........ **Nr. mieszk.** ....
przy ul......... **Kom. P. P.**........
do ....
Podpis urzędnika ....
dn........ **m-ca**........ 19........ **r.**
pieczęć gminy

Strona 1.

Wzór Nr. 3

KARTA ZAMELDOWANIA

dla przybywających na pobyt czasowy

....

powiat gmina miejscowość lub Komisarjat P. P

ul. .... Nr. domu .... Nr. mieszk. ....

1. **Nazwisko** ....

2. **Imiona** ....

3. **Imiona rodziców** ....

4. **Przybył (a) na pobyt czasowy dn.** .... **m-ca** .... 19.... r.
   u kogo się zatrzymał (a) ....

5. **Skąd przybył (a)** ....
   (jeżeli z zagranicy wskazać miejscowość i kraj)

6. **Miejsce zamieszkania** ....

7. **Zawod i stanowisko w zawodzie** ....

8. **Urodził (a) się dn.** .... **m-ca** .... 1......... r.

9. **Wyznanie** ....

10. **Jakim dowodem się legitymuje** ....
    (nazwa dowodu,
    ....
    numer, data i urząd wystawiający)

Potwierdzenie zameldowania

....

Województwo powiat gmina miejscowość

Nazwisko ....

Imiona ....

Miejsce zamieszkania ....

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor zielony?

Strona 2.

11. **Przynależność państwowa** ....

12. **Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego** ....
    a) **stopień wojskowy** ....
    b) **Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu, wzgl. księgi ewid. oficerów, wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru** ....
    c) P. K. U. ....
    d) **czas trwania czasowej nieobecności w miejscu zamieszkania** ....
    e) **informacje uzupełniające w miarę potrzeby** ....
    ....

13. **Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn.** .... **m-ca** .... 19.... r.
    Podpis ....

14. **Uwagi:**

15. **Podany w niniejszem fakt przybycia dn.** ....
    m-ca .... 19.... **r. stwierdzam**
    pieczęć domu
    Podpisy ....
    (osoby obow. do zawiad. o przybyciu) (prowadzącego meldunki)
    Data ....

16. **Adnotacje urzędowe:**
    Zameldowanie przyjął dn. .... **m-ca** .... 19.... r.
    Podpis ....

Przybył z .... **na pobyt czasowy**
(skąd przybył)
dn .... **m-ca** .... 19.... r. **i został zameldowany w domu Nr.** ..... **Nr. mieszk.** ..... **przy ul.** .... **Kom.** .... **P. P.**
Podpis urzędnika ....
dn. .... **m-ca** .... 19.... r.
pieczęć gminy

Strona 1.

Wzór Nr 4.

KARTA WYMELDOWANIA

dla przebywających czasowo

....
powiat gmina miejscowość lub Komisarjat P. P.

ul.................................Nr. domu...............Nr. mieszk.................

1. Nazwisko..
2. Imiona..
3. Imiona rodziców..
4. Wyprowadził (a) się dn ....m-ca.............................19.....r.
5. Dokąd się wymeldował (a)..
   (jeżeli zagranicę, wskazać miejscowość i kraj)
6. Miejsce zamieszkania..
7. Zawód i stanowisko w zawodzie..
8. Urodził (a) się dn................ m-ca.............................1.....r.
9. Wyznanie..

Potwierdzenie wymeldowania

....
Województwo powiat gmina miejscowość

Nazwisko ....

Imiona ....

Miejsce zamieszkania..

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor zielony z niebieskim pasem.

Strona 2.

10. Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego ....
    a) stopień wojskowy..
    b) Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu, wzgl. księgi ewid. oficerów, wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru
    c) P. K. U..
    d) czas trwania zamierzonej nieobecności w miejscu zamieszkania..
    e) informacje uzupełniające w miarę potrzeby...............
11. Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn..........m-ca.....................19.....r. ....
    (podpis)
12. Uwagi:
13. Podany w niniejszym fakt wyjazdu dn.................. m-ca...........................19.....r. stwierdzam
    pieczęć domu
    Podpisy ....
    (osoby obow. do zawiad. o wyjeździe) (prowadzącego meldunki)
    Data ....
14. Adnotacje urzędowe:
    Wymeldowanie przyjął dn...............m-ca.....................19.....r.
    Podpis..................................

Wyprowadził się (opuścił miejsce czasowego pobytu) dn.............m-ca.............................19.....r. i został wymeldowany z domu Nr.............Nr. mieszk..............przy ul ....
Kom...............P. P. ....
(dokąd wymeldowany)

Podpis urzędnika ....
pieczęć gminy
dn.............m-ca.............................19.....r.

Strona 1.

Tom .... Str, ...

Wzór Nr. 1-A,

DLA CUDZOZIEMCÓW

ZGŁOSZENIE ZAMIESZKANIA

KWESTJONARJUSZ

....

powiat gmina } miejscowość lub Komisarjat P. P.

ul. .... Nr. domu .... Nr. mieszk ....

1. a) Nazwisko ....
b) dla mężatek nazwisko panieńskie i z poprzedniego(ch) małżeństwa(w) ....

2. Imiona ....
(kolejność – pisownia imion według metryki urodzenia – Imię używane podkreślić)

3. Imiona rodziców ....
i nazwisko panieńskie matki ....

4. Zamieszkał(a) dn. .... **m-ca** .... 19......... **r.**
u kogo ....
(wymienić nazwisko lub stopień pokrewieństwa)
w charakterze ....
(głównego lokatora, członka rodziny, sublokatora, pracownika)

5. Miejsce poprzedniego zamieszkania ....
....
(miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr. domu)

6. Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania ....

7. Urodził(a) się dn. .... **m-ca** .... 1......... **r.**
w ....
(miejscowość, gmina, powiat wzgl. kraj)

8. Wyznanie (według metryki) ....

9. a) stan cywilny ....
(kawaler, żonaty, wdowiec, rozwiedziony(a), panna, mężatka, wdowa)
b) imię drugiego z małżonków ....

Potwierdzenie zameldowania cudzoziemca

....

Województwo powiat gmina miejscowość

Nazwisko ....

Imiona ....

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor czerwony.

Strona 2.

10. Przynależność państwowa ....

11. Czy posiada dowód osobisty, stwierdzający przynależność państwową i jaki ....
(nazwa dowodu)
Nr. .... **wydany dn.** .... **m-ca** .... 19......... **r.**
przez .... **ważny do dn.** ....
(urząd wystawiający – miejscowość)

12. Karta osiedleńcza Nr. .... **wydana dn.** .... m-ca .... 19...... **r.**
przez .... **upoważnia do**
(urząd wystawiający – miejscowość)
osiedlenia się w ....

13. Poświadczenie o rejestracji Nr. .... **wydane dn.** ....
m-ca .... 19......... **r. przez** ....
(urząd wystawiający – miejscowość)

14. Stopień wojskowy .... **w jakiej armji** ....

15. Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn. .... **m-ca** .... 19......... **r.**
....
(podpis)

16. Uwagi:

17. Stwierdzam, że wyżej wymieniona osoba zamieszkała dn. .... **m-ca** .... 19......... **r.** pieczęć domu
w lokalu ....
(wymienić głównego lokatora)
Podpisy ....
(osoby obow. do zawiad. o przybyciu) (prowadzącego meldunki)
Data ....

18. **Adnotacje urzędowe:**
Zgłoszenie w Biurze Meldunkowem przyjął dn. ....
m-ca .... 19......... r. ....
(podpis)

Poprzednio zamieszkały w ....
Zgłosił się na zamieszkanie dn .... m-ca ....
19.......... r. i **został zameldowany w domu Nr.** .... Nr. mieszk. ....
przy ul. .... Kom .... P. P.
Podpis urzędnika ....
dn. .... m-ca .... 19......... r. pieczęć gminy

Strona 1.

Tom ...... str. ...... Wzór Nr. 2A.

DLA CUDZOZIEMCÓW

ZGŁOSZENIE ZMIANY MIEJSCA ZAMIESZKANIA

KWESTJONARJUSZ

powiat ...... gmina ...... miejscowość lub Kom. P. P.

ul. ...... Nr. domu ...... Nr. mieszk. ......

1. a) Nazwisko ......
   b) dla mężatek nazwisko panieńskie i z poprzedniego (ch) małżeństwa (w) ......

2. Imiona ......
   (kolejność i pisownia imion według metryki urodzenia—Imię używane podkreślić)

3. Imiona rodziców ......
   i nazwisko panieńskie matki ......

4. Wyprowadził(a) się dn. ...... m-c ...... 19...... r.

5. Dokąd się wyprowadził(a) (następne miejsce zamieszkania) ......
   (miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr. domu)

6. Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania ......

7. Urodził(a) się dn. ...... m-ca ...... 1...... r.
   w ......
   (miejscowość, gmina, powiat względnie kraj)

8. Wyznanie (według metryki) ......

9. a) stan cywilny ......
   (kawaler, żonaty, wdowiec, rozwiedziony(a), panna, mężatka, wdowa)
   b) imię drugiego z małżonków ......

10. Przynależność państwowa ......

Potwierdzenie wymeldowania cudzoziemca

Województwo ...... powiat ...... gmina ...... miejscowość

Nazwisko ......

Imiona ......

Przynależność państwowa ......

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor czerwony z niebieskim pasem.

Strona 2.

11. Czy posiada dowód osobisty, stwierdzający przynależność państwową i jaki ......
    (nazwa dowodu)
    Nr. ...... wydany dn. ...... m-ca ...... 19...... r.
    przez ...... ważny do dn. ......
    (urząd wystawiający—miejscowość)

12. Karta osiedleńcza Nr. ...... wydana dn. ...... m-ca ...... 19...... r.
    przez ......
    (urząd wystawiający—miejscowość)
    Upoważnia do osiedlenia się w ......

13. Poświadczenie o rejestracji Nr. ...... wydane dn. ......
    m-ca ...... 19...... r. przez ......
    (urząd wystawiający—miejscowość)

14. Stopień wojskowy ...... w jakiej armji ......

15. Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn. ...... m-ca ...... 19...... r.
    ......
    podpis

16. Uwagi:

17. Stwierdzam, że wyżej wymieniona osoba wyprowadziła się dn. ...... m-ca ...... 19...... r.
    z lokalu ......
    (wymienić gł. lokatora)
    pieczęć domu
    Podpisy ....
    (osoby obow. do zawiad. o wyjeździe) (prowadzącego meldunki)
    Data ....

18. Adnotacje urzędowe:
    Zgłoszenie w Biurze Meldunkowem przyjął dn. ......
    m-ca ...... 19...... r. ......
    podpis

Zgłosił zmianę miejsca zamieszkania dn. ...... m-ca ......
19...... r. i został wymeldowany z domu Nr. ...... Nr. mieszk ......
przy ul. ...... Kom. ...... P. P.
do ......
Podpis urzędnika ......
dn. ...... m-ca ...... 19...... r.
pieczęć gminy

Strona 1.

Wzór Nr. 3A.

KARTA ZAMELDOWANIA

dla cudzoziemców przybywających na pobyt czasowy.
Déclaration d'arrivée pour les étrangers de passage

....
powiat / district — gmina / commune — miejscowość lub Komisarjat P. P. / localité ou Comissariat de Police

ul. / rue .... Nr. ...... domu / de la maison Nr. ...... mieszk / du logement

1. **Nazwisko** *) ....
Nom

2. **Imię** *) ....
Prénom

3. **Przybył dn.** ....
Arrivé le
Skąd ....
D'oú

4. **Miejsce zamieszkania lub stały adres w Polsce** ....
Résidence habituelle ou adresse permanente en Pologne

5. **Zawód** ....
Profession

6. **Urodził się dn.** ....
Date de naissance le

7. **Przynależność państwowa** *) ....
Ressortissance (nationalité)

8. **Paszport albo dowód tożsamości** Nr. .... **wydany dn.** ....
Passeport ou carte d'identité — delivré le
przez ....
par

9. **Adnotacje dotyczące wjazdu i pobytu:** **)
Remarques concernantes l'arrivée et le séjour:
a) **przybył do Polski (przekroczył granicę) dn.** ....
entré en Pologne (passage de la frontière) le
b) **uzyskał zezwolenie na osiedlenie, pobyt do odwołania,**
permission pour établissement, séjour jusqu'á revocation
pobyt terminowy do dn. ....
séjour temporaire jusqu'au
c) **cel pobytu: zarobkowy, niezarobkowy**
but du séjour: affaires, visite.

Potwierdzenie zameldowania dla cudzoziemca.

....
Województwo — powiat — gmina — miejscowość

Nazwisko ....
Imię ....

Strona 2.

10. **Czy się rejestrował tak, nie** **)
Enregistré oui, non.

....
Starostwo, numer i data karty rejestracyjnej.
Starostie, numéro et date de la fiche d'enregistrement.

11. **Osoby towarzyszące:**
Personnes qui l'accompagnent:
a) **żona** ....
femme — (imię, nazwisko panieńskie i data urodzenia) (prénom, nom de fille et date de naissance)
b) **dzieci** ....
enfants — (imię i data urodzenia—prénom et date de naissance)

12. **Data** .... **podpis** ....
Le — signature

13. **Uwagi** ....
Remarques

14. **Stwierdzam, że wyżej wymieniona osoba przybyła dn** ....
m-ca .... 19 .... **r. do lokalu** — pieczęć domu
(wymienić głównego lokatora)
Podpisy ....
(osoby obow. do zawiad. o przybyciu) — (prowadzącego meldunki)
Data ....

15. **Adnotacje urzędowe:**
Meldunek przyjął dn. .... **m-ca** .... 19 .... r. ....
(podpis)
Przesłano do powiatowej władzy administracji ogólnej
dn. .... **m-ca** .... 19 .... r. ....
(podpis)

*) Według dowodu tożsamości i stosownie do posiadanych dokumentów.
D'aprés le passeport ou selon les papiers d'identité.

**) Niepotrzebne skreślić.
Si n'est pas applicable—biffer.

Miejsce zamieszkania lub stały adres w Polsce ....
Przybył na pobyt czasowy dn. .... **m-ca** .... 19 .... r.
i został zameldowany w domu Nr .... **Nr. mieszk.** .... **przy**
ul. .... **Kom** .... **P. P.**
Podpis urzędnika .... pieczęć gminy
dn. .... **m-ca** .... 19 .... r.

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor czerwony.

Strona 1.

Wzór Nr. 4-A.

KARTA WYMELDOWANIA
dla cudzoziemców przebywających czasowo

....
powiat gmina miejscowość lub Komisarjat P. P.

ul... **Nr. domu**.......... **Nr. mieszk.**..........

1. **Nazwisko**..

2. **Imiona**..

3. **Wyprowadził się dn.**........ **m-ca**.................... 19........ **r.**
dokąd ....
(jeżeli zagranicę wskazać miejscowość i kraj)

4. **Miejsce zamieszkania lub stały adres w Polsce**..................
....

5. **Zawód**..

6. **Urodził (a) się dn.**.............. **m-ca** 1...... **r.**

Potwierdzenie wymeldowania cudzoziemca

....
Województwo powiat gmina miejscowość
Nazwisko ....
Imiona ....
Przynależność państwowa ....
Miejsce zamieszkania lub stały adres w Polsce..................

Rozmiar karty 150×113 mm.
Rozmiar potwierdzenia 40×113 mm.
Kolor czerwony z niebieskim pasem

Strona 2.

7. **Przynależność państwowa** ....

8. **Osoby towarzyszące**
a) żona..
(imię, nazwisko panieńskie i data urodzenia)
b) dzieci ....
(imię i data urodzenia)

9. **Uwagi:**

10. **Podany w niniejszem fakt wyjazdu stwierdzam**
Podpis.. pieczęć domu
(prowadzącego meldunki)
dn........... **m-ca**.................................19.......... **r.**

11. **Adnotacje urzędowe**
wymeldowanie przyjął dn........... **m-ca**....................19.......... **r.**
Podpis..
przesłano do powiatowej władzy administracji ogólnej dn........... **m-ca**....................19.......... **r.**
Podpis..

Wyprowadził się (opuścił miejsce czasowego pobytu) dn...........
m-ca....................**19**..........**r. i został wymeldowany z domu**
Nr........... **Nr. mieszk.**.......... **przy ul.**.................... **Kom.**.......... **P. P.**
Podpis urzędnika.. pieczęć gminy
dn........... **m-ca**....................**19**..........**r.**

Wzór Nr. 5.

....
(gmina)

....
(powiat)

....
(województwo)

KARTA MELDUNKOWA

1. Imię i nazwisko ....

2. Stopień wojskowy ....

3. Dzień, miesiąc, rok oraz miejsce urodzenia ....

4. Przynależność do P. K. U. .... i Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu wzgl. ks. ewid. oficerów, wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru ....

5. Data i określenie zmiany ....
(miejsca zamieszkania, pobytu czasowego, adresu)

6. Uwagi. ....

....
(podpis)

....
(stanowisko podpisującego)

Do

Powiatowej Komendy Uzupełnień

w..

(Str. 1). Wzór Nr. 6.

REJESTR MIESZKAŃCÓW.

gmina ....

powiat ....

Tom.............

(Str. 2).

Miejscowość.............................. ulica.............................. Nr. domu.......... Nr. mieszk..........
Komisarjat.......... P. P.

Nr. porządkowy	a) Nazwisko, dla mężatek nazwisko panieńskie oraz z poprzedniego (ich) małżeństwa (w) b) imiona (kolejność i pisownia imion według metryki urodzenia)	Imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki	a) Data urodzenia b) miejsce urodzenia (miejscowość, gmina, powiat, względnie kraj)	Zamieszkuje w charakterze lokatora głównego, członka rodziny, sublokatora, pracownika	Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania	Wyznanie (według metryki)	Stan cywilny i imię drugiego z małżonków oraz data i miejsce sporządzenia odpowiedniego aktu	Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego; a) stopień wojskowy b) Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu wzgl. ks. ewid. oficerów wzgl. Nr listy poborowej lub Nr. rejestru c) P. K. U.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	a)		a)					
	b)		b)					
	a)		a)					
	b)		b)					

(Str. 3).

Dowód osobisty nazwa dowodu, Nr. data i urząd, który dowód wystawił	Przynależność państwowa nazwa dowodu, stwierdzającego przynależność państwową Nr. data i urząd wystawiający	Poprzednie miejsce zamieszkania: (miejscowość, gmina, powiat, ul. i Nr. domu)	Prawne miejsce zamieszkania	a) Data zamieszkania w gminie b) Nr. ks. kontr. ruchu ludn. c) data zapisania do rejestru (jeżeli urodził się w gminie pisać „od urodzenia")	Następne miejsce zamieszkania (miejscowość gmina, powiat, ul. i Nr. domu. W razie śmierci pisać: „zmarł")	a) Data opuszczenia gminy (albo data i miejsce zgonu) b) Nr. ks. kontr. ruchu ludn. c) Data skreśl. z rejestru	Adnotacja o karach	Uwagi.
10	11	12	13	14	15	16	17	18
				a)		a)		
				b)		b)		
				c)		c)		
				a)		a)		
				b)		b)		
				c)		c)		

Rozmiar strony 400 × 450.

Strona 1. Wzor Nr. 7.

KARTA RODZINNA

Nazwisko	**Nr. księgi kontroli ruchu ludności** przyb. do gm. / opuszcz. gm.

	MĘŻCZYZNA	KOBIETA
Imiona, kolejność i pisownia imion według metryki urodzenia. Dla mężatek nazwisko panieńskie i z poprzedniego (ch) małżeństwa (w):	....	....
Imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki:	....	....
Urodził (a) się:	dn.......m-ca..........1.... r.	dn.......m-ca..........1.... r.
Miejsce urodzenia (miejscowość, gmina, powiat względnie kraj):	....	....
Prawne miejsce zamieszkania:	....	....
Wyznanie: (według metryki)	....	....
Dowód osobisty, (nazwa, dowodu, numer, data i urząd wystawiający):	....	....

Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania ....

Stan cywilny i imię drugiego z małżonków: data i miejsce sporządzenia odpowiedniego aktu: ....

Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego:
a) stopień wojskowy ....
b) Nr. gł, ks. ewid. lub aneksu wzgl. księgi ewid. oficerów wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru ....
c) P. K. U. ....

Przynależność państwowa: (nazwa dowodu, stwierdzającego przynależność państwową numer data i urząd wystawiający) ....

D Z I E C I

	IMIONA	Data i miejsce urodzenia	Adnotacje		IMIONA	Data i miejsce urodzenia	Adnotacje
1		....		5		....	
2		....		6		....	
3		....		7		....	
4		....		8		....	

Rozmiar karty. 200 X 220

Strona 2.

Poprzednie miejsce zamieszkania (miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr. domu)	Data zamieszkania w gminie	Data zapisania do rejestru (jeżeli urodził się w gminie, pisać „od urodzenia")	Następne miejsce zamieszkania (miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr domu W razie śmierci pisać „zmarł")	Data opuszczenia gminy, albo data i miejsce zgonu	Data skreślenia z rejestru

Zmiany adresów w obrębie gminy

Komisarjat P. P.	Ulica	Nr. domu	Data	
			wprow.	wyprow.

Adnotacje o karach:

UWAGI:

Wzór Nr. 8.

(Str. 1).

KSIĘGA KONTROLI RUCHU LUDNOŚCI

(rejestr osób przybywających do gminy)

gmina ....

powiat ....

województwo ....

(Str. 2).

Nr. porządkowy	NAZWISKO	IMIĘ	Ilość osób		Poprzednie miejsce zamieszkania (jeżeli urodzony w gminie pisać: „od urodzenia"			Data otrzymania zgłoszenia wzoru Nr. 1
			mężcz.	kobiet	powiat	gmina	miejscowość ulica i Nr. domu	
1	2	3	4		5			6

(Str 3)

Data wysłania zawiadomienia wzoru C	Data otrzymania dowodu zmiany miejsca zamieszkania wzoru A	Data wysłania dowodu zamieszkania wzoru B	Zapisano do rejestru mieszkańców		Data otrzymania zawiadomienia wzoru D.	Adnotacje o zapisaniu z urzędu, wysłaniu lub otrzymaniu ponaglenia wzoru E. Data wysłania zgłoszenia wzoru Nr. 1 lub A1. do M. S. Wewn.	UWAGI:
			Data	Tom Strona			
7	8	9	10		11	12	13

Rozmiar strony 420×297 mm.

Wzór Nr. 8 A.

(str. 1).

KSIĘGA KONTROLI RUCHU LUDNOŚCI

(rejestr osób opuszczających gminę)

gmina ....

powiat ....

województwo ....

(str. 2)

Nr. porządkowy	NAZWISKO	IMIĘ	Ilość osób		Następne miejsce zamieszkania (w razie śmierci pisać: „zmarł dnia . . . w . . . ")			Data otrzymania zgłoszenia wzoru Nr. 2
			mężcz.	kobiet	powiat	gmina	miejscowość ulica i Nr. domu	
1	2	3	4		5			6

(str. 3).

Data otrzymania zawiadomienia wzoru C.	Data wysłania dowodu zmiany miejsca zamieszkania wzoru A.	Data otrzymania dowodu zamieszkania wzoru B.	Skreślono z rejestru mieszkańców		Data otrzymania zawiadomienia wzoru D.	Adnotacje o skreśleniu z urzędu, wysłaniu lub otrzymaniu ponaglenia wzoru E. Data wysłanie zgłoszenia wzoru Nr. 2 lub 2A. do M. S. Wewn.	UWAGI:
			Date	Tom Strona			
7	8	9	10		11	12	13

Rozmiar strony 420×297.

Wzór Nr. 9.

(Str. 1).

REJESTR DOMÓW

Miejscowość ....

Ulica .... **Nr. domu** ....

Kom .... **P. P.**

Tem ....

Nr. mieszkanie ....
(względnie Nr. domu)

(Str. 2).

Nr. porządkowy	Nazwisko i imię głównego lokatora, sublokatora oraz osób z nimi zamieszkałych, jeżeli noszą inne nazwiska	Zamieszkuje, jako lokator główny, członek rodziny, sublokator, pracownik	Ilość osób										Data wprowadzenia się	Data wyprowadzenia się	UWAGI
			Mężczyzn	Kobiet	Mężczyzn	Kobiet	Mężczyzn	Kobiet	Mężczyzn	Kobiet	Mężczyzn	Kobiet			

(Str. 1). Wzór A.

____
(nazwa urzędu gminnego)
____
(powiat)
____
(województwo)

(Stosownie do §§ 30 i 31 rozp. M. S. Wewn. z dn. 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności).

dnia ______________ 19___ r.

Nr. ks. kontr. ruchu ludn. __________

Do ______________________________
(nezwa urzędu gminnego)

powiat ______________

województwo ______________

Dowód zmiany miejsca zamieszkania.

(Przesyła się gminie nowego miejsca zamieszkania osoby wymeldowanej).

Dnia ______________ 19___ r. pan (i) ______________ wraz z wymienionemi niżej osobami opuścił (a) swe dotychczasowe miejsce zamieszkania w ______________ przy ul. ______________ Nr. domu ____ z zamiarem zamieszkania w ______________ przy ul. ______________ Nr. domu ____

W związku z powyższem zarząd gminy:

1*) prosi o nadesłanie dowodu zamieszkania wzoru B albo, jeżeli wyszczególnione poniżej osoby tam nie zamieszkały, o nadesłanie zawiadomienia wzoru D za zwrotem niniejszego;

2*) potwierdza odbiór zawiadomienia wzoru C z dn. ______________ Nr. ks. kontr. ruchu ludn. ______ tudzież zawiadamia o dokonanem na tej podstawie skreśleniu wyszczególnionych w niniejszym osób z rejestru mieszkańców tutejszej gminy;

3*) ponieważ wyżej wymienione osoby opuściły gminę bez wymeldowania, zarząd gminy uprasza nadto o nadesłanie brakujących zgłoszeń wzoru Nr. 2 (2A).

Uwagi: ______________________________

____

____
(podpis)

____
(stanowisko podpisującego)

*) Niepotrzebne skreślić

(Str. 2).

Tom.................... Str......................

Wyciąg z rejestru mieszkańców.

Miejscowość...ulica...Nr. domu...................Nr. mieszk.....................

Nr. porządkowy	a) Nazwisko dla mężatek nazwisko panieńskie oraz z poprzedniego (ich) małżeństwa (w) b) Imiona (kolejność i pisownia imion według metryki urodzenia	Imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki	a) Data urodzenia b) miejsce urodzenia (gmina, powiat, względnie kraj)	Zamieszkuje w charakterze: lokatora głównego, członka rodziny, sublokatora, pracownika	Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania	Wyznanie
1	2	3	4	5	6	7

Str. 3.

Stan cywilny i imię drugiego z małżonków oraz miejsce i data sporządzenia odpowiedniego aktu	Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego a) stopień wojskowy b) Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu wzgl. ks. ewid. oficerów wzgl Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru c) P. K. U.	Dowód osobisty nazwa dowodu Nr. data i urząd który dowód wystawił	Przynależność państwowa. Nazwa dowodu, stwierdzającego przynależność państwową Nr., data i urząd wystawiający	Prawne miejsce zamieszkania	Adnotacje o karach	Uwagi:
8	9	10	11	13	17	18

Zgodność niniejszego wyciągu z rejestrem mieszkańców stwierdzam

....
(podpis)

pieczęć gminy

....
(stanowisko podpisującego)

Wzór B.

____
(nazwa urzędu gminnego)

____
(powiat)

____
(województwo)

(Stosownie do §§ 30 i 31 rzporządzenia M. S. Wewn. z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności).

Dn.__________ 19____ r.

Nr. ks. kontr. ruchu ludn.

Do______________________
(nazwa urzędu gminnego)

powiat______________________

województwo______________________

DOWÓD ZAMIESZKANIA

(Przesyła się gminie od której otrzymano dowód zmiany miejsca zamieszkania wzoru A).

Potwierdzając odbiór dowodu zmiany miejsca zamieszkania wzoru A z dnia __________ 19____ r. Nr. ks. kontr. ruchu ludn.______ zarząd gminy komunikuje, że pan (i)__________ rzeczywiście zamieszkał (a) dn.______ m-ca__________ 19 r. wraz z wymienionemi niżej osobami w__________ przy ul.__________ Nr. domu______ i zostal (a) zapisany (a) do rejestru mieszkańców tut. gminy dn.__________ m-ca__________ 19____ r. tom______ str.______

Niniejszy dowód zamieszkania przesyła się celem skreślenia wymienionych osób z rejestru ludności tamt. gminy.

*) Żądane zgłoszenia wzoru Nr. 2 (2 A) w ilości __________ szt. przesyła się w załączeniu.

Wyszczególnienie osób

Nr. porządkowy	NAZWISKO I IMIĘ	UWAGI

____
(podpis)

____
(stanowisko podpisującego)

pieczęć gminy

*) niepotrzebne skreślić.

Wzór C.

(nazwa urzędu gminnego)

(powiat)

(województwo)

(Stosownie do §§ 30 i 31 rozp. M. S. Wewn. z dn. 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności).

Dnia ______ 19____r.

Nk. ks. kontr. ruchu ludn.______

Do ______
(nazwa urzędu gminnego)

powiat ______

województwo ______

Zawiadomienie.

(Przesyła się gminie poprzedniego miejsca zamieszkania osoby, której zmiana miejsca zamieszkania nie została stwierdzona zawiadomieniem wzoru A).

Dnia____ m-ca__________19____r. pan (i)__________

przybył(a) do tutejszej gminy i zamieszkał(a) wraz z wymienionemi niżej osobami w______ ______przy ul.__________ Nr. domu______

Niniejsze zawiadomienie przesyła się z prośbą o skreślenie wyszczególnionych poniżej osób z rejestru mieszkańców i o nadesłanie dowodu zmiany miejsca zamieszkania wzoru A.

O ile wymienione osoby nie zamieszkiwały w tamtejszej gminie, zarząd gminy prosi o nadesłanie zawiadomienia wzoru D za zwrotem niniejszego.

*) Niedostarczone w swoim czasie przez niżej wymienione osoby zgłoszenia wzoru Nr. 2 (2A) w ilości______ szt. przesyła się w załączeniu.

Wyszczególnienie osób.

Nr. porządkowy	NAZWISKO I IMIĘ	Imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki	Data i miejsce urodzenia	Związek pokrewieństwa z głową rodziny	Zawód	Uwagi

*) Niepotrzebne skreślić.

(podpis)

pieczęć gminy

(stanowisko podpisującego)

Wzór D.

....
(nazwa urzędu gminnego)

....
(powiat)

....
(województwo)

(Stosownie do §§ 30 i 31 rozp. M. S. Wewn. z dn. 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności).

Dnia.............................. 19........ r.

Nr. ks. kontr. ruchu ludn...........

Do..
(nazwa urzędu gminnego)

powiat ....

województwo..

ZAWIADOMIENIE.

(Przesyła się gminie, która nadesłała zawiadomienie wzoru A lub C).

Zwracając zawiadomienie $\frac{\text{wzoru A.}}{\text{wzoru C.}}$ *) **zarząd gminy komunikuje,**

że osoby tam wyszczególnione nie $\frac{\text{zamieszkują}}{\text{zamieszkiwały}}$ *) **w tutejszej gminie.**

Według uzyskanych przez gminę informacyj wspomniane osoby

$\frac{\text{zamieszkują*)}}{\text{zamieszkiwały}}$ **w domu**

Nr...............**ulica**..

....

miejscowość (gmina) (powiat)

pieczęć gminy

....
(podpis)

....
(stanowisko podpisującego)

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór E.

....
(nazwa urzędu gminnego)

....
(powiat)

....
(województwo)

(Stosownie do §§ 30 i 31 rozp. M. S. Wewn. z dn. 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności.

Dnia .... 19..... r.

Nr. ks. kontr. ruchu ludn. ....

Do..
(nazwa urzędu gminnego, względnie starostwa)

powiat ....

województwo ....

PONAGLENIE.

(Przesyła się gminie, która w terminie 21 dni nie nadesłała odpowiedzi na zawiadomienie wzoru A lub wzoru C. W razie nieotrzymania odpowiedzi na ponaglenie w ciągu dalszych 14 dni ponaglenie niniejszego wzoru należy przesłać do Starostwa, terytorjalnie właściwego dla gminy, która na poprzednie ponaglenie nie odpowiedziała).

Dnia..........................19...... r. **wysłaliśmy do gminy**..................

powiatu..........................**województwa**..........................

zawiadomienie $\frac{\text{wzoru A.}}{\text{wzoru C.}}$ *) Nr. ks. kontr. ruchu ludn........... **dotyczące**

pana (i) ....

Powołując się na § 31 rozporządzenia Min. Spr. Wewn., zarząd gminy prosi o spowodowanie przyśpieszenia odpowiedzi.

***) Po raz pierwszy gmina została ponaglona bezpośrednio dn.**..........**m-ca**..............................**19**.......... **r.**

pieczęć gminy

....
(podpis)

....
(stanowisko podpisującego)

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr. 10.

(Str. 1)

KSIĄŻKA MELDUNKOWA

....
(nazwa zakładu)

....
(miejscowość)

ulica .... Nr. domu.....................

Kom. .... P. P.

(Str. 2).

Nr. porządkowy	NAZWISKO I IMIĘ	Imiona rodziców	Zawód i stanowisko w zawodzie	Data urodzenia	Wyznanie
1	2	3	4	5	6

(Str. 3).

Przynależność państwowa	Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego (adnotacje w miarę potrzeby)	Skąd przybył (miejsce zamieszkania)	Data przybycia	Nr. pokoju	Data wyprowadzenia się. Dokąd wymeldowany	UWAGI
7	8	9	10	11	12	13

Wzór Nr. 10-A.

LISTA OSÓB PRZEBYWAJĄCYCH

w...
(nazwa zakładu)

ulica...Nr. domu..........Kom...............P. P.

Nr. porządkowy	Nazwisko i imię	Skąd przybył (miejsce zamieszkania)	Data przybycia	Uwagi
1	2	3	4	5

Strona 1.

Tom........ Str,........ Wzór Nr. 11

ANKIETA A.

z dn ....19.....r.

dla osób zamieszkujących w gminie

....
powiat gmina miejscowość lub Komisarjat P. P.

ul.. Nr. domu.................... Nr. mieszk...........

1. a) Nazwisko ....
   b) dla mężatek nazwisko panieńskie i z poprzedniego (ich) małżeństwa (w)..

2. Imiona ....
   (kolejność i pisownia imion według metryki urodzenia—imię używane podkreślić)

3. Imiona rodziców ....
   i nazwisko panieńskie matki..

4. Zamieszkuje w gminie od dn........... m-ca........................ 19....... r.
   u kogo ....
   (wymienić nazwisko lub stopień pokrewieństwa)
   w charakterze ....
   (głównego lokatora, członka rodziny, sublokatora, pracownika)

5. Miejsce poprzedniego zamieszkania ....
   ....
   (miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr. domu)

6. Gdzie mieszkał (a) w dniu ostatniego powszechnego spisu ludności, t. j. dnia..
   (miejscowość, gmina, powiat, ulica i Nr. domu)

7. Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiąca główna źródło utrzymania..

8. Urodził(a) się dn............... m-ca.............................. 1.......... r.
   w ....
   (miejscowość, gmina, powiat wzgl. kraj)

9. Wyznanie (według metryki) ....

Rozmiar karty 150×113 mm.
Kolor biały.

Strona 2.

10. a) Stan cywilny ....
    (kawaler, żonaty, wdowiec, rozwiedziony(a), panna, mężatka, wdowa)
    b) Imię drugiego z małżonków..

11. Czy posiada dowód osobisty i jaki..Nr.......
    (nazwa dowodu)
    wydany dn...........m-ca..19...........r.
    przez ....
    (urząd wystawiający—miejscowość)

12. Przynależność państwowa ....

13. Czy posiada dowód, stwierdzający przynależność państwową i jaki..
    (nazwa dowodu)
    Nr...........wydany dn...........m-ca..19...........r.
    przez ....
    (urząd wystawiający—miejscowość)

14. Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego
    a) stopień wojskowy..
    b) Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu, wzgl. księgi ewid. oficerów, wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru..
    c) P. K. U. ....

15. Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn................. m-ca..................... 19........... r.
    ....
    (podpis)

16. Uwagi:

17. Stwierdzam, że wyżej wymieniona osoba zamieszkuje od dnia........ m-ca.. 19...........r.
    w lokalu ....
    (wymienić głównego lokatora)
    pieczęć domu
    Podpisy ....
    (osoby obow. do zawiad. o przybyciu) (prowadzącego meldunki)
    Data ....

18. Adnotacje urzędowe:
    Ankietę w Biurze meldunkowem przyjął dn...................................
    m-ca...................................... 19............ r. ....
    (podpis)

Wzór Nr. 11 A.

....
(nazwa urzędu gminnego)

....
(powiat)

....
(województwo)

Arkusz zbiorczy do ankiety wzoru Nr. 11 *)

Miejscowość lub Kom. P. P. .... ul. .... Nr. domu.............. Nr. mieszk............

Nr. porządkowy	Nazwisko i imię lokatora głównego, sublokatora oraz osób z nimi zamieszkałych, jeżeli noszą inne nazwisko	Zamieszkuje, jako: lokator główny, członek rodziny, sublokator, pracownik	Ilość osób		Zamieszkuje w gminie od dnia	Uwagi
			mężczyzn	kobiet		

W załączeniu.. sztuk ankiety wzoru Nr. 11

Ilość mieszkań w domu..

pieczęć domu

Podpis właściciela domu..

Dn..................... m-ca.. 19.......... r.

Arkusz zbiorczy przyjął

Dn.................. m-ca.. 19..........r.

Podpis urzędnika ....

*) Osób czasowo w domu przebywających umieszczać nie należy.

Strona 1

Wzór Nr. 12.

ANKIETA B.

z dn................ m-ca.................................... 19.......... r.

dla osób czasowo w gminie przebywających.

....

powiat gmina miejscowość lub Kom. P. P.

ul.. Nr. domu................ Nr. mieszk.............

1. a) Nazwisko..
   b) dla mężatek nazwisko panieńskie...

2. Imiona..

3. Imiona rodziców ....
   i nazwisko panieńskie matki ....

4. Przybył(a) na pobyt czasowy dn................m-ca...............19...........
   u kogo się zatrzymał (a)...

5. Skąd przybył (a) ....
   (jeżeli z zagranicy wskazać miejscowość i kraj)

6. Miejsce zamieszkania...
   (miejscowość, gmina, powiat)

7. Zawód i stanowisko w zawodzie ....

8. Urodził (a) się dn.......... m-ca .... 1.......... r.
   w ....

Rozmiar karty 150×113 mm.

Kolor zielony

Strona 2.

9. Wyznanie ....

10. Jakim dowodem się legitymuje ....
    (nazwa dowodu)
    ....
    (Nr. data i urząd wystawiający)

11 Przynależność państwowa..

12. Stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego
    a) stopień wojskowy...................................
    b) Nr. gł. ks. ewid. lub aneksu, wzgl. księgi ewid. oficerów, wzgl. Nr. listy poborowej lub Nr. rejestru ....
    c) P. K. U. ....

13. Wiarogodność powyższych danych własnoręcznym podpisem stwierdzam dn..................... m-ca .... 19.............r.
    ....
    (podpis)

14. Uwagi:

15. Podany w niniejszem fakt pobytu czasowego w mieszkaniu ....stwierdzam pieczęć domu
    (wymienić głównego lokatora)

    Podpisy.. ....
    (osoby obow. do zawiad. o przybyciu) (prowadzącego meldunki)

    Data.. ....

16. Adnotacje urzędowe:
    Niniejszą ankietę przyjął dn..................m-ca.......................................
    19.......... r.
    ....
    (podpis)

z 5 grudnia Nr. 85 Rok 1930

Poz. 654. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. Prawo górnicze *).

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Dział I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Art. 1. (1) Znajdujące się w swych naturalnych złożach rad, złoto srebro, platyna, miedź, cyna, cynk, kadm, ołów, rtęć, żelazo, z wyjątkiem żelaznych rud darniowych, kobalt, nikiel, arsen, antymon, mangan, glin, chrom i wolfram, bądź w stanie rodzimym, bądź jako rudy, o ile nadają się one do technicznego uzyskiwania z nich pomienionych metali, minerały nadające się do technicznego wydobywania z nich siarki, minerały, które ze względu na zawartość fosforu nadają się do przeróbki na nawozy sztuczne, węgiel brunatny, grafit, a także węgiel kamienny i antracyt z wyjątkiem złóż w województwie poznańskiem i górnośląskiej części województwa śląskiego — podlegają woli górniczej, t. j. nie są związane z prawem własności właściciela gruntu i mogą być przedmiotem własności górniczej, nadawanej każdemu pod warunkami, przepisanemi w prawie niniejszem.

(2) Znajdujące się w swych złożach naturalnych sól kamienna, sole potasowe, magnezowe i borowe, solanki, zawierające sole sodowe lub sole potasowe, w województwie poznańskiem i w górnośląskiej części województwa śląskiego, węgiel kamienny i antracyt — nie są związane z prawem własności właściciela gruntu i są zastrzeżone na rzecz Państwa, t. j. mogą być przedmiotem własności górniczej, nadawanej jedynie Państwu.

(3) Solanki mineralnych źródeł leczniczych nie podpadają pod przepisy ustępu 2 i stanowią przynależność własności gruntowej.

(4) Przepisy specjalnej ustawy normują prawo własności co do żywic ziemnych i uprawnienia do ich poszukiwania i wydobywania.

(5) Wszystkie pozostałe minerały są przynależne do gruntu i nie mogą być przedmiotem odrębnej własności górniczej.

Art. 2. (1) Wobec władz przedstawicielem Państwa, jako zgłaszającego przy uzyskiwaniu własności górniczej oraz jako właściciela pól górniczych, jest z urzędu Kurator Państwowych Pól Górniczych, powołany przez Ministra Przemysłu i Handlu.

(2) Prawa i obowiązki Kuratora określa instrukcja, wydana przez Ministra Przemysłu i Handlu.

*) w wyjątkach.

Dział II.

O POSZUKIWANIU GÓRNICZEM.

Art. 4. (1) Prawo poszukiwania minerałów, podlegających woli górniczej, przysługuje każdemu, kto w myśl art. 16 jest zdolny do nabywania własności górniczej. Ograniczenia zdolności do nabywania własności górniczej, wynikające z art. 16, mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Prawo poszukiwania minerałów, zastrzeżonych na rzecz Państwa, przysługuje wyłącznie Państwu.

Art. 5. (1) Nie wolno prowadzić poszukiwań górniczych w obrębie placów publicznych, ulic, dróg, kolei, cmentarzy, okręgów ochrony górniczej źródeł mineralnych i objektów nieruchomych będących zabytkami w myśl artykułów 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 265) oraz na obszarach, na których poszukiwania te są zakazane na mocy osobnych ustaw.

(2) Rada Ministrów może pozatem zabronić w drodze rozporządzenia poszukiwań górniczych na pewnych obszarach ze względu na interes publiczny.

(3) Jeżeli pewne części obszaru, na którym mają być lub są prowadzone roboty poszukiwawcze, posiadają szczególniejszą wartość dla badań naukowych, jako wyjątkowe zabytki przyrody, to ochronę takich części może nakazać Minister Przemysłu i Handlu lub upoważniona przez niego władza górnicza.

Art. 6. (1) Na prowadzenie poszukiwań górniczych na gruntach będących w administracji lub użytkowaniu władzy wojskowej lub przedsiębiorstw państwowych, wchodzących w zakres działania Ministerstwa Spraw Wojskowych, albo na gruntach położonych w obrębie obszarów warownych lub rejonów umocnionych, albo też w obrębie lotnisk, poszukiwacz powinien uzyskać zezwolenie Ministre Spraw Wojskowych lub upoważnionej przez niego władzy wojskowej. Wydanie takiego zezwolenia co do lotnisk, podlegających Ministrowi Komunikacji, następuje w porozumieniu z tym Ministrem względnie z upoważnioną przez niego władzą.

(2) Na prowadzenie poszukiwań górniczych w obrębie strefy nadgranicznej poszukiwacz powinien uzyskać zezwolenie właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 8. (1) O rozpoczęciu robót poszukiwawczych poszukiwacz górniczy powinien zawiadomić niezwłocznie właściwy okręgowy urząd górniczy ze wskazaniem miejsca, gdzie roboty mają być prowadzone, i sposobu ich wykonania, przyczem, o ile miejsce położone jest w obrębie strefy nadgranicznej poszukiwacz powinien odpis zawiadomienia przesłać równocześnie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) Okręgowy urząd górniczy zawiadamia

o rozpoczęciu robót gminę, na której obszarze poszukiwania są prowadzone.

(3) Poszukiwacz górniczy powinien również zawiadomić o rozpoczęciu robót poszukiwawczych właścicieli wszystkich pól górniczych, w których obrębie roboty mają być prowadzone, oraz właścicieli sąsiednich leczniczych źródeł mineralnych, dla których został ustanowiony okrąg ochrony górniczej, o ile właściciele ci zarejestrowali się w wyższym urzędzie górniczym.

Dział III.

O POWSTAWANIU WŁASNOŚCI GÓRNICZEJ.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 15. Własność górnicza powstaje przez nadanie przez scalenie pól górniczych, przez podział pola górniczego lub wymianę części pól górniczych.

Art. 16. (1) Własność górniczą co do minerałów, podlegających woli górniczej, może nabyć w drodze nadania każdy, kto w myśl obowiązujących przepisów jest zdolny do nabywania własności nieruchomej.

(2) Zdolność do nabywania własności górniczej w drodze nadania przez urzędników władz górniczych i Państwowego Instytutu Geologicznego oraz ich żony, względnie mężów i dzieci podlega ograniczeniom, wskazanym w art. 201.

(3) Cudzoziemcy, zarówno osoby fizyczne, jak i prawne, mogą nabywać w Polsce w drodze nadania własność górniczą co do minerałów, podlegających woli górniczej, po uprzedniem uzyskaniu zezwolenia Ministra Przemysłu i Handlu, wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych na podstawie swobodnej oceny danych stosunków. Zezwolenie powyższe nie jest wymagane w wypadkach nabycia własności górniczej przez spadkobiercę zgłaszającego, jeżeli spadkobierca jest zarazem powołany do spadku z ustawy.

(4) W razie uzyskania przez cudzoziemca, czy to osobę fizyczną czy prawną, zezwolenia na poszukiwanie górnicze w danej miejscowości, udzielonego przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych, nie jest wymagane dodatkowe zezwolenie na uzyskanie nadania własności górniczej na podstawie odkrycia dokonanego w toku wyżej wymienionego poszukiwania.

Art. 20. (1) O ile prawo niniejsze nie zawiera postanowień odmiennych, do własności górniczej mają zastosowanie przepisy ustaw cywilnych, dotyczące własności nieruchomej, a w szczególności przepisy o nabywaniu i obciążaniu własności nieruchomej i o prawach, z niej wynikających.

(2) Ustawa z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 178), oraz art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 23 grudnia 1927 r. o granicach państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 306) ma odpowiednie zastosowanie także w odniesieniu do własności górniczej z tą zmianą, że zamiast Rady Ministrów udziela zezwolenia Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrzaych, Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych.

(3) O ile wytyczenie granic pola i ustawienie znaków ma się odbywać na obszarze strefy nadgranicznej, powinna być zawiadomiona właściwa władza powiatowa administracji ogólnej. Postanowienie ustępu 2 ma odpowiednie zastosowanie.

Dział IV.

O PRAWACH, WYNIKAJĄCYCH Z WŁASNOŚCI GÓRNICZEJ.

Art. 70. (1) Właściciel pola górniczego ma wyłączne prawo poszukiwania i wydobywania w granicach swego pola, zgodnie z postanowieniami niniejszego prawa, minerału, wymienionego w dokumencie nadawczym. Prawo to rozciąga się również na zwały, pozostałe w obrębie pola po dawniejszych robotach górniczych, a nie eksploatowane przez właściciela gruntu przed powstaniem na danem polu własności górniczej, nie rozciąga się natomiast na żużle i inne wytwory uboczne przeróbki hutniczej.

(2) Wydobyty z pola górniczego minerał, wymieniony w dokumencie nadawczym, jest własnością uprawnionego do jego wydobywania—bez względu na to, kto go wydobył.

(3) W razie jeżeli cudzoziemiec, czy to osoba fizyczna, czy prawna, zajmuje grunt zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedniego, zarówno do zajęcia gruntu, jako też i do ewentualnego przymusowego wykupu na żądanie właściciela gruntu mają zastosowanie przepisy prawa niniejszego. Natomiast, o ile cudzoziemiec, czy to osoba fizyczna, czy prawna, będący właścicielem pola górniczego, chce z wolnej ręki zająć lub nabyć dla potrzeb swego zakładu górniczego grunt lub inną nieruchomość, natenczas mają zastosowanie ogólne przepisy, dotyczące dzierżawienia, posiadania lub nabywania nieruchomości przez cudzoziemców.

Rozdział II.

O odszkodowaniu za szkody, powstałe wskutek robót górniczych.

Art. 99. (1) O ile niniejsze prawo nie stanowi inaczej (art. 102 ust. 4, art. 103 ust. 3, art. 104 ust. 2), właściciel pola górniczego jest obowiązany do pełnego odszkodowania za wszystkie szkody, powstałe we własności grun-

towej i w jej przynależnościach wskutek robót górniczych w kopalni lub urządzeniu pomocniczem, prowadzonych na podstawie postanowień art. 75, bez względu na to, czy roboty były prowadzone pod ziemią, czy na powierzchni. i pod uszkodzonem miejscem, czy też nie, jako też bez względu na to, czy ktokolwiek ponosi winę uszkodzenia, czy nie, i czy je można było zgóry przewidzieć lub nie.

(2) Roszczenie o odszkodowanie przysługuje każdemu, kto z powodu robót górniczych poniósł jakąkolwiek szkodę we własności gruntowej lub jej przynależności. Komu i w jakiej mierze z pośród osób, uprawnionych do korzystania z własności gruntowej i jej przynależności, przysługuje w każdym poszczególnym wypadku prawo do odszkodowania, rozstrzyga się według przepisów ustaw cywilnych.

Rozdział III

O stosunku właściciela pola górniczego do urządzeń użyteczności publicznej i do obszarów, objętych planem zabudowania.

Art. 109. (1) Właściciel i posiadacz pola górniczego nie mają prawa sprzeciwiać się zakładaniu w obrębie swego pola publicznych dróg lądowych i wodnych, kolei żelaznych i innych urządzeń komunikacyjnych, jako też urządzeń wodociągowych, gazociągowych i innych o charakterze użyteczności publicznej, przy których budowie przedsiębiorcy przysługuje prawo wywłaszczenia, i obowiązani są przedsiębrać niezbędne środki celem ochrony pomienionych urządzeń (art. 143 ust. 2 punkt. 4).

(2) Przed udzieleniem zezwolenia na założenie wymienionych urządzeń władze, uprawniona do wydawania odnośnych zezwoleń, wraz z przedstawicielem władzy górniczej wysłuchuje właściciela i posiadacza pola górniczego co do tego, w jaki sposób należy urządzenia wykonać z możliwie najmniejszym uszczerbkiem dla własności górniczej. Udzielenie zezwolenia następuje w porozumieniu z władzą górniczą.

Art. 122. (1) Przemysłowiec górniczy obowiązany jest podawać władzy górniczej, zgodnie z rozporządzeniem, które wyda Minister Przemysłu i Handlu z uwzględnieniem postulatów Głównego Urzędu Statystycznego, sprawozdania i dane statystyczne, dotyczące formy prawnej przedsiębiorstwa, wydobycia i wytwórczości, zbytu, zapasów, zużycia materjałów biegowych, surowców i energji, wyposażenia technicznego, warunków naturalnych i ekonomicznych przedsiębiorstwa oraz stanu zatrudnienia, zarobków i świadczeń, udzielanych pracownikom przedsiębiorstwa.

(4) Postanowienia artykułu niniejszego nie zwalniają przemysłowca górniczego od obowiązków, ciążących na nim na podstawie ustawy z dnia 19 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464).

Art. 133. (1) Przyznanie cudzoziemcowi kwalifikacyj do zajmowania stanowiska kierownika ruchu technicznego zakładu górniczego, lub kierownika działu górniczego czy innego działu technicznego zakładu górniczego, lub osoby dozoru ruchu zależy od swobodnego uznania Ministra Przemysłu i Handlu.

(2) Pomimo przyznania kwalifikacyj cudzoziemiec podlega wszelkim obowiązującym przepisom o cudzoziemcach, a jego pracodawca obowiązującym przepisom o ochronie rynku pracy.

(3) Przyznanie cudzoziemcowi kwalifikacyj do zajmowania stanowiska kierownika ruchu lub osoby dozoru ruchu nie narusza postanowień artykułów 123 i 131. Okręgowy urząd górniczy powinien w tym wypadku zbadać czy przyznane przez Ministra Przemysłu i Handlu kwalifikacje odpowiadają stanowisku, które przemysłowiec górniczy chce powierzyć danemu cudzoziemcowi.

Dział X.

O WŁADZACH GÓRNICZYCH.

Rozdział I.

O organizacji i zakresie działania władz górniczych.

Art. 188. (1) Władzami górniczemi są:
okręgowe urzędy górnicze,
wyższe urzędy górnicze,
Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Władze górnicze są powołane do stosowania ustaw górniczych i czuwania nad wykonywaniem ich postanowień oraz do gospodarczej pieczy nad górnictwem.

(3) Okręgowe i wyższe urzędy górnicze są władzami administracji państwowej, nie zespolonemi z powiatowemi i wojewódzkiemi władzami administracji ogólnej.

Art. 189. Okręgi i siedziby okręgowych urzędów górniczych ustanawia Minister Przemysłu i Handlu, obwody zaś i siedziby wyższych urzędów górniczych—Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 190. Okręgowe urzędy górnicze stanowią pierwszą instancję dla spraw, które zgodnie z niniejszem prawem i innemi obowiązującemi ustawami i rozporządzeniami należą do właściwości władz górniczych, a nie są zastrzeżone wyraźnie dla wyższych urzędów górniczych lub dla Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 191. (1) Wyższe urzędy górnicze stanowią pierwszą instancję dla spraw, które przez niniejsze prawo i inne obowiązujące ustawy i rozporządzenia są im wyraźnie przekazane,

oraz, o ile prawo niniejsze wyraźnie inaczej nie stanowi, drugą instancję dla spraw, należących w pierwszej instancji do zakresu właściwości okręgowych urzędów górniczych.

(2) Orzeczenia wyższego urzędu górniczego, wydawane w drodze odwołania, jako też w sprawach, dla których prawo niniejsze wyraźnie to przepisuje, zapadają drogą uchwał kolegjalnych, powziętych większością głosów. Skład i postępowanie kolegjum orzekającego ustala statut organizacyjny wyższego urzędu górniczego (art. 193).

(3) Wyższe urzędy górnicze sprawują nadzór nad podległemi im okręgowemi urzędami górniczemi.

Art. 192. (1) Minister Przemysłu i Handlu stanowi jedyną instancję dla spraw, które przez niniejsze prawo i inne obowiązujące ustawy i rozporządzenia są mu wyraźnie przekazane, oraz o ile prawo niniejsze wyraźnie inaczej nie stanowi, drugą instancję dla spraw, należących w pierwszej instancji do zakresu właściwości wyższych urzędów górniczych.

(2) Minister Przemysłu i Handlu sprawuje nadzór nad władzami górniczemi w całem Państwie.

Art. 193. (1) Statut organizacyjny wyższych urzędów górniczych uchwala Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

(2) Instrukcje dla okręgowych i wyższych urzędów górniczych wydaje Minister Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzenia.

Dział XI.

O KOLEGJUM GÓRNICZEM.

Art. 206. W wypadkach, wskazanych w prawie niniejszem, środkiem prawnym od orzeczeń, wydanych w pierwszej instancji przez okręgowy urząd górniczy lub wyższy urząd górniczy, jest odwołanie do Kolegjum Górniczego, ustanowionego przy Ministrze Przemysłu i Handlu.

Art. 207. (1) Siedzibą Kolegjum Górniczego jest Warszawa.

(2) Budżet Kolegjum Górniczego stanowi odrębną część budżetu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

(3) Regulamin Kolegjum Górniczego, normujący jego organizację oraz tryb postępowania w szczegółach, nieprzewidzianych w niniejszem prawie, wyda na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 225. (1) Wszczynanie dochodzenia w wypadkach przestępstw przeciwko postanowieniom niniejszego prawa i wydanym na jego podstawie rozporządzeniom i zarządzeniom należy do władzy górniczej, co nie uchybia uprawnieniom władz sądowych i prokuratorskich oraz policji państwowej.

(2) W razie przestępstwa okręgowy urząd górniczy, w wypadku zaś, przewidzianym w art. 269 — wyższy urząd górniczy sporządza odpowiedni protokół z przedstawieniem w nim wszystkich okoliczności sprawy i z podaniem wyjaśnień obwinionego.

Art. 226. Władze górnicze są właściwe do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądami grodzkiemi obok lub zamiast policji państwowej w sprawach o przestępstwa, przewidziane w niniejszem prawie jako też w wydanych na jego podstawie rozporządzeniach.

Art. 227. Do postępowania karno-administracyjnego przed władzami górniczemi mają odpowiednie zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy o postępowaniu karno-administracyjnem, z wyjątkiem wypadków, w których prawo niniejsze wprowadza przepisy odmienne.

Art. 311. Władze powiatowe administracji ogólnej powinny zawiadamiać okręgowe urzędy górnicze o powstawaniu i zamykaniu zakładów górniczych oraz o ważniejszych wypadkach, mogących wymagać wkroczenia władz górniczych.

Poz. 655. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Przydwórz i gminy wiejskiej Michałki i o utworzeniu gminy wiejskiej Przydwórz w powiecie wąbrzeskim, województwie pomorskiem.

---

z 6 grudnia Nr. 86 Rok 1930

Poz. 656. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 14 grudnia 1925 r. o wyłączności portów polskich dla wychodźtwa.

Na zasadzie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1925 r. o wyłączności portów polskich dla wychodźtwa (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 916) zastępuje się następującemi postanowieniami:

„Koncesje na przewóz emigrantów polskich do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej lub do Kanady będą wydawane tylko tym przedsiębiorstwom, które zobowiążą się do bezpośredniego przewozu emigrantów z portu polskiego do portu amerykańskiego.

Do powyższych przedsiębiorstw będą miały zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799), o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

Koncesje, udzielone dotąd przedsiębiorstwom żeglugi, mogą być przedłużone tylko

z zachowaniem postanowień niniejszego artykułu. Przedsiębiorstwa, które nie uzyskają przedłużenia koncesji, zlikwidują swoje czynności w Polsce stosownie do warunków koncesyj dotąd posiadanych. Okres likwidacji nie może w żadnym razie przekroczyć terminu 30 czerwca 1931 r."

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Przemysłu i Handlu oraz Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Poz. 657. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 68, poz. 400), zmienionym przez art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. o zmianie i uzupełnieniu przepisów dotyczących ustroju Najwyższego Trybunału Administracyjnego, oraz o stosunku służbowym sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 94)— skreśla się wyrazy: „z pośród osób, które conajmniej przez przeciąg 2 lat sprawowały urząd sędziego Trybunału" i w miejsce ich wstawia się wyrazy: „z pośród osób posiadających kwalifikacje na urząd sędziego Trybunału".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 658. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 lutego 1922 r o państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) dodaje się ustęp ostatni w brzmieniu następującem:

„Przy ubieganiu się o mianowania na stanowiska służbowe II kategorji osób, posiadających nominację na oficera zawodowego, wykazywanie poziomu wykształcenia średniego jest zbędne".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 659. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. o zezwoleniu na zabezpieczenie na hipotece Ordynacji Zamoyskiej wpisu kaucyjnego.

Poz. 660. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. o zmianie art 57 oraz uzupełnieniu art. 67 ustawy o podatku majątkowym [1]).

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucj postanawiam co następuje:

Art. 1. Artykuł 57 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746) otrzymuje następujące brzmienie:

„Suma podatku majątkowego, przypadająca od płatnika, korzysta również z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku nieruchomego tegoż płatnika przed wszystkiemi przywilejami i obciążeniami hipotecznemi, z wyjątkiem należnych Skarbowi podatków oraz z wyjątkiem pożyczek amortyzacyjnych, zaciągniętych w tych instytucjach kredytowych których zobowiązania posiadają — w myśl obowiązujących przepisów — bezpieczeństwo prawne (pupilarne)".

Art. 2. Artykuł 67 wyżej wymienionej ustawy uzupełnia się przez dodanie następującego ustępu trzeciego i czwartego:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do umarzania podatku majątkowego w wypadkach stwierdzonej nieściągalności.

Uprawnienie to może Minister Skarbu przelać na podległe władze skarbowe".

Poz. 661. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych [2]).

---

[1]) W wyjątkach.

[2]) Treść pominięto do czasu ogł. w Dz. U. R. P. jednolitego tekstu całego rozporządzenia na podstawie upoważnienia zawartego w art. 2.

Poz. 662. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych *).

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 143) w brzmieniu art. 7 ustawy z dnia 25 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 126, poz. 898) wstawia się w miejsce ustępu drugiego cztery nowe ustępy o następującem brzmieniu:

„Nadto gmina i obszar dworski mają obowiązek dostarczyć bezpłatnie mieszkań nauczycielom publicznych szkół powszechnych. Nauczyciel może nie przyjąć dostarczonego mu mieszkania, znajdującego się w budynku, nieprzeznaczonym na cele szkolne.

Gdy gmina lub obszar dworski nie dostarczą mieszkania nauczycielowi publicznej szkoły powszechnej, lub gdy nauczyciel nie przyjmie mieszkania, zaofiarowanego mu w budynku, nieprzeznaczonym na cele szkolne, gmina lub obszar dworski wypłacają nauczycielowi dodatek na mieszkanie w wysokości i na zasadach, określonych dla funkcjonarjuszów państwowych. W razie niespełnienia przez gminę lub obszar dworski obowiązków, nałożonych powyższem postanowieniem, Skarbowi Państwa przysługuje prawo potrącenia zalegających sum pieniężnych z dodatków do podatków komunalnych i z udziałów samorządu w podatkach państwowych, pobieranych przez kasy skarbowe, a to w celu wypłacenia nauczycielom publicznych szkół powszechnych zaległego dodatku na mieszkanie.

Zarówno w wypadku dostarczenia mieszkania, jako też w razie wypłacenia dodatku na mieszkanie przez gminę lub obszar dworski, — nauczycielowi publicznej szkoły powszechnej nie przysługuje prawo do dodatku na mieszkanie ze Skarbu Państwa.

Udział Państwa, gminy i obszaru dworskiego w pokrywaniu innych świadczeń osobowych określają osobne ustawy".

Poz. 663. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. zmieniające rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

*) W wyjątkach.

1. W art. 27 ustępie 1 po wyrazach: „stanowiące własność Państwa" dodaje się wyrazy: „lub obszary, podpadające pod postanowienia przepisów o przebudowie ustroju rolnego", a po wyrazach: „zarządzające temi objektami" dodaje się wyrazy: „względnie urzędy ziemskie, o ile chodzi o obszary, podpadające pod postanowienia przepisów o przebudowie ustroju rolnego".

2. W art. 53 punkt a) uzupełnia się zdaniem: „o ile chodzi o osiedla wiejskie, nie będące uzdrowiskami, uznanemi za posiadające charakter użyteczności publicznej, uznanie terenów za budowlane w drodze uchwały organu uchwalającego może nastąpić tylko za zgodą odnośnego urzędu ziemskiego".

3. Art. 279 otrzymuje brzmienie następujące:

„Odległość zwykłych budynków nieogniotrwałych od wszelkich innych budynków na tej samej działce, powinna wynosić co najmniej 12 metrów, odległość zaś budynków otwartych nieposiadających ścian, a przeznaczonych do przechowywania siana, słomy i tym podobnych materjałów łatwopalnych — co najmniej 30 metrów od wszelkich innych budynków zarówno na tej samej działce, jak i na działkach sąsiadów".

4. Art. 282 uzupełnia się ustępem 2 następującej treści:

„W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, szczególniej w miejscowościach, posiadających większą ilość zakładów przemysłowych właściwa władza może — ewentualnie z zastrzeżeniem pewnych warunków — zezwolić na złagodzenie wymogów, zawartych w ustępie pierwszym, gdy względy bezpieczeństwa publicznego nie stoją temu na przeszkodzie".

5. W art. 325 ustępie 1 dodaje się po liczbie 242 liczby: „245, 279".

6. W art. 328 po wyrazie: „kolejowych" dodaje się wyrazy: „pocztowo-telegraficznych".

7. W art. 329 dodaje się dwa ustępy, jako końcowe o następującem brzmieniu:

„Szczegółowe przepisy o budowie państwowych budynków pocztowo-telegraficznych wydane zostaną w drodze rozporządzenia przez Ministra Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

Za budynki pocztowo-telegraficzne, w myśl niniejszego rozporządzenia uważa się wszelkie budynki, przeznaczone do utrzymania i obsługi ruchu pocztowego, telegraficznego, telefonicznego i radjowego".

8. W art. 362 w punkcie a) ustępu pierwszego skreśla się wyrazy: „z wyjątkiem sekcji meljoracyjnej".

9. Art. 380 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli wzniesiono nowe budynki lub urządzenia związane z budynkami albo dokonano

nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków i urządzeń istniejących — bez wymaganego pozwolenia, względnie niezgodnie z udzielonem pozwoleniem i jeżeli ponadto budynki te:

a) zostały wzniesione niezgodnie z istniejącemi przepisami lub planem zabudowania osiedla, albo

b) zagrażają bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, albo

c) oddziaływują szkodliwie na zdrowiu mieszkańców, bądź wreszcie

d) zniekształcają lub szpecą ulice, place wygląd miejscowości lub krajobrazu—właściwe władze niezależnie od wstrzymania robót budowlanych w myśl art. 379 i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej, są upoważnione zawezwać właściciela do dokonania zmian lub przeróbek w celu doprowadzenia budynków do stanu, zgodnego z planem zabudowania i przepisami obowiązującemi względnie w celu usunięcia niebezpieczeństwa albo zniekształcenia, lub zeszpecenia o których wyżej mowa, o ile zaś bezpieczeństwo nie może być zapewnione, albo zniekształcenie lub zeszpecenie nie może być usunięte w drodze dokonania zmian lub przeróbek, do rozebrania budynku urządzenia w całości lub w części.

W wypadkach uchybień w utrzymywaniu budynków i urządzeń związanych z budynkami zarówno istniejących, jak i nowowznoszonych, właściwe władze są upoważnione zawezwać właściciela do dokonania robót, mających na celu doprowadzenie budynku do stanu należytego o ile zaś bezpieczeństwo osobiste lub publiczne nie może być zapewnione w drodze przeróbek lub użycia środków zapobiegawczych, — do rozebrania budynku albo urządzenia w całości lub części.

Gdy zachodzi potrzeba niezwłocznego zastosowania środków mających na celu usunięcie niebezpieczeństwa, zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu, właściwe władze upoważnione są przedsięwziąć na koszt właściciela potrzebne środki, jak opróżnienie, ogrodzenie lub uniedostępnienie budynku, albo urządzenia, w całości lub części, i t. p.

W wypadkach niecierpiących zwłoki do przedsięwzięcia kosztem właściciela środków, przewidzianych w ustępie poprzednim niniejszego artykułu upoważnione są również organa wykonawcze, powołane do utrzymania publicznego bezpieczeństwa, spokoju i porządku. Organa te działają na zasadach postępowania przymusowego w administracji i o czynnościach swych powiadomią natychmiast właściwe władze budowlane, celem ewentualnego wydania dalszych zarządzeń.

W wypadkach niezastosowania się właściciela do zarządzenia władzy, wydanego w myśl ustępu pierwszego albo drugiego niniejszego artykułu w terminie przez nią wyznaczonym władza jest upoważniona do wykonania potrzebnych napraw, albo rozbiórki budynku lub urządzenia, w całości lub części, kosztem właściciela.

Koszty robót, wykonywanych i środków stosowanych w myśl niniejszego artykułu przez władze, podlegają egzekucji w trybie postępowania przymusowego w administracji".

10. Po art. 393 dodaje się nowy artykuł 393a o brzmieniu następującem:

„Art. 393a. Przewidziane przez niniejsze rozporządzenie uprawnienia władz i organów samorządu terytorjalnego oraz wydziałów wykonawczych komisyj uzdrowiskowych służą im odwołalnie.

Rada Ministrów na wniosek Ministra Robót Publicznych, przedstawiony po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, może w drodze rozporządzenia w całości lub w części wszystkim lub niektórym władzom i organom samorządu terytorjalnego, jak również wydziałom wykonawczym komisyj uzdrowiskowych, odjąć funkcje, powierzone im mocą postanowień niniejszego rozporządzenia.

Rada Ministrów może przytem bądź te zastrzec funkcje powyższe wyłącznej kompetencji władz administracji ogólnej, bądź to funkcje te odpowiednio podzielić pomiędzy państwowe władze administracji ogólnej, a organa komunalne, względnie wydziały wykonawcze komisyj uzdrowiskowych".

11. Po art. 398 dodaje się nowy artykuł 398a o następującem brzmieniu:

„Art. 398a. Rada Ministrów przy wykonaniu artykułu 393a może w granicach jego postanowień odpowiednio zmienić właściwość władz, powołanych do rozstrzygania odwołań".

12. W artykule 408 w punkcie 4) po wyrazie: „wznoszenia" dodaje się wyrazy: „i naprawy":

13. W art. 410 punkt 9) otrzymuje brzmienie następujące:

„9) obowiązek przyłączenia poszczególnych działek do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej gminnej, sposób pokrycia kosztów takiego przyłączenia, zasady i warunki ogólne i techniczne takiego przyłączenia, opłaty za pobór wody z wodociągu gminnego i za korzystanie z kanalizacji, względnie opłaty za prawo przyłączenia działek do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej gminnej, i za prawo pobierania wody z wodociągu gminnego i korzystania z kanałów gminnych, a gdy niema wodociągu, — obowiązek urządzenia studzien;".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami tudzież innym ministrom stosownie do zakresu ich działania.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego.

Poz. 664. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.— prawa o spółkach akcyjnych.

Poz. 665. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 roku w sprawie zmiany i uzupełnienia ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), zmienionej ustawami z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 228) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 3a otrzymuje brzmienie następujące:

„Za zaginionego bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych ma być uważany ten, kto, na żądanie pozostałych po nim (art. 3), po przeprowadzeniu osobnego postępowania, za takiego uznany zostanie.

Ogłoszenie o wdrożeniu postępowania w sprawie uznania za zaginionego bez własnej winy będzie umieszczone w Monitorze Polskim na koszt Skarbu Państwa".

2) Art. 3b otrzymuje brzmienie następujące:

„Sądy powiatowe są obowiązane na wniosek władz, wyznaczonych w drodze rozporządzenia przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości, przesłuchiwać pod przysięgą świadków:

a) na stwierdzenie związku przyczynowego między uszkodzeniem zdrowia, okaleczeniem, względnie śmiercią a służbą wojskową;

b) w postępowaniu o uznanie za zaginionego bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych".

3) Po art. 3b wstawia się nowy art. 3c w brzmieniu następującem:

„Do orzekania o stopniu utraty zdolności do zarobkowania, o związku przyczynowym uszkodzenia zdrowia lub okaleczenia—ze służbą wojskową oraz o zaginięciu bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych są powołane w pierwszej instancji inwalidzkie komisje rewizyjno-lekarskie, a w drugiej i ostatniej instancji inwalidzkie komisje odwoławcze.

Niewymienione w orzeczeniu inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej danej choroby, jako pozostającej w związku przyczynowym ze służbą wojskową, nie pozbawia inwalidy prawa do świadczeń na koszt Skarbu Państwa, przewidzianych w art. 33, 34 i 35 niniejszej ustawy, o ile następnie zostanie stwierdzony związek przyczynowy tej choroby ze służbą wojskową.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o składzie inwalidzkich komisyj rewizyjno-lekarskich i inwalidzkich komisyj odwoławczych, o ich organizacji oraz o trybie postępowania—wraz z terminami poszczególnych czynności w sprawach wymienionych w ust. 1".

4) Po art. 3c wstawia się nowy art. 3d w brzmieniu następującem:

„Koszta, związane z postępowaniem administracyjnem i sądowem oraz z dochodzeniami w sprawach wymienionych w ust. 1 art. 3c, ponosi Skarb Państwa.

Jeżeli uszkodzenie zdrowia, uprawniające do zaopatrzenia na mocy niniejszej ustawy, ulegnie pogorszeniu, może inwalida wojenny, po upływie sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej lub od dnia ogłoszenia orzeczenia inwalidzkiej komisji odwoławczej, żądać ponownego badania. Jeżeli badanie nie wykaże pogorszenia stanu zdrowia, inwalida wojenny ponosi wszelkie koszta, związane z wdrożonem postępowaniem".

5) W art. 7 skreśla się ust. 2 i 3.

6) Art. 25a otrzymuje brzmienie następujące:

„Uprawnienie do zaopatrzenia tymczasowego pozostałych po zaginionym bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych rozpoczyna się od daty wydania orzeczenia odnośnej władzy o uznaniu za zaginionego, natomiast gaśnie:

a) jeżeli zaginiony odnajdzie się,

b) po upływie trzech lat od wydania orzeczenia o uznaniu za zaginionego, jeżeli w ciągu tego czasu nie przedłożono metryki jego śmierci, względnie nie uzyskano orzeczenia sądowego, uznającego zaginionego za zmarłego. Dostarczenie tych dowodów później nie uprawnia do zaopatrzenia za czas od ustania zaopatrzenia tymczasowego do chwili złożenia dowodów właściwej władzy".

7) W ostatnim ustępie art. 29 skreśla się wyrazy: „i Ministrem Spraw Wojskowych".

8) Po art. 34 przywraca się art. 35 w brzmieniu następującem:

„Kasy chorych, oparte na ustawodawstwie o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby, będą obowiązane do udzielania inwalidom wojennym świadczeń, przewidzianych w art. 33 i 34 niniejszej ustawy, o ile zostaną do tego powołane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Świadczeń tych będą udzielały kasy chorych bez względu na to, czy inwalidzi wojenni są ich członkami, w rozmiarze przewidzianym statutowo dla ich członków z tem jednakże, że granice okresu świadczeń, udzielanych w chorobie członkom kas chorych, nie mają zastosowania do inwalidów wojennych, gdy idzie o choroby będące w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Koszta świadczeń powyższych udzielanych przez kasy chorych, jak również koszta administracyjne z udzielaniem tych świadczeń związane, pokrywa w całości Skarb Państwa, przyczem zwrot świadczeń przez Skarb Państwa może być całkowicie lub częściowo ustalony w postaci ryczałtu, którego wysokość określi każdorazowo Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Na wydatki odnośne kasy chorych będą otrzymywały zaliczki w wysokości przewidzianych w danym okresie kosztów, związanych z udzielaniem świadczeń wymienionych powyżej.

Terminy udzielania zaliczek i rozrachunków ze Skarbem Państwa oraz sposób tych rozrachunków i rozstrzygania sporów na tem tle wynikłych określi rozporządzenie, które wyda Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Postępowanie kompetentnych urzędów państwowych i kas chorych przy udzielaniu świadczeń w chorobie oraz prawa i obowiązki inwalidów wojennych w stosunku do tychże urzędów i kas, procedurę przy uznawaniu danej choroby za objętą postanowieniami art. 33 i 34 niniejszej ustawy, dla celów rozrachunków kas chorych ze Skarbem Państwa, przy zapewnieniu przytem właściwego udziału zainteresowanych kas chorych, sposób rozstrzygania sporów mogących stąd wyniknąć, oraz sporów inwalidów wojennych z kasami chorych z tytułu powyższych świadczeń, jako też szczegółowe przepisy w sprawie wykonania postanowień niniejszego artykułu ustali w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej.

W razie potrzeby może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu powołać, w miejsce kas chorych, związki komunalne do udzielania, za zwrotem kosztów, niektórych świadczeń w chorobie przewidzianych niniejszą ustawą".

9) Art. 37 otrzymuje brzmienie następujące:

„O ile inwalida wojenny nie zgadza się na zabiegi lecznicze, które, w myśl decyzji inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej lub inwalidzkiej komisji odwoławczej, mogą zapobiec pogorszeniu się kalectwa lub choroby oraz obniżeniu stopnia zdolności do zarobkowania, nie ma prawa do renty wyższej, do którejby go uprawniało to pogorszenie, gdyby nie zostało spowodowane zaniedbaniem leczenia z winy samego inwalidy".

10) Art. 39 otrzymuje ustęp dodatkowy w brzmieniu następującem:

„Dostarczanie aparatów, wymienionych powyżej, jest dokonywane przez wykonawcę świadczeń w chorobie, którego przewiduje art. 35".

11) W ust. 2 art. 50 skreśla się wyrazy: „Minister Spraw Wojskowych", a w ich miejsce wstawia się wyrazy „Minister Pracy i Opieki Społecznej".

12) Art. 55 otrzymuje dodatkowy ustęp w brzmieniu następującem:

„O ile zatrudnieni na podstawie niniejszego artykułu inwalidzi wojenni korzystają ze świadczeń w chorobie, pozostającej w związku przyczynowym ze służbą wojskową, kasy chorych nie mają obowiązku wypłacać im zasiłków, przewidzianych w ustawach o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby".

13) W art. 55a skreśla się ustępy 2, 3, 4, 5.

14) Art. 58 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Sprawiedliwości — według właściwości".

Art. 2. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze obwieszczenia, jednolitego tekstu ustawy o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową—w brzmieniu obowiązującem w dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Sprawiedliwości — według właściwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Poz. 666. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego.

Poz. 667. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie regulowania obrotu węgla.

Poz. 668. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1930 r. o rozszerzeniu granic miasta Sanoka w powiecie sanockim, województwie lwowskiem.

Poz. 669. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1930 r. o zaliczeniu gminy wiejskiej Pelplin w powiecie tczewskim, województwie pomorskiem w poczet miast.

Poz. 670. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. o zmianie granic gminy miejskiej Nowemiasto w powiecie jarocińskim, województwie poznańskiem.

Poz. 671. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Lipno w powiecie śmigielskim, województwie poznańskiem.

Poz. 672. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Tabor Mały w powiecie kępińskim, województwie poznańskiem.

Poz. 673. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Rusek w powiecie starogardzkim, województwie pomorskiem.

Poz. 674 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Kczewo w powiecie kartuskim, województwie pomorskiem.

Poz. 675. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Kolincz w powiecie starogardzkim, województwie pomorskiem.

Poz. 676. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 8 listopada 1930 r. o ulgach celnych.

Poz. 677. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 8 listopada 1930 r. o uldze celnej na blachę cynowaną białą

Poz. 678. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 grudnia 1930 r. o tymczasowych władzach kas chorych *).

Na podstawie art. 98 i 102 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44. poz. 272) oraz na podstawie art. 66, 67 ustęp 1 punkt 7 i art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucyj ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) zarządzam co następuje:

§ 1. W kasach chorych, w których wybory do władz kasy nie zostały jeszcze przeprowadzone lub w których władze te zostały zawieszone w czynnościach na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) lub rozwiązane na podstawie art. 67 ustęp 1 punkt 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowania instytucyj ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) czynności tych władz pełnią komisarze lub kolegjalne władze tymczasowe.

§ 2. Komisarza powołuje i zwalnia główny urząd ubezpieczeń na wniosek okręgowego urzędu ubezpieczeń, wykonywującego nadzór nad daną kasą chorych. Dyrektor tego okręgowego urzędu jest bezpośrednią władzą przełożoną komisarza.

§ 11. Dla pełnienia funkcyj komisji rozjemczej tworzy się w każdej kasie, w której taka komisja nie została jeszcze powołana w drodze wyborów lub została zawieszona w czynnościach, względnie rozwiązana, tymczasową komisję rozjemczą, złożoną z przewodniczącego, mianowanego przez główny urząd ubezpieczeń na wniosek okręgowego urzędu ubezpieczeń oraz z dwóch lub czterech członków (zależnie od liczby ubezpieczonych), powołanych w tym samym trybie: jednego lub dwóch z pośród ubezpieczonych w danej kasie i jednego lub dwóch z pośród pracodawców, zatrudniających obowiązkowo ubezpieczonych w danej kasie. W ten sam sposób główny urząd ubezpieczeń powołuje zastępcę przewodniczącego i zastępców członków komisji.

Komisarz zarządzający i rewizyjny oraz pracownicy danej kasy chorych, jak również osoby, pełniące czynności w innych władzach kasy, nie mogą wchodzić w skład tymczasowej komisji rozjemczej tejże kasy.

Poz. 679. Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 1930 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie wymiany akcyj rublowych Wileńskiego Banku Ziemskiego.

---

*) W wyjątkach.

z 11 grudnia Nr 87 Rok 1930

Poz. 680. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na podstawie art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku Nr. 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. R. Nr. 64, poz. 631), w brzmieniu nadanem rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 994), z dnia 3 czerwca 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 470), z dnia 17 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 189) i z dnia 17 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 557), wprowadza się następujące zmiany:

I. W dziale: „Centrala" w kolumnie: „III kategorja. Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane" po stanowisku: „Rejestrator" dodaje się stanowisko: „Adjunkt administracyjny", któremu w kolumnie: „stopień służbowy" odpowiadają stopnie: „XI—X—IX—VIII".

II. W dziale; „Władze, urzędy i instytucje podległe".

1) w kolumnie: „I kategorja. Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane"

skreśla się:

stanowiska: „Dyrektor Państwowego Zakładu Higjeny", „Komisarz Rządu w Łodzi i Wilnie", „Dyrektor Policji we Lwowie i Krakowie", „Kierownik Państwowej Szkoły Higjeny", „Dyrektor Państwowego Zakładu badania surowic", „Zastępca Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny", „Dyrektor Państwowego Instytutu Farmaceutycznego", „Inspektor Wojewódzki", „Kierownik Oddziału Państwowej Szkoły Higjeny", „Starosta" oraz „Prymarjusz szpitala państwowego"; a zarazem skreśla się też w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadające tym stanowiskom stopnie służbowe;

dodaje się:

po stanowisku: „Komisarz Rządu w Warszawie" stanowisko: „Naczelny Dyrektor Państwowego Zakładu Higjeny", któremu w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiada stopień „IV", po stanowisku: „Naczelnik Wydziału" stanowiska: „Inspektor Wojewódzki" i „Dyrektor Działu Państwowego Zakładu Higjeny", którym w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VI—V";

po stanowisku: „Radca Wojewódzki":

stanowiska. „Starosta powiatowy", „Starosta grodzki" i „Starosta morski", którym w kolumnie „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VII—VI"; po stanowisku: „Inspektor farmaceutyczny" stanowisko: „Kierownik pracowni szpitala państwowego", któremu w kolumnie „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VII—VI", oraz stanowiska. „Ordynator szpitala państwowego", „Kierownik apteki w szpitalu państwowym", „Lekarz zdrojowy" i „Inżynier zdrojowy", którym w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VIII—VII—VI";

po stanowisku: „Asystent zakładów służby zdrowia" stanowisko: „Asystent szpitala państwowego", któremu w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiada stopień „VIII";

2) w kolumnie „II kategorja. „Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane"

skreśla się:

stanowiska: „Kierownik apteki w szpitalu państwowym" i „Zarządca szpitala państwowego", a zarazem skreśla się też w kolumnie: „stopień służbowy" odpowiadające tym stanowiskom stopnie służbowe;

dodaje się:

po stanowisku; „Asesor" stanowiska: „Intendent Państwowego Zakładu Higjeny", „Intendent szpitala państwowego" i „Intendent Państwowego Zakładu Zdrojowego", którym w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VIII—VII";

po stanowisku, „Technik laboratoryjny" stanowisko: „Kierownik gospodarstwa rolnego", któremu w kolumnie: „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „X—IX";

3) w kolumnie „III kategorja. Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane"

dodaje się:

po stanowisku: „Adjunkt kancelaryjny" stanowisko: „Adjunkt administracyjny", któremu w kolumnie „Stopień służbowy" odpowiadają stopnie „XI—X—IX—VIII".

III. Tytuł działu: „Policja Państwowa (stanowiska specjalne)" zmienia się na: „Policja Województwa Śląskiego", a zarazem skreśla się w tym dziale w kolumnie: „I kategorja" stanowiska: „Komendant Główny" i „Nadinspektor", oraz w kolumnie „Stopień służbowy" odpowiadające tym stanowiskom stopnie służbowe.

IV. Dział: „Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie" skreśla się.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Poz. 681. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1930 r. w sprawie ulg przy spłacie zaległych należności instytucyj kredytowo-osadniczych b. państw zaborczych.

Poz. 682. Rozporządzenie Ministrów: Poczt i Telegrafów, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu i Komunikacji z dnia 8 października 1930 r. o służbie radjowej stacyj ruchomych w portach, na i nad wodami teryterjalnemi polskiemi.

Poz. 683. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 października 1930 r, w sprawie zniesienia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Inowrocławiu w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Poznaniu.

Poz. 684. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 listopada 1930 r. w sprawie zmiany cennika detalicznej sprzedaży niektórych gatunków cygar.

Poz. 685. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 listopada 1930 r. o podwyższeniu wysokości emisji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924,

---

Poz. 686. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej*).

Na podstawie § 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedmiotem monopolu sprzedaży jest wszelka sól jadalna, a zatem tak warzonka, jak i sól kamienna, zarówno czysta, jak i zmieszana z innemi ciałami.

§ 2. Organem powołanym do nabywania na potrzeby monopolu solnego i sprzedaży soli jest Biuro Sprzedaży Soli z siedzibą w Warszawie, podległe Ministrowi Skarbu.

§ 3. Przedmiotem obrotu na obszarze Rzeczypospolitej może być wyłącznie sól nabywana za pośrednictwem Biura Sprzedaży Soli.

Wyprowadzanie soli lub solanki z miejsca produkcji względnie ze składu monopolowego w sposób powodujący dla Skarbu Państwa ubytek dochodu monopolowego zarówno na własny użytek, jak na sprzedaż, jest zabronione.

§ 4. Sól nie może być przedmiotem handlu domokrążnego względnie obnośnego.

*) W wyjątkach.

Sprzedaż soli na spożycie przez ludzi (sól kuchenna).

§ 8. Sprzedaż hurtowa soli kuchennej na rynku krajowym odbywa się w trybie określonym w § 3 ustęp 1 za pośrednictwem koncesjonowanych wolnych składów soli.

Sprzedaż soli przemysłowej, bydlęcej i kąpielowej.

§ 38. Przemysłowcom na potrzeby zakładów przemysłowych oraz rolnikom na poprawę paszy dla bydła będzie sprzedawana sól przemysłowa i bydlęca, przepisowo skażona, po każdocześnie obowiązującej cenie.

Sól przemysłowa i bydlęca będzie sprzedawana w ilościach wagonowych przez Biuro Sprzedaży Soli, a w mniejszych ilościach w wolnych składach, które obowiązane są mieć na składzie zapasy soli przemysłowej i bydlęcej, odpowiednie do miejscowego zapotrzebowania.

Postanowienia przejściowe.

§ 60. Zezwolenia wydane na sprzedaż soli na podstawie dotychczasowych przepisów gasną z upływem dnia 30 czerwca 1931 r.

Sprzedaż soli przez przedsiębiorstwa, działające na podstawie wymienionych w ustępie 1 zezwoleń, w okresie czasu do dnia 30 czerwca 1931 r., normują dotychczasowe przepisy.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

z 1 grudnia Nr. 277 Rok 1930

Poz. 377. Uchwała Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1930 r. w sprawie statutu organizacyjnego Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 1.

Zatwierdza się załączony do niniejszej uchwały statut organizacyjny Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 2.

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą Statut Głównego Urzędu Statystycznego ogło-

szony jako załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. w sprawie statutu organizacyjnego Głównego Urzędu Statystycznego (Monitor Polski Nr. 272, poz. 627).

Prezes Rady Ministrów:
(—) *w z. Beck.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Składkowski.*

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1930 r., poz. 377.

STATUT ORGANIZACYJNY GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO.

§ 1. Główny Urząd Statystyczny dzieli się na 10 wydziałów i Biuro Powszechnych Spisów.

Wydziały są następujące:

I. Ogólny,
II. Statystyki Ruchu Ludności,
III. Statystyki Oświaty,
IV. Statystyki Sądowej,
V. Statystyki Społecznej,
VI. Statystyki Rolniczej,
VII. Statystyki Przemysłowej,
VIII. Statystyki Handlu i Komunikacji,
IX. Statystyki Kredytowej,
X. Statystyki Samorządu Terytorjalnego i Finansów Publicznych.

§ 2. Wydział I Ogólny prowadzi sprawy wspólne dla całego Urzędu i załatwia w szczególności: sprawy osobowe, budżetowe, kasowe i gospodarcze. Wydział ten obejmuje także: Kancelarję Urzędu, Oddział Drukarski, Administrację Wydawnictw, Biuro Tłumaczeń, Biuro Informacyjne i Oddział Maszyn.

§ 3. Wydział II Statystyki Ruchu Ludności prowadzi statystykę małżeństw, urodzeń i zgonów, statystykę wyznań religijnych, statystykę wędrówek wewnętrznych, sanitarną, statystykę poborowych, ewidencję podziału administracyjnego Państwa oraz obejmuje Biuro Kartograficzne i Bibljotekę Urzędu.

§ 4. Wydział III Statystyki Oświaty prowadzi statystykę szkolnictwa, statystykę oświaty pozaszkolnej i życia kulturalnego.

§ 5. Wydział IV Statystyki Sądowej prowadzi statystykę osób skazanych i uniewinnionych oraz inne działy z zakresu statystyki kryminalnej, statystykę zmian własności i wpisów hipotecznych.

§ 6. Wydział V Statystyki Społecznej prowadzi statystykę płac i zarobków, strajków i lokautów, umów zbiorowych, ubezpieczeń społecznych, opieki społecznej, statystykę budżetów rodzinnych oraz statystykę cen hurtowych, cen detalicznych i kosztów utrzymania.

§ 7. Wydział VI Statystyki Rolniczej prowadzi statystykę gospodarstw rolnych, statystykę produkcji roślinnej i zwierzęcej, statystykę lasów i produkcji leśnej, statystykę wartości i kosztów produkcji rolnej oraz cen w rolnictwie.

§ 8. Wydział VII Statystyki Przemysłowej prowadzi statystykę przedsiębiorstw przemysłowych, statystykę produkcji przemysłowej, statystykę stanu zatrudnienia i statystykę budowlaną.

§ 9. Wydział VIII Statystyki Handlu i Komunikacji prowadzi statystykę przywozu i wywozu towarów handlu zagranicznego, statystykę tranzytu, statystykę handlu wewnętrznego i statystykę komunikacji.

§ 10. Wydział IX Statystyki Kredytowej prowadzi statystykę kredytową, banków, kas oszczędności, bilansu płatniczego, statystykę protestów weksli, statystykę spółek akcyjnych, spółdzielni, rejestrów handlowych, upadłości oraz dochodu i majątku narodowego.

§ 11. Wydział X Statystyki Samorządu Terytorjalnego i Finansów Publicznych prowadzi statystykę finansów komunalnych, przedsiębiorstw komunalnych, statystykę prac samorządu terytorjalnego, statystykę wydatków i dochodów Skarbu Państwa i innych związków prawno-publicznych, statystykę wyborów do Sejmu i Senatu i organów związków prawnopublicznych oraz kieruje organizacją biur statystycznych miejskich, powiatowych i wojewódzkich.

§ 12. Biuro Powszechnych Spisów przygotowuje i przeprowadza wszelkie spisy powszechne. Biuro to jest czynne w okresie i rozmiarze potrzebnym dla przygotowania, przeprowadzenia i opracowania każdego spisu.

Poz. 378. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1930 r. w sprawie ustalenia stopy procentowej, pobieranej przy kredytowaniu należności celnych od towarów, sprowadzanych drogą morską przez Gdynię.

z 2 grudnia Nr. 278 Rok 1930.

Poz. 379. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dn. 1 grudnia 1930 r.

Poz. 380. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dn. 1 grudnia 1930 r.

Poz. 381. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa z dnia 22 listopada 1930 r. o stosowaniu dotychczasowych obwieszczeń i postanowienia, dotyczących ceł wywozowych, do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612).

z 3 grudnia Nr. 279 Rok 1930.

Poz. 382. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 12 listopada 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Poz. 383. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu z dn. 17 października 1930 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa Przemysł Metalowy „Granat", Spółka Akcyjna.

z 4 grudnia Nr. 280 Rok 1930.

Poz. 384. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zwołaniu Sejmu.

Poz. 385. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zwołaniu Senatu.

Poz. 386. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zwołaniu Sejmu Śląskiego.

Poz. 387. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 3 grudnia 1930 r.

z 5 grudnia Nr. 281 Rok 1930.

z 6 grudnia Nr. 282 Rok 1930.

Poz. 388. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 5 grudnia 1930 r.

z 9 grudnia Nr. 283 Rok 1930.

Poz. 389. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 25 listopada 1930 r. w sprawie wywłaszczenia gruntów pod budowę kolei wąskotorowej w Wilnie.

Poz. 390. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 listopada 1930 roku o zezwoleniu Pomorskiemu Wojewódzkiemu Związkowi Komunalnemu na zaciągnięcie pożyczki obligacyjnej 1 miljon złotych w złocie.

z 10 grudnia Nr. 284 Rok 1930.

Poz. 391. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 392. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 393. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 394. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 395. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 października 1930 r. w sprawie przekazania Zarządu policji miejscowej w gminie miejskiej Tarnowskie — Góry burmistrzowi tejże gminy.

z 11 grudnia Nr 285 Rok 1930

Poz. 396. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

Poz. 397. Uchwała Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1930 r. w sprawie przyznania dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Skarbu na koszty egzekucji.

Poz. 398. Uchwała Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1930 r. w sprawie dodatkowego kredytu na okres budżetowy od 1 kwietnia 1930 r. do dnia 31 marca 1931 r. na dopłaty Skarbu Państwa do Funduszu Bezrobocia oraz na pomoc dla bezrobotnych.

z 12 grudnia Nr. 286 Rok 1930

Poz. 399. Ogłoszenie Generalnego Komisarza Wyborczego z dnia 10 grudnia 1930 r. L. dz. 2158/30.

Poz. 400. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 12 grudnia 1930 r.

Poz. 401. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie czasowego przymusowego zajęcia gruntów pod plac ćwiczeń dla garnizonu Ostrołęka.

z 13 grudnia Nr. 287 Rok 1930

Poz. 402. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Rybniku.

Poz. 403. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. w sprawie wywłaszczenia gruntów pod budowę kolejki wąskotorowej w Wilnie.

z 15 grudnia Nr. 288 Rok 1930

Poz. 404. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 405. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 406. Uchwała Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1930 r. w sprawie statutu organizacyjnego Prezydjum Rady Ministrów.

Poz. 407. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 grudnia 1930 r. w sprawie zmiany granic obwodów Urzędów Okręgowych Chebzie i Świętochłowice w powiecie świętochłowickim, województwie śląskiem.

III.
Przedruki z innych wydawnictw urzędowych.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

z 6 grudnia Nr 34 Rok 1930

540.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.
(w wyjątkach)

298. (art. 154). Świadectwo pracy, przewidziane w art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324), a wydane robotnikowi przez urząd państwowy jako przez pracodawcę (np. przez Zarząd Dróg Wodnych) jest wolne od opłaty stemplowej na mocy ustępu drugiego art. 154 u. o. s. w związku z punktem 13 art. 141 u. o. s.

Wykładnia powyższa została podana do wiadomości wszystkich władz centralnych pismem okólnem Ministerstwa Skarbu z dnia 22 listopada 1930 r. L. D. V. 607/6.

300. (art. 140—142, 145, 154, 160). Opłaty stemplowe od podań i świadectw przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 575) L. D. V. 10008/6/30.

Nr porz.	§ rozporządzenia o ruchu cudzoziemców	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
1	6	a) Podanie o odroczenie wyjazdu . . .	3 zł.[1])	145
		b) decyzja powiatowej władzy administracji ogólnej, zawierająca odroczenie wyjazdu .	3 zł.	154
2	8	a) Podanie o udzielenie nowego zezwolenia na pobyt ze względu na zmianę celu pobytu	3 zł [1])	145
		b) wiza uzupełniająca terminowa . . .	3 zł.	154
		c) wiza uzupełniająca do odwołania . .	3 zł.	154
3	9 24	a) Podanie o wizę powrotną	3 zł.[1])	145
		b) wiza powrotna	3 zł.	154
4	12	a) Podanie o przedłużenie czasu pobytu grupie cudzoziemców	3 zł.[1])	145
		b) decyzja powiatowej władzy administracji ogólnej, zawierająca przedłużenie czasu pobytu grupie cudzoziemców . . .	3 zł.	154
5	13	a) Podanie o uwidocznienie treści wizy zbiorowej na indywidualnym dowodzie osobistym cudzoziemca, odłączającego się od grupy	3 zł.[1])	145
		b) uwidocznienie treści wizy zbiorowej na indywidualnym dowodzie osobistym .	3 zł.	154
6	18	a) Podanie o przepustkę lądową pasażerską	3 zł [1])	145
		b) przepustka lądowa pasażerska . . .	3 zł.	154
7	18	a) Podanie o zezwolenie na przekroczenie granic portu i miasta portowego . . .	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie na przekroczenie granic portu i miasta portowego	3 zł.	154
8	19	a) Podanie o przepustkę marynarską . .	3 zł.[1])	145
		b) przepustka marynarska	3 zł.	154
9	20	a) Podanie o zezwolenie na osiedlenie się .	Nie podlega opłacie stemplowej	141 p. 3

[1]) Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr.

Nr. porz.	§ rozporządzenia o ruchu cudzoziemców	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
	21	b) karta osiedlenia	Nie podlega opłacie stemplowej, gdyż opłata za kartę osiedlenia mieści się w opłacie konsularnej za wizę osiedleńczą (poz. 50 punkt „c" Taryfy Opłat Konsularnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 11 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 606 oraz § 178 r. w. s. w brzmieniu, ustalonem § 1 (punktem 33) rozp. Min. Skarbu z dn. 25 lutego 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 237).	
10	23	a) Podanie o zmianę pobytu czasowego na osiedlenie	3 [1])	145
		b) karta osiedlenia, wydana cudzoziemcowi przybyłemu do Polski po dniu 31 grudnia 1926 r.	50 [2])	§ 1 punkt „a" rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 605).
11	28	a) Deklaracja rejestracyjna	wolna od opłaty	142 p. 23
		b) zawiadomienie o niemożności zgłoszenia się u władzy dla dopełnienia obowiązku rejestracji	wolne od opłaty	142 p. 23
	30, 31 i 50 (ustęp pierwszy)	c) poświadczenie o rejestracji . . .	wolne	160 p. 1
		d) zawiadomienie o zmianach co do danych, wymienionych w deklaracji rejestracyjnej	wolne	142 p. 23
12	33	a) Podanie o wyznaczenie dodatkowego terminu do opuszczenia granic Rzeczypospolitej	3 [1])	145
		b) decyzja powiatowej władzy administracji ogólnej, wyznaczająca dodatkowy termin do opuszczenia granic Rzeczypospolitej .	3	154
13	36	a) Podanie o zezwolenie na zmianę miejsca przymusowego pobytu	3 [1])	145
		b) zezwolenie na zmianę miejsca przymusowego pobytu	3	154
14	42 (ustęp pierwszy)	a) Podanie do powiatowej władzy administracji ogólnej o dokonanie wyciągu z dowodu osobistego, który ma być zastąpiony nowym dowodem osobistym . . .	3 [1])	145

[1]) Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr.
[2]) Patrz nadto poniżej Nr. 18.

Nr. porz.	§ rozporządzenia o ruchu cudzoziemców	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
		b) adnotacja dokonana w nowym dowodzie osobistym	3	154
15	42 (ustęp drugi)	Poświadczenie, wydane przez władzę administracji ogólnej, że cudzoziemiec otrzymał w swoim czasie pozwolenie na pobyt w Polsce	3	154
16	46	a) Podanie o administracyjną wizę pobytową	wolne od opłaty	142 p. 23
		b) administracyjna wiza pobytowa . .	wolna	160 p. 1
17	47	a) Podanie o kartę osiedlenia, potrzebną z powodu ukończenia lat 21	3 [1])	145
		b) karta osiedlenia, wydana na skutek takiego podania	3 zł.	154
	49 (ustęp pierwszy) i 52	a) Podanie wniesione w myśl § 43 (ustępu pierwszego) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 49 z r. 1929)	3 zł.[1])	145
		b) karta osiedlenia, wydana cudzoziemcowi, przybyłemu do Polski przed dniem 1 stycznia 1927 r., na skutek podania, wymienionego pod a), wniesionego w terminie, ustalonym w § 43 (ustępie piewszym) rozporządzenia, powołanego pod a) . . .	3 zł.	§ 2 rozp. Min. z dn. 15 października 1930r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 605).
		c) karta osiedlenia, wydana cudzoziemcowi, przybyłemu do Polski przed dniem 1 stycznia 1927 r., na skutek podania, wymienionego wyżej pod a), wniesionego po terminie, ustalonym w § 43 (ustępie pierwszym) rozporządzenia, powołanego pod a)	50 zł.	§ 1, punkt „b“ rozp. Min. z dn. 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 605).

[1]) Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr.

V.

Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

397.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15.XII.1930 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16.III.1929 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 79) o awansowaniu oficerów i szeregowych P. P.

Na podstawie art. 79 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6.III. 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257), znowelizowanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29.XI.1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 643) zarządzam co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu z dnia 16.III.1929 r. o awansach oficerów i szeregowych Policji Państwowej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 79) wprowadzam następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje następujące brzmienie: „Oficerowie w stopniach od aspiranta do komisarza włącznie, mianowani po wejściu w życie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 6.III.1928 r. o Policji Państwowej mogą awansować po zadość uczynieniu warunkowi zawodowego wyszkolenia.

Oficerowie od nadkomisarza wzwyż, mianowani po wejściu w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 29.XI.1930 r. (Dz. U. R. P, Nr. 82, poz. 643), zmieniającego częściowo rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 6.III.1928 r. o Policji Państwowej—mogą awansować bez zadośćuczynienia warunkowi zawodowego wyszkolenia, o ile zostaną indywidualnie zwolnieni od tego obowiązku przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Wszyscy szeregowi P. P. mogą awansować po zadośćuczynieniu ustawowemu warunkowi wyszkolenia zawodowego“.

2) Punkt b § 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ukarani dyscyplinarnie: oficerowie karą nagany i aresztu do 3-ch dni, a szeregowi karą aresztu do 7-miu dni — przed upływem 1-go roku, oficerowie ukarani karą aresztu od 4-ch do 14-tu dni—przed upływem 2-ch lat,—oraz szeregowi ukarani degradacją—przed upływem 3-ch lat,—od dnia orzeczenia kary“.

3) Ustęp 2-gi § 7-go uzupełnia się w sposób następujący:

po słowach: „prezydenci miast stanowiących samoistne powiaty" dodaje się słowa: „którzy posiadają nadane im przez Radę Ministrów uprawnienia przewidziane w ust. 2 art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dn. 6.III. 1928 r. o Pol. Państw. w brzmieniu nadanem mu przez art. 1 pkt. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 29.XI 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 643)."

4) § 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Oficerowie, którzy w chwili wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 29.XI.1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 643) zmieniającego rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6.III.1928 r. o Policji Państwowej, posiadają stopnie od nadkomisarza wzwyż — mogą awansować bez względu na to, czy przeszli wyszkolenie policyjne — lub nie.

Oficerowie od aspiranta do komisarza włącznie, mianowani przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 6.III. 1928 r. o Policji Państwowej, a którzy nie uczynili zadość obowiązkowi zawodowego wyszkolenia, mogą awansować bez wyszkolenia policyjnego tylko o jeden stopień."

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

VI.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

398.

Okólnik Nr. 209.

z dnia 1 grudnia 1930 r.

(SF. 3358/1) w sprawie biegu terminu odwołania od decyzyj władz nadzorczych w sprawie zatwierdzania budżetów.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody śląskiego).

W okólniku z dnia 21 lutego 1930 r. Nr. 23 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powołując się na dotyczące orzecznictwo Najw. Tryb. Adm., wyjaśniło, że w sprawie zatwierdzania budżetów związków komunalnych przez P. P. Wojewodów — w braku specjalnych zastrzeżeń w ustawie o tymcz. ureg. fin. kom. — znajduje zastosowanie ogólna zasada prawna, wyrażona w art. 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zapewniająca stronom prawo rozpatrywania spraw w dwóch kolejnych instancjach administracyjnych i że w następstwie tego przeciw decyzjom P. P. Wojewodów w sprawie budżetów związków komunalnych przysługuje środek prawny odwołania do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Niezależnie od powyższego służy w myśl obowiązujących przepisów gminom wiejskim i gminom miejskim, określonym w art. 36 lit. a ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, których budżety zatwierdzają w I instancji wydziały powiatowe, prawo odwołania się w sprawie budżetów do P. P. Wojewodów.

W myśl art. 83 przytoczonego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem „odwołanie należy wnieść w ciągu 14 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji, o ile poszczególne ustawy nie przewidują terminów krótszych.

W związku z powyższem jeden z P. P. Wojewodów podniósł wątpliwość co do tego, od jakiej chwili rozpoczyna się bieg 14-dniowego terminu odwoławczego, w szczególności — czy od momentu otrzymania odnośnego orzeczenia władzy nadzorczej przez organ wykonawczy związku (przewodniczącego wydziału powiatowego, magistrat, wójta gminy), czy też od dnia ogłoszenia tegoż orzeczenia organowi uchwalającemu (sejmikowi powiatowemu, radzie miejskiej, radzie gminnej względnie zgromadzeniu gminnemu).

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Przepis art. 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem, w którym jest wzmianka o „ogłoszeniu" decyzji, pozostaje w związku z ustępem 1 art. 80, według którego „decyzję, wydaną w obecności strony, ogłasza się jej ustnie". Ponieważ zaś decyzja władzy nadzorczej o zatwierdzeniu budżetu związku komunalnego wydawana jest zawsze w formie pisemnej, przeto podanie jej związkowi komunalnemu do wiadomości następuje nie przez ogłoszenie, lecz przez doręczenie odnośnego pisma. Wobec tego zaś użycie w art. 83 zwrotu „po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji" nie może w niniejszym wypadku prowadzić do wniosku, że decyzja władzy nadzorczej o zatwierdzeniu budżetu związku komunalnego powinna być temuż związkowi „ogłoszona".

Poza tem należy jeszcze zauważyć — w związku z postanowieniem art. 120 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem, że przepisy tegoż rozporządzenia w sprawach budżetów związków komunalnych mają tylko znaczenie subsydjarne i że wcale nie zmieniają tych przepisów, które do chwili wydania rozporządzenia regulowały postępowanie przy układaniu i zatwierdzaniu budżetów komunalnych. W szczególności nie

doznał żadnej zmiany ustęp 1 art. 38 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, który stosuje się również do postępowania odwoławczego w sprawie budżetów, a który związkom komunalnym daje prawo wniesienia odwołania „w ciągu 14 dni po doręczeniu orzeczenia".

Ponieważ zaś doręczenie orzeczenia związkowi komunalnemu następuje niewątpliwie w chwili doręczenia go organowi wykonawczemu związku, przeto ten ostatni moment jest decydującym dla ustalenia początku biegu terminu odwoławczego również odnośnie do orzeczeń władzy nadzorczej w sprawach budżetów związków komunalnych.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości wydziałom powiatowym oraz zarządom gmin miejskich i wiejskich na obszarze podległych Panom województw ewent. w drodze opublikowania w Wojew. Dzienniku Urzędowym.

399.

Okólnik Nr. 210.

z dnia 30 listopada 1930 r.

(OJ. 397/15) w sprawie przyjmowania kandydatów na stanowiska I kat. oraz w sprawie przebiegu służby przygotowawczej.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z wykonaniem przez Urzędy Wojewódzkie okólnika Pana Ministra Nr. 30, wprowadzającego „Regulamin przyjmowania kandydatów na stanowiska I kat. oraz przebiegu służby przygotowawczej", nasunęły się Ministerstwu Spraw Wewnętrznych następujące uwagi i zastrzeżenia:

W odniesieniu do p. 1-go regulaminu.

Zdarzały się wypadki, iż Urzędy Wojewódzkie wobec niestawienia się do służby praktykanta I kat. dla którego Ministerstwo przydzieliło Województwu etat, wykorzystywało ten etat, przyjmując nań urzędnika kontraktowego II lub III kat. Postępowanie takie jest niedopuszczalne. Etaty ustąpione przez Ministerstwo *imiennie*, dla praktykantów I kat. mogą służyć tylko *dla tych praktykantów*, a w razie jeżeli praktykant, mimo zawiadomienia go o dopuszczeniu do próbnej służby nie zgłosi się — przechodzą zpowrotem do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W odniesieniu do p. 2 3, 4, 5 i 6 regulaminu.

Ministerstwo stwierdziło, że nie wszystkie starostwa w sposób należyty przyjmują zgłaszających się praktykantów I kat. Zdarzają się wypadki niewłaściwego traktowania kandydatów, udzielania im informacyj błędnych, niezgodnych z treścią regulaminu, braku blankietów przeznaczonych do sporządzenia oświadczenia (p. 3 e) regulaminu), a przedewszystkiem *przewlekłego* załatwiania podania. Ministerstwo stwierdziło nadto, iż w poszczególnych sprawach podań kandydatów brak załącznika f) (oświadczenie kandydata), a prawie zawsze brak opinji starosty (urzędu wojewódzkiego) o kandydacie.

Należy dążyć do usunięcia tych usterek. Ilość zgłaszających się do administracji ogólnej kandydatów z wyższem wykształceniem jest stale zbyt mała, i nie należy kandydatów zniechęcać nieodpowiedniem lub biurokratycznem traktowaniem ich. Zgłaszającego się kandydata I kat. powinien przyjąć osobiście starosta (w urzędach wojewódzkich wicewojewoda), a spostrzeżenia jakie wyniósł z osobistego z nim zetknięcia powinien ująć w formie pisemnej i załączyć do akt podania nadesłanych do Min. Spraw Wewnętrznych. Sprawy związane ze sprawdzaniem danych o kandydacie winny być *bezwzględnie załatwiane w terminach ustalonych p. 6-ym.* Ministerstwo zwraca szczególną uwagę urzędnikom, mającym do czynienia z badaniami związanemi z dopuszczeniem do służby przygotowawczej na stanowiska I kat., na konieczność *ścisłego stosowania się do p. 5 regulaminu.*

W odniesieaiu do p. 7 regulaminu.

Ministerstwo stwierdziło, iż nie zawsze zostaje wyznaczony urzędnik-kierownik praktyki kandydata. Praktykantów I kat. używa się jeszcze ciągle do załatwiania spraw bieżących, szematycznych, lub manipulacyjnych — zwracając tylko niewielką uwagę na istotę praktyki—szkolenie kandydata. Praktykanci I kat. nie biorą naogół udziału w zjazdach starostów oraz inspekcjach dokonywanych przez inspektorów wojewódzkich, mimo wyraźnego brzmienia ostatniego ustępu p. 7 regulaminu.

W związku z temi obserwacjami Ministerstwa—zechce Pan Wojewoda zakomunikować do dnia 22.XII. b. r. nazwiska urzędników, którym poruczył kierownictwo praktyką poszczególnych praktykantów I kat. Urzędników tych należy wezwać *aby przebieg praktyki kandydatów normowali zgodnie z p. 7 regulaminu.*

W odniesieniu do p. 8 regulaminu.

Kursa zapowiedziane p. 8 regulaminu dotychczas nie doszły do skutku w związku z warunkami politycznemi i budżetowemi, wobec jakich Ministerstwo się znalazło. Ministerstwo będzie się starało kursa te zorganizować w możliwie najbliższym czasie. Do czasu powiadomienia o zorganizowaniu kursów, — praktykantów, po przejściu praktyki w urzędzie

wojewódzkim—należy kierować na praktykę powiatową, względnie o ile odbyli przynajmniej roczny okres służby próbnej, — dopuszczać do egzaminu administracyjnego.

W odniesieniu do p. 9 regulaminu.

Ministerstwo nie posiada szerszych informacyj o przebiegu próbnej służby praktykantów w starostwach. W kilku wypadkach jednak Ministerstwo stwierdziło, iż praktykanci I kat., nie odbywają dostatecznej praktyki w Wydziałach Powiatowych nie biorą udziału w lustracjach dokonywanych przez inspektora samorządu gminnego, oraz niedostatecznie stykają się z życiem powiatu, ograniczając się tylko do pracy w referatach starostwa. Zechce Pan Wojewoda zainteresować się osobiście, względnie przez wojewódzkiego inspektora starostw przebiegiem próbnej służby odbywanej przez praktykantów I kategorji w powierzonych Panu powiatach. Praktyka ta powinna się *stosować ściśle do wskazówek zawartych w p. 9 regulaminu.*

W odniesieniu do p. 11 regulaminu.

Ministerstwo stwierdziło, iż niejednokrótnie praktykanci I kat. po zdaniu egzaminu administracyjnego z wynikiem dobrym, a nawet b. dobrym *nie otrzymują odrazu VIII st. sł. rzekomo z powodu braku etatów.* Wobec niedostatku w administracji urzędników należycie ukwalifikowanych i wagi jaką należy przykładać do zapewnienia dopływu nowych sił pierwszej kategorji, *Ministerstwo uważa postępowanie takie za niedopuszczalne i charakteryzujące nader ujemnie politykę personalną odnośnych województw.* Praktykant I kat. który odbył pomyślnie okres próbnej służby i został dopuszczony do egzaminu administracyjnego, powinien, najdalej w ciągu jednego miesiąca po zdaniu egzaminu uzyskać należny mu VIII st. sł. Etat należy dlań przygotować zawczasu dokonywując odpowiednich przesunięć personalnych, a w razie potrzeby nawet zwalniając siły mniej wartościowe. Jeżeli w województwie szkolącem praktykanta istnieje dostateczny zasób urzędników I kat., co zresztą obecnie może mieć miejsce jedynie w odniesieniu do województw południowych—należy najwcześniej na trzy miesiące przed ukończeniem próbnej służby przez praktykanta i dopuszczeniem go do egzaminu administracyjnego, porozumieć się z Ministerstwem co do przeniesienia go po egzaminie na teren innego województwa, w którem będzie miał zapewniony etat VIII st. sł. O każdym wypadku zwolnienia praktykanta—podczas lub po odbyciu przezeń służby—czy to ze względu na niedostateczne wyniki praktyki, czy też z innych powodów, a także o każdym wypadku odmowy dopuszczenia praktykanta do egzaminu administracyjnego, po ukończeniu dwunastomiesięcznej próbnej służby, zechce Pan Wojewoda komunikować Ministerstwu, podając dokładne motywy swojej decyzji.

400.

Okólnik Nr. 211

z dnia 25 listopada 1930 r.

(SF. 590/22) w sprawie opodatkowania duchowieństwa.

Do

P. P. Wojewodów (Województwa Południowe).

W uzupełnieniu okólnika z dnia 3 sierpnia 1929 r. Nr. 161 — SF. 5191/2 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 11, poz. 243) w sprawie opodatkowania duchowieństwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia dodatkowo, co następuje:

Według przepisu § 83 ustawy gminnej z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. U. Kr. Nr. 9)—do opłacania dodatków do podatków bezpośrednich, niemniej do posług i robót, nie mogą być pociągani pasterze dusz co do ich kongruy.

Zwolnienie duchownych od dodatków komunalnych do państwowego podatku gruntowego nie zostało żadną późniejszą ustawą uchylone i ma nadal moc obowiązującą. Artykuł bowiem 76 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr, 94, poz. 747), uchylający przepisy ustaw, sprzeczne z tą ustawą, nie może mieć w danym wypadku zastosowania, gdyż sprawa osobistych zwolnień podatkowych nie stanowi przedmiotu wspomnianej ustawy.

Natomiast wymieniony na wstępie przepis § 83 ustawy gminnej nie ma mocy obowiązującej odnośnie specjalnych opłat drogowych i świadczeń drogowych w naturze, wprowadzonych ustawą z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 32 z roku 1921).

Duchowni, opłacający państwowy podatek gruntowy mogą być pociągani do świadczeń drogowych w naturze, w stosunku do wysokości opłacanego przez nich podatku gruntowego, gdyż od powyższych świadczeń są zwolnione jedynie osoby i instytucje, określone w art. 33 ustawy drogowej, wśród których duchowni nie są wymienieni. Również duchowni nie są zwolnieni od specjalnych opłat drogowych, ponieważ opłaty te nie są dodatkami komunalnemi do państwowego podatku gruntowego, lecz stanowią współudział zainteresowanych w kosztach budowy i utrzymania dróg i są pobierane jako opłaty specjalne, utrzymane w mocy przez art. 31 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych na podstawie art. 19 wyżej powołanej ustawy drogowej, która to ustawa żadnych zwolnień osobistych od omawianych opłat nie przewiduje, nie

wyłączając nawet Skarbu Państwa. Stanowisko takie co do opłat drogowych opiera Ministerstwo na motywach wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 24 listopada 1930 r. L. Rej. 10/29, wydanego na skutek skargi gr. kat. Probostwa w Bucniowie w sprawie specjalnej opłaty drogowej.

O powyższem należy zawiadomić wszystkie związki komunalne.

401.

Okólnik Nr. 212

z dnia 5 grudnia 1930 r.

(Z.O. 4209/30) zaopatrzenia inwalidzkie, świadectwa lekarzy urzędowych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych doszło, iż często zdarzają się wypadki, że osoby, uprawnione do otrzymania zaopatrzenia inwalidzkiego, po otrzymaniu w myśl art. 14 ustawy z dnia 18.III 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 195) zaświadczenia lekarza powiatowego o stopniu utraty zdolności do pracy, niezadowolone ze stwierdzonego procentu niezdolności do pracy, zwracają się do innych lekarzy powiatowych, gdzie uzyskują wyższy wymiar procentu,

Dla zapobieżenia na przyszłość podobnym niepożądanym zjawiskom zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) polecić podwładnym lekarzom powiatowym, by wydawali wzmiankowane wyżej świadectwa tylko mieszkańcom powiatu, należącego do ich zakresu działania.

402.

Okólnik Nr. 213

z dnia 3 grudnia 1930 r.

(OL. 3847/1) w sprawie stosunku wojewodów do instytucyj ubezpieczeń społecznych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyj. śląskiego) Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę Pana Wojewody (P. Komisarza Rządu) na rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada b. r. (Dz, U. R. P. Nr. 81, poz. 635) „o organizacji i funkcjonowaniu instytucyj ubezpieczeń społecznych", w szczególności na postanowienia art. 64 i 71 tego rozporz., które dotyczą wpływu administracji zdrowia publicznego oraz p.p. wojewodów na sprawy ubezpieczeń społecznych.

W związku z drugim ustępem art. 71 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że ustęp ten stwierdza wyraźnie, iż uprawnienia p.p. wojewodów zawarte w art. 10–26 rozporz. Prezydenta z 19.I 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86 mają zastosowanie do spraw ubezpieczeń społecznych. Przy stosowaniu odnośnych przepisów należy jednak ze względu na różnorodność organów i urzędów ubezpieczeń społecznych, przewidzianych w rozporz. Prezydenta z 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) mieć na uwadze, że postanowienia art. 10—26 dotyczą władz, urzędów i zakładów „państwowych" oraz funkcjonarjuszów w służbie „państwowej" oraz, że ustęp ostatni art. 14 wyraźnie wyłącza udział wojewodów w posiedzeniach organów kolegjalnych ubezpieczeń społecznych.

Co do ustępu pierwszego art. 71, to ustęp ten jest rozwinięciem postanowienia zawartego w ostatnim ustępie art. 27 rozporz. Prezydenta z 19.I 1928 r, (Dz. U. R. P. Nr. 11, p. 86). Ponieważ art. 27 dotyczy stanowiska wojewody „jako szefa administracji ogólnej" przeto z odnośnego postanowienia wynika, że art. 27 ustęp ostatni ma na myśli pewną specjalną formę stosunku, który, nie przeprowadzając bezpośredniego zespolenia ubezpieczeń społecznych w ramach urzędów wojewódzkich, będzie stosunkiem ściślejszym, aniżeli ten, jaki wynika z art. 10—26. Należy bowiem zwrócić uwagę, że w myśl drugiego ustępu art. 71 rozporządzenia z 29.XI 1930 r. uprawnienia wojewodów z art. 10—26 mają mieć zastosowanie tylko do „tego czasu", dopóki nie zostanie ustalony ściślejszy stosunek wojewodów do spraw ubezpieczeń społecznych, przewidziany w art. 27 rozporz. Prezydenta z 19.I 1930 r.

Ponieważ Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zamierza jak najrychlej wystąpić do Min. Pracy z konkretnemi w tym względzie wnioskami, przeto Min. Spraw Wewn. mając już zresztą sformułowany własny pogląd na tę sprawę, prosi P. Wojewodę (P. Komisarza Rządu) o rozważenie ze swej strony, w jakiej formie zdaniem P. Wojewody (P. Komisarza Rządu), i w jakich granicach byłoby pożądane powiązanie spraw ubezpieczeń społecznych z wojewódzkiemi władzami administracji ogólnej. Przy formułowaniu odnośnych wniosków dla Min. Spr. Wewn. należy mieć na uwadze:

a) że organizacja ubezpieczeń społecznych przewidziana w rozporządzeniu Prezydenta z 29.XI 1930 r. nie może oczywiście ulec żadnej zmianie;

b) że wpływ wojewodów na ubezpieczenia społeczne nie powinien przekraczać granic istotnej potrzeby.

Należycie uzasadnione wnioski zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) nadesłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w terminie do dnia 1 września 1931 r.

403.

Okólnik Nr. 214

z dnia 3 grudnia 1930 r.

(OB. 2487/12) w sprawie odroczenia podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego.

P. P. Wojewodom, Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy i Naczelnikowi Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

wślad za okólnikiem Min. Spraw Wewn. Nr. 285 z dnia 19 grudnia 1929 r. do wiadomości i stosowania.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 6205/2/30.

Wślad za zarządzeniem z dnia 6 grudnia 1929 r. L. D. V. 6156/2/29 Ministerstwo Skarbu na zasadzie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z roku 1925, poz. 411) odracza po koniec roku 1931 pobieranie podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego, wypłacanego funkcjonarjuszom państwowym i samorządowym.

Niedobrane na skutek niniejszego zarządzenia kwoty podatku dochodowego zostaną we właściwym czasie umorzono w drodze art. 126 powołanej ustawy, jednocześnie zaś Ministerstwo Skarbu umarza podatek dochodowy, niedobrany z tego tytułu w roku 1929.

(—) *Ignacy Matuszewski*
Kierownik Ministerstwa Skarbu.

404.

Okólnik Nr. 215.

z dnia 6 grudnia 1930 r.

(AC. 10124/1) w sprawie wykonania rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy

W najbliższych dniach zostaną ogłoszone przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchu ludności, a mianowicie rozporządzenie Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 16 październikа 1930 r. o meldunkach i księgach ludności oraz podana do wiadomości instrukcja Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1930 r. o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Przepisy powyższe regulują w sposób wyczerpujący zagadnienie ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Przystępując obecnie do wprowadzenia w życie wspomnianych rozporządzeń, pragnę podkreślić, że do zagadnienia ewidencji ludności przywiązuję szczególną wagę, ponieważ wysuwa się ono obecnie na czoło zadań administracyjnych nietylko ze stanowiska bezpieczeństwa publicznego, ale również ze stanowiska organizacji gmin.

Księgi ludności bowiem, o ile chodzi o ich znaczenie organizacyjne dla gmin, są podstawowym czynnikiem przy wszelkich poczynaniach gmin tak, że brak dobrze prowadzonych ksiąg ludności naraża często na szwank celowość gospodarki gminnej. Dotychczasowy stan rzeczy w tej dziedzinie, odbijając się ujemnie na interesach Państwa i gminy oraz przysparzając szkód ludności, wymaga szybkiej i gruntownej naprawy.

Z drugiej strony brak ksiąg ludności i wynikająca stąd niemożność dokonywania odpowiadających potrzebom obecnej doby obliczeń demograficznych musi wywoływać te wszystkie ujemne konsekwencje w życiu państwowem, które wypływają z zapoznania roli i znaczenia prac badawczych w tej dziedzinie.

Przykładając do tej sprawy szczególną wagę i mając na względzie trudności, związane z wykonaniem wspomnianych przepisów zwłaszcza na terenie gmin jednowioskowych, uznaję za pożądane poddać już obecnie pod rozwagę P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) całokształt tych zadań i uzupełnić je następującemi wskazówkami i wyjaśnieniami:

1. Wprowadzenie w życie przepisów rozporządzenia o meldunkach i księgach ludności ma być dokonane w okresie od dnia 1 stycznia do 1 lipca 1931 r. Jest to okres przejściowy, w którym dokonane zostaną czynności przedwstępne.

2. Do czynności przedwstępnych, jakie mają być dokonane we wspomnianym okresie, należy zaliczyć:

a) sporządzenie wykazu domów w poszczególnych gminach według alfabetycznego porządku ulic i bieżącego porządku numerów domów lub według wsi i osiedli;

b) dokonanie należytej numeracji domów oraz numeracji poszczególnych mieszkań stosownie do postanowień wspomnianego rozporządzenia wykonawczego;

c) zebranie od właścicieli domów deklaracyj w celu ustalenia, kto w danym domu ma być odpowiedzialny za prowadzenie meldunków (art. art. 7, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchu ludności);

d) ustalenie w drodze ankiety stanu ludności *zamieszkałej* w gminie (patrz § 9—20 instr. Min. Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców);

e) sprawdzenie danych wskazanej powyżej ankiety i wciągnięcie otrzymanych w tej drodze informacyj do rejestru mieszkańców;

f) uregulowanie kwestji prowadzenia ewidencji ludności na obszarach dworskich, wydzielonych jako odrębne jednostki administracyjne, tudzież na terenach uzdrowiskowych.

3. Czynności wskazane w punkcie 2 lit. a—c powinny być uskutecznione możliwie najwcześniej i z tego powodu odpowiednie rozporządzenia wykonawcze P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) powinny ukazać się w dniu 1 stycznia 1931 r.

W stolicy i większych miastach pożądane byłoby przystąpienie do prac przygotowawczych w tym zakresie w ścisłym kontakcie z magistratami niezwłocznie po ogłoszeniu przepisów wykonawczych.

Czynności wymienione pod lit. d)—e) będą dokonane stosownie do §§ 9—20 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców w terminach, ustalonych rozporządzeniami P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu). Ukończenie tych czynności jednakże winno być uskutecznione najpóźniej w dniu 30 czerwca 1931 r.

Uregulowanie kwestji, wskazanej pod lit. f) nastąpi w drodze rozporządzeń P. P. Wojewodów w miarę potrzeby i zależnie od okoliczności.

4. Z dniem 1 stycznia 1931 r. wchodzą w życie przepisy meldunkowe. Zameldowania i wymeldowania powinny być uskuteczniane od tej daty na wzorach ustalonych rozporządzeniem Min. Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności. Dotyczy to meldunków powszechnych oraz meldunków wojskowych. W związku z tem pozostaje obowiązek właścicieli domów prowadzenia „domowych ksiąg meldunkowych" i „list" oraz „ksiąg hotelowych", przewidzianych w art. art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej oraz w § 2 instr. Min. Spraw Wewnętrznych. Rozporządzenia P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) rozstrzygną w jakich gminach zostanie rozciągnięty obowiązek właścicieli domów prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych, a w jakich — obowiązek prowadzenia list.

Dla odróżnienia od rejestru mieszkańców i rejestru domów — zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) utrzymać nazwę: „domowa księga meldunkowa".

5. W związku z wejściem w życie przepisów meldunkowych P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) zechcą przedsięwziąć kroki w kierunku możliwie najszybszego porozumienia się z magistratami miast i ustalenia programu prac nad zorganizowaniem biur meldunkowych, wychodząc przytem z założenia, że do czasu definitywnego uregulowania tych spraw przez magistraty należy utrzymywać dotychczasowe biura meldunkowe. Przejęcie obowiązków prowadzenia ewidencji ludności przez magistraty, a więc i przejęcie czynności meldunkowych tam, gdzie czynności te były dotychczas prowadzone przez organa P. P. powinno nastąpić, o ile możności, najpóźniej do dnia 1 lipca 1931 roku.

6. Kwestja zorganizowania ewidencji ruchu ludności w gminach wiejskich jednowioskowych wymagać będzie szczególnie intensywnej akcji ze strony powiatowych władz administracji ogólnej. Aby ułatwić zadania tych władz zechcą P. P. Wojewodowie rozważyć m. in. formę współdziałania w tej akcji wydziałów powiatowych (patrz § 46 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych), a nadto wziąć pod rozwagę kwestję ewentualnego zorganizowania t. zw. okręgów gminnych, w których jeden pisarz gminny załatwiałby sprawy kilku bezpośrednio sąsiadujących ze sobą gmin jednowioskowych.

7. Akcja w kierunku uporządkowania ksiąg ludności, jak to już zaznaczono wyżej ma pierwszorzędną doniosłość. Leży ona w interesie państwa, a przedewszystkiem w interesie gmin i dobrze zrozumiałym interesie ludności.

Uważam przytem za konieczne podkreślić, że do należytego i szybkiego dokonania tych prac przykładam wielką wagę. To też, wymagając najżywszego poparcia mych intencyj ze strony P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu), zwracam zarazem Ich uwagę na konieczność podjęcia jednoczesnej akcji w kierunku popularyzowania i wyjaśniania ludności i gminom potrzeby i znaczenia ksiąg ludności.

W związku z wykonaniem czynności, wypływających z obowiązku gmin prowadzenia ewidencji ludności pozostaje kwestja pokrycia spowodowanych tem wydatków. Ponieważ jak wiadomo, rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej nie przewiduje żadnych specjalnych opłat z tego tytułu na rzecz gminy, kwestja ta została poruszona przez Związek Miast Polskich w Warszawie, który wystąpił do Min. Spraw Wewnętrznych z odpowiednim w tej materji memorjałem. Uznając postulat ten za uzasadniony stanem finansowym wielu gmin i ustosunkowując się przychylnie do inicjatywy Związku Miast Polskich, zamierzam wnieść w drodze ustawodawczej projekt zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w tym duchu.

8. Jedną z nader ważnych kwestyj praktycznych jest sprawa zaopatrzenia gmin i ludności w przewidziane rozporządzeniem wykonawczem druki, księgi i rejestry. Aby ułatwić rozwiązanie tej sprawy w sposób należyty, a zarazem aby oszczędzić gminom kosztów, Związek Miast Polskich podjął inicjatywę w kierunku zcentralizowania tych prac w instytucjach samorządowych. Pożyteczna inicjatywa ta zasługuje na całkowite poparcie. Bliższe dane w tym przedmiocie zostaną podane do wiadomości P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) w czasie najbliższym.

9. Aby zapewnić należyte wykonanie przepisów, o których mowa, zachodzi potrzeba zwe-

ływania konferencyj urzędników wojewódzkich, starościńskich i gminnych, zajmujących się temi sprawami. Konferencja referentów wojewódzkich zwołana zostanie w grudniu b. r. w Min. Spraw Wewnętrznych, a następnie będą zwoływane analogiczne konferencje w województwach dla referentów powiatowych, zaś w starostwach dla pisarzy gminnych.

Data konferencji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych zostanie podana do wiadomości P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) po ogłoszeniu przepisów wykonawczych. Jednakże już obecnie zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) wyznaczyć urzędników, których pieczy będzie pozostawiona sprawa organizacji ewidencji ruchu ludności i których obowiązkiem będzie dokładne przestudjowanie odnośnych przepisów przed terminem konferencji. Zechcą P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) wydać zarazem analogiczne zalecenie p. p. starostom powierzonego sobie okręgu.

10. Rozporządzenia wykonawcze P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) oraz zarządzenia o ogólniejszem znaczeniu powinny być przesyłane w odpisie w 2 egzemplarzach do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Wydziału AC.

11. Sprawy ewidencji ludności prowadzone są w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych przez Departament Administracyjny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W miarę potrzeby telefonicznego porozumienia się należy zwracać się do Wydziału AC telefon Nr. 290-53.

405.

Okólnik Nr. 216

z dnia 9 grudnia 1930 r.

(Wojsk. 1358/3) o wyjazdach zagranicę osób w wieku przedpoborowym.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W rozwinięciu okólnika Nr. 173 z dnia 20 września b. r. Nr. Wojsk. 1233/2 w sprawie stwierdzania konieczności wyjazdu zagranicę osób w wieku przadpoborowym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu), że wyjaśnienia zawarte w powyższym okólniku mają decydujące znaczenie tylko w stosunku do działalności władz wypływającej z postanowień zawartych w p. a) § 459 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 30.IV 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 270) t. j. do stwierdzenia „bezwzględnej konieczności wyjazdu" pod kątem widzenia interesów wojskowych. Nie dotyczą natomiast postępowania tychże władz wynikającego z przepisów art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11.X 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) — co do warunków uzyskania bezpłatnego paszportu emigracyjnego, oraz z § 1 ustęp 2 rozporządzenia Min. Skarbu w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 29.I 1930 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 57).

Jeśli więc pow. władza admin. ogólnej zamierza wydać petentowi *bezpłatny* paszport emigracyjny, wówczas dochodzenie administracyjne co do bezwzględnej konieczności wyjazdu nie może zastąpić zaświadczenia Państw. Urz. Pośr. Pr. względnie Urzędu Emigracyjnego, gdyż od posiadania takiego zaświadczenia jest ustawowo uzależniona możność wydania bezpłatnego paszportu na wyjazd w celach zarobkowych (emigracyjnych). Jeżeli jednak chodzi o osobę w wieku *przedpoborowym*, władza admin. ogólnej może uznać takie zaświadczenie za niewystarczające i jeżeli dochodzenie administracyjne wykaże, że niema w danym wypadku konieczności wyjazdu — może wogóle nie wydać paszportu (z powołaniem się na przepis § 459), podobnie jak może odmówić wydania paszportu także z innych powodów (ze względu na bezpieczeństwo, spokój, porządek publiczny).

Natomiast w razie wydawania paszportu za normalną opłatą stwierdzenie konieczności wyjazdu w drodze dochodzenia administracyjnego ma decydujące znaczenie.

406.

Okólnik Nr. 217

z dnia 6 grudnia 1930 r.

(OL. 3800/1) w sprawie wzoru karty obiegowej.

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I—V i Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Nawiązując do pisma okólnego z dnia 19 listopada r. b. Nr. OL. 3800/1 przesyłam przy niniejszem opracowany w Wydziale OL wzór nowej karty obiegowej.

Jednocześnie proszę o wydanie zarządzeń, aby opinje poszczególnych wydziałów były opracowywane ściśle według przepisów § 135 regulaminu i umieszczane na karcie obiegowej, a nie na oddzielnych kartkach papieru, o ile tylko rozmiar opinji na to pozwoli.

Nr. OL.............. Zwrot Wydziałowi OL.......................

LEGISLACJA — OBIEGOWO.

Wydział OL. przesyła do przejrzenia z prośbą o wypowiedzenie się, oraz ewentualne zgłoszenie udziału w konferencji, wzięcie udziału w konferencji w porozumieniu z Wydziałami .... i zakomunikowanie wyników.

WYDZIAŁ	Otrzymał		Odesłał		Opinja Wydziału	Ewent. znak Dyrektora Depart.	Uwagi
	dnia	godz.	dnia	godz.			
Wydział OŁ					Przepisy o uzgadnianiu projektów prawodawczych zawarte są w §§ 133-140 regulaminu Min. Spraw Wewnętrznych.		
Wydział							
Wydział							
Wydział							
Wydział							
Wydział							
Wydział							
Wydział OL							

Zał.....................
Referent sprawy..............................
telefon: 662-96; 220-20; 434-18
wewn. 261 246 260

UWAGA: W razie braku miejsca należy pisać opinję na stronie odwrotnej.

Naczelnik Wydziału

Radca Ministerjalny

407.

Okólnik Nr. 218

z dnia 13 grudnia 1930 r.

(Z. Z. 7685/30) w sprawie zapomóg na koszty przewozu dzieci jagliczych do centralnych zakładów leczniczych.

Uzupełnienie do ok. Nr. 12 z dn. 27.I.30. (Z. Z. 7809-29)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Wobec niejednokrotnie mylnego interpretowania zarządzenia w sprawie udzielania zapomóg na koszty przewozu dzieci, chorych na jaglicę, wysyłanych na leczenie do centralnych zakładów leczniczych (okólnik Nr. 12 z dnia 27.I.1930. pismo L. Z. Z. 7809/29), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) wyjaśnia co następuje:

Licząc się z tem, że w związku z zarządzeniem przesyłania dzieci, chorych na jaglicę, na leczenie do zakładów centralnych (okólnik Nr. 12/30), koszty przewozu chorych z ich miejsca zamieszkania, niejednokrotnie bardzo odległego od centralnego zakładu leczniczego, będą dość znaczne, co może utrudnić bardzo opiekunom względnie instytucjom opiekuńczym i związkom komunalnym, obowiązanym do pokrywania kosztów przewozu i leczenia, umieszczenie chorych w zakładach centralnych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) postanowiło udzielać zapomóg z kredytów, przeznaczonych na walkę z jaglicą, na zwiększone z tego powodu koszty przewozu chorych.

Interesowane osoby i instytucje mogą w myśl powyższego składać podania, za pośrednictwem właściwych władz administracji ogólnej I instancji, do Urzędów Wojewódzkich, o przyznanie zapomóg na pokrycie zwiększonych kosztów transportu chorych do zakładów centralnych.

Panowie Wojewodowie są upoważnieni do udzielania petentom zapomóg na ten cel w wysokości, nieprzekraczającej kosztu przewozu chorych poza obrębem Województwa, z kredytów na walkę z jaglicą (dz. 3 rozdz. I § 12 poz. 1).

O każdorazowem przyznaniu przez Województwo zapomogi na ten cel należy zawiadomić Ministerstwo z wnioskiem otwarcia odpowiedniego kredytu.

W razie, gdy ze względów wyjątkowych zachodzi potrzeba udzielenia zapomogi także

na pokrycie kosztów przewozu w obrębie Województwa, Pan Wojewoda zechce wystąpić z odpowiednio umotywowanym wnioskiem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departamentu Służby Zdrowia).

408.

Okólnik Nr. 219

z dnia 13 grudnia 1930 r.

(OB. 427/27) o zakazie przyjmowania gotówki z tytułu grzywien administracyjnych.

Do

P.P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W ostatnich czasach zdarzyły się wypadki przekroczeń z powodu przyjmowania przez urzędników starostw gotówki z tytułu grzywien administracyjnych i to zarówno w starostwie jak i na powiecie przy załatwianiu spraw karnych w drodze objazdowej. Nadużycia te nie byłyby zaistniały, gdyby ściśle przestrzegano i kontrolowano przestrzeganie postanowień §§ 8 i 9 „Przepisów rachunkowo-kasowych" (Dz. Urz. Min. Skarbu z 10.XII. 1921 Nr. 45) oraz wydanych na ich podstawie zarządzeń, w szczególności pism okólnych Ministerstwa: z 16.XII. 1925 Nr. RB. 9104 i z 25.VII. 1930 Nr. OB. 2003/3.

W świetle tych przepisów tryb postępowania przy wpłacaniu grzywien administracyjnych może być trojaki:

a) ukarany wpłaca grzywnę *do właściwej kasy*, wskazanej w doręczonym mu nakazie lub orzeczeniu karnem;

b) ukarany wnosi grzywnę do urzędu pocztowego, wysyłając ją bądźto za pośrednictwem P. K. O., bądź też przekazem pocztowym — *na rachunek właściwej kasy skarbowej.*

c) urząd gminny względnie specjalny poborca ściąga grzywnę od ukaranego i wpłaca ją bądźto bezpośrednio, bądźto za pośrednictwem urzędu pocztowego — *do właściwej kasy skarbowej.*

Wpłacanie gotówki do starostwa a tem mniej do rąk jakiegokolwiek urzędnika starostwa n. p. referenta administracyjno-karnego lub naczelnika kancelarji jest niedopuszczalne, a przyjmowanie pieniędzy przez urzędników jest bezwzględnie wzbronione.

Wobec wspomnianych na wstępie wypadków Ministerstwo zarządza, co następuje:

1) Pan Wojewoda zechce zarządzić specjalny nadzór nad trybem egzekwowania grzywien administracyjnych i wnoszenia ich do kas skarbowych;

2) inspektor starostw winien przy swoich inspekcjach dokładnie badać, jaka praktyka w omawianej kwestji jest stosowana w poszczególnych powiatach i gminach;

3) starostowie obowiązani są dopilnować ścisłego przestrzegania przytoczonych przepisów we własnych starostwach i w podległych urzędach gminnych;

4) w referatach karnych starostw powinny być wywieszone tabliczki, oznajmiające, że w starostwie żadnych wpłat nie przyjmuje się;

5) na formularzach orzeczeń i nakazów karnych oraz pism, do organów egzekucyjnych winno być umieszczone pouczenie co do trybu wpłacenia grzywny;

6) urzędom gminnym i ludności należy przypomnieć obowiązujące w tym względzie przepisy.

409.

Okólnik Nr. 220.

z dnia 13 grudnia 1930 r.

(OL. 2138/20) w sprawie aprobaty spraw w Min. Spraw Wewnętrznych.

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I—V, Naczelników Wydziałów i wszystkich Urzędników Min. Spraw Wewnętrznych, P. P: Głównego Komendanta Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego i Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza.

W związku z utworzeniem w Min. Spraw Wewnętrznych 2-ch Podsekretarjatów Stanu zarządzam na podstawie §§ 4, 5 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1926 r. „w sprawie zasad organizacji i urzędowania ministerstw" (Monitor Polski Nr. 203, poz. 578) co następuje:

I. Podsekretarjat Stanu dla spraw polityczno-administracyjnych (W. M. I) obejmuje sprawy organizacyjne, społeczno-polityczne, administracyjne i wojskowe.

Podsekretarjat Stanu dla spraw polityczno-gospodarczych i zdrowia publicznego (W. M. II) obejmuje sprawy samorządowe, aprowizacyjne i służby zdrowia.

II. W miejsce postanowień § 94 ust. 1 regulaminu M. S. Wewn. wchodzą przepisy następujące:

§ 94.

(1) Podsekretarzowi Stanu dla spraw polityczno-administracyjnych podlegają Departa-

menty: Organizacyjny, Polityczny, Administracyjny i Samodzielny Wydział Wojskowy.

Podsekretarzowi Stanu dla spraw polityczno-gospodarczych podlegają Departamenty: Samorządu, Służby Zdrowia i Samodzielny Wydział Aprowizacyjny.

W powyższym zakresie do każdego Podsekretarza Stanu należy:

a) bezpośredni nadzór nad czynnościami podległych mu wydziałów i urzędników,

b) uzgadnianie działalności podległych mu departamentów i wydziałów,

c) wgląd i udzielanie dyrektyw co do wszystkich spraw zasadniczego znaczenia, zwłaszcza zastrzeżonych do ostatecznej aprobaty Ministra,

d) sprawy zlecone bezpośrednio przez Ministra,

e) aprobata tych spraw z pośród niezastrzeżonych Ministrowi, które Podsekretarz Stanu zastrzeże dla siebie.

P. P. Podsekretarze Stanu wydadzą zarządzenia ustalające zakres samodzielnej aprobaty Dyrektorów Departamentów (Naczelników Samodzielnych Wydziałów), kierując się w tej mierze w miarę możności zasadą dekoncentracji.

(2) Podsekretarz Stanu dla spraw polityczno-administracyjnych za pośrednictwem Departamentu Organizacyjnego sprawuje ponadto:

a) przewidziany w § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1926 r. (Monitor Polski Nr. 203, poz. 578) ogólny nadzór nad systemem pracy i sprawami organizacyjnemi w całem Ministerstwie oraz we wszystkich działach resortu,

b) ogólny nadzór nad Sekretarjatem, który bezpośrednie zlecenia w zakresie swych funkcyj otrzymuje bądź od Ministra, bądź od każdego z P. P. Podsekretarzy Stanu.

(3) Jeżeli Minister nie może pełnić obowiązków służbowych, zastępuje go we wszystkich jego czynnościach, w granicach obowiązujących przepisów Podsekretarz Stanu dla spraw polityczno-administracyjnych, a jeżeli i ten nie może pełnić obowiązków służbowych — Podsekretarz Stanu dla spraw polityczno-gospodarczych.

(4) W razie czasowej nieobecności Ministra lub innych przeszkód — o ile Minister w konkretnym wypadku nic innego nie postanowi — każdy z Podsekretarzy Stanu w swoim zakresie aprobuje ostatecznie sprawy zastrzeżone z reguły Ministrowi.

(5) Podsekretarza Stanu zastępuje Dyrektor Departamentu wyznaczony przez Ministra.

III. Dotychczasowy ustęp 2 § 94 regulaminu otrzymuje numerację (6). Wspomniane w tym ustępie posiedzenia zwołuje w miarę potrzeby każdy Podsekretarz Stanu w swoim zakresie. Jeżeli zachodzi potrzeba odbycia posiedzenia gremjalnego wszystkich Dyrektorów Departamentów w Ministerstwie, na posiedzeniu takiem przewodniczy Minister względnie z jego ramienia Podsekretarz Stanu dla spraw polityczno-administracyjnych.

IV. Zakres aprobaty Ministra ustalony w § 100 regulaminu pozostaje bez zmiany.

V. § 160 regulaminu, regulujący stosunki z Głównym Urzędem Statystycznym, pozostaje w mocy z tą zmianą, że w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych wszystkie sprawy dotyczące stosunku z Głównym Urzędem Statystycznym należą do zakresu działania i podlegają aprobacie Podsekretarza Stanu dla spraw polityczno-gospodarczych.

VI. P. P. Komendant Główny Policji Państwowej i Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza podlegają i referują bezpośrednio Ministrowi, o ile w konkretnym wypadku Minister nic innego nie postanowił, względnie o ile nie zachodzi wypadek zastępstwa Ministra, o którym mowa wyżej pod II ust. (3). Postanowienie to nie narusza w niczem biegu spraw unormowanych w §§ 115 do 140 oraz w § 161 regulaminu.

VII. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

410.

Okólnik Nr. 221

z dnia 12 grudnia 1930 r.

(Wojsk. 1896/1) o zmianach terytorjalnych powiatowych komend uzupełnień.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że w podziale terytorjalnym Rzeczypospolitej na powiatowe komendy uzupełnień zarządzone zostały następujące zmiany:

1) Utworzone zostały nowe P. K. U.:

a) Lublin — Miasto — na obszarze O. K. II — administrująca m. Lublin.

b) Bydgoszcz — Miasto — na obszarze O. K. VIII — administrująca m. Bydgoszcz.

c) Gdynia — na obszarze O. K. VIII — administrująca m. Gdynią i pow. morskim.

d) Prużana — na obszarze O. K. IX — administrująca pow prużańskim i kossowskim.

e) Nowogródek — na obszarze O. K. IX — administrująca pow. nowogródzkim.

2) W dotychczasowych P. K. U., z których wydzielone zostały obszary administracyjne dla

nowych P. K. U., nastąpiły następujące zmiany:

a) P. K. U. Lublin (O. K. II) zmienia nazwę na „Lublin — Powiat“ i administruje nadal tylko pow. lubelskim;

b) P. K. U. Bydgoszcz (O. K. VIII) zmienia nazwę na „Bydgoszcz—Powiat“ i administruje nadal powiatami: bydgoskim, wyżyskim, szubińskim, chodzieskim i sępoleńskim;

c) P. K. U. Kościerzyna (O. K. VIII) administruje nadal tylko powiatami: kościerskim i kartuskim;

d) P. K. U. Brześć n/B. (O. K. IX)—administruje nadal tylko powiatami: brzeskim i kobryńskim;

e) P. K. U. Łuniniec (O. K. IX)—administruje nadal tylko powiatami: łuninieckim i stolińskim;

f) P. K. U. Słonim (O. K. IX) — administruje nadal tylko powiatem słonimskim.

Ministerstwo prosi o podanie powyższych zmian podległym urzędom i organom z poleceniem, aby urzędy gminne (magistraty) tych powiatów (miast), które weszły do obszaru administracyjnego nowych P. K. U. ogłosiły zmianę tę ludności, sposobem w danej miejscowości praktykowanym.

411.

Okólnik Nr. 222

z dnia 15 grudnia 1930 r.

(OL. 2138/19) w sprawie uzupełnienia § 115—140 regulaminu Min. Sraw Wewnętrznych.

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I—V, Naczelników Wydziałów i wszystkich urzędników Min. Spr. Wewn.

W § 115 i 133 regulaminu Min. Spr. Wewn. jest mowa o następujących normach:

1) ustawach,

2) rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej,

3) zarządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej,

4) rozporządzeniach Rady Ministrów,

5) uchwałach Rady Ministrów,

6) rozporządzeniach Min. Spr. Wewn.,

7) rozporządzeniach innych ministrów.

Powyższe normy podlegają trybowi uzgadniania przepisanemu w §§ 115—140 regulaminu.

Interpretując ściśle powyższe postanowienia, poszczególne wydziały nie stosowały postanowień §§ 115—140 do:

1) zarządzeń (postanowień) Min. Spr. Wewn. (np. zarządzenie Monitor Polski Nr. 255 poz. 605 z roku 1928),

2) zarządzeń innych ministrów bądźto wydawanych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych bądź bez takiego porozumienia (np. zarządzenia przewidziane w art. 415 prawa budowlanego),

3) rozporządzeń wojewodów zatwierdzanych przez właściwych ministrów (np. art. 13 ust. z 26.X.1921 r. o popieraniu przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 671),

4) rozporządzeń porządkowych wojewodów (art. 108 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta z 19.I.1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86).

Ponieważ te same momenty, jakie spowodowały wydanie przepisów zawartych w §§ 115—140 regulaminu przemawiają również za stosowaniem tego samego trybu do zarządzeń i rozporządzeń wyliczonych wyżej pod 1—4, przeto zarządzam co następuje:

Wyliczenie zawarte w § 115 względnie 133 regulaminu Min. Spr. Wewn. należy uzupełnić dodatkiem: „Powszechnie obowiązujące zarządzenia (postanowienia) Ministra Spraw Wewnętrznych względnie innych ministrów jako też rozporządzenia wojewodów“.

VII.

Pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

412.

Pismo Nr. AP 1253/4.

z dnia 30 listopada 1930 r.

w sprawie składek na budowę floty morskiej.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ustawa z dnia 16 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 206), ustanowiła Komitet Floty Narodowej, którego zadaniem jest koordynowanie działalności poszczególnych instytucyj, grup społecznych oraz osób. dążących do utworzenia polskiej floty morskiej, tudzież popierania tworzącej się żeglugi polskiej i jej szybszego rozwoju przez powoływanie do współdziałania z Komitetem kół gospodarczych i społecznych w miarę ich zainteresowania morzem i handlem morskim. Zgodnie z tym celem Komitet zbiera fundusze i zarządza niemi.

Silny rozwój idei rozbudowy floty polskiej wśród społeczeństwa spowodował, że w ostatnim czasie zarówno jednostki jak i zrzeszenia tworzą bez porozumienia z Komitetem Floty Narodowej lokalne Komitety i zbierają składki i ofiary na budowę floty morskiej. Tak nieskoordynowana akcja wprowadza chaos i dezorjentuje społeczeństwo, a działalność zbiórkowa wspomnianych Komitetów lokalnych niezawsze daje należytą gwarancję, że zebrane ofiary pójdą w całości na przeznaczony cel, co w konsekwencji doprowadzić może do obniżenia rozwoju idei rozbudowy floty i zniechęcenia społeczeństwa do ofiarności na ten cel.

W związku z powyższem zarządzam, aby instytucjom, komitetom i osobom, które nie wykażą się upoważnieniem Komitetu Floty Narodowej, nie wydawano zezwoleń na przeprowadzanie zbiórek na rzecz budowy floty morskiej.

413.

Pismo Nr. Apr. 244/12.

z dnia 11 grudnia 1930 r.

w sprawie ceny chleba żytniego i pieczywa pszennego.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Stwierdzona na krajowych rynkach zbożowych w ostatnich dniach lekka tendencja zwyżkowa ceny żyta dała powód do podniesienia w szeregu miejscowości cen mąki i chleba.

Ponieważ od kilku miesięcy nie wywierano specjalnego nacisku na organizacje piekarskie i młynarskie w kierunku obniżenia ceny mąki i chleba mimo powolnego spadku ceny żyta — uważam za niedopuszczalne tolerowanie zwyżki cen chleba w chwili obecnej, jak długo tendencja poprawy cen żyta nie utrwali się na rynkach krajowych.

Zechce zatem Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) zwrócić baczną uwagę na kształtowanie się cen mąki i chleba i wydać zarządzenia, któreby skutecznie mogły przeciwdziałać wszelkim usiłowaniom ze strony organizacyj młynarskich i piekarskich, zmierzającym do nieuzasadnionego podniesienia cen mąki i chleba.

Ponadto zwracam szczególną uwagę Pana Wojewody (Pana Komisarza Rządu) na zbyt duże rozpięcie, jakie obecnie ma miejsce pomiędzy cenami pszenicy a cenami chleba i pieczywa pszennego.

Należy przeto wezwać organizacje piekarskie do poddania rewizji obecnej kalkulacji cen pieczywa pszennego.

VIII.

Nowe książki i czasopisma.

A. Zalecone do użytku.

414.

„Rejestry mieszkańców i meldunki w Polsce" opracował Bolesław Brodowski radca ministerjalny M. S. Wewn.

Książka powyższa ukazała się nakładem Samorządowego Instytutu Wydawniczego w Warszawie (Św.-Krzyska 13) i jest pracą dającą krytyczne rozwinięcie obowiązującego w R. P. systemu ewidencji i kontroli ruchu ludności, obok licznych załączników, na które składają się zbiór odnośnych ustaw, przepisów i formularzy ksiąg i rejestrów.

Praca p. Brodowskiego została pismem Minist. Spr. Wewn. z dn. 12.XII 1930 r. Nr. Ol. 695/1 zalecona do użytku władz administracji ogólnej i urzędów komunalnych.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Długa 38.

WYSZŁA Z DRUKU Część IV
Skorowidza Ustawodawstwa Polskiego

za czas od 1 lutego 1929 r. do 1 stycznia 1931 r.

W OPRACOWANIU

ROMANA HAUSNERA

Naczelnika Wydziału Organizacyjno-Prawnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Zalecony do użytku przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

pismem z dnia 20 kwietnia 1929 r. (Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewn. Nr. 6 poz. 141) i z 30 września 1929 r. Nr. Ol. 213/2.

Skorowidz Ustawodawstwa Polskiego obejmuje nietylko przepisy, ogłoszone w Dzienniku Ustaw, lecz także przepisy zawarte w Monitorze Polskim, Dzienniku Ustaw Śląskich, Dzienniku Taryf Kolejowych, Dziennikach Urzędowych Ministerstw: Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Pracy i Opieki Społecznej, Reform Rolnych, Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Zagranicznych oraz w zbiorach półurzędowych i prywatnych.

DOTYCHCZAS UKAZAŁY SIĘ:

Część I (stron XXVI — 682) za czas od 1 stycznia 1918 do 30 kwietnia 1925 r.
Część II (stron XXIV — 310) za czas od 1 maja 1925 do 1 stycznia 1927 r.
Część III (stron XXX — 386) za czas od 1 stycznia 1927 do 1 lutego 1929 r.

CENA. Części I — **15 zł.**, II — **12 zł.**, III — **16 zł.**, IV — **16 zł.** Na koszta przesyłki poleconej dolicza się **2 zł.** Przy zamówieniu kompletu (I — IV części) wysyłka bezpłatna.

Do nabycia u autora: Warszawa. Skrzynka pocztowa 611 lub Nowy Świat 69 — telefon 741-30. Konto P. K. O. 45354.

Wysyłka za zaliczeniem pocztowem lub uprzedniem nadesłaniem należności.

Do Skorowidza dołączony jest szczegółowy przegląd treści oraz obszerny skorowidz alfabetyczny.

